2024/3019

12.12.2024

DIRECTIVA (UE) 2024/3019 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2024

privind epurarea apelor uzate urbane

(reformare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Directiva 91/271/CEE a Consiliului ([4]) a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ([5]). Întrucât se impun noi modificări, este necesar, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea directivei menționate.

(2) Apa este un bun de bază care aparține tuturor și este destinat tuturor. Ca resursă naturală care este esențială, de neînlocuit și indispensabilă vieții, aceasta trebuie să fie luată în considerare și integrată în cele trei dimensiuni ale sale: cea socială, cea economică și cea de mediu.

(3) Directiva 91/271/CEE stabilește cadrul juridic pentru colectarea, epurarea și evacuarea apelor uzate urbane și pentru evacuarea apelor uzate biodegradabile din anumite sectoare industriale. Apele uzate urbane pot fi formate din diferite amestecuri de ape uzate menajere, scurgeri de apă urbane și ape uzate nemenajere din alte origini. Apele uzate provenite de la instituții precum birouri, școli, bucătării cu preparare a alimentelor care provin în principal din metabolismul uman se califică drept ape uzate menajere. Obiectivul Directivei 91/271/CEE îl constituie protejarea mediului împotriva efectelor negative ale evacuărilor de ape uzate urbane insuficient epurate. Aceasta a contribuit la atingerea obiectivelor stabilite în cadrul Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([6]) și al altor dispoziții relevante din dreptul Uniunii. Prezenta directivă ar trebui să urmărească în continuare același obiectiv, contribuind în paralel la protecția sănătății publice în conformitate cu abordarea „O singură sănătate”, al cărei scop este să echilibreze și să optimizeze în mod durabil sănătatea oamenilor, a animalelor și a ecosistemelor, atunci când, de exemplu, apele uzate urbane sunt evacuate în apele pentru scăldat sau în corpurile de apă utilizate pentru captarea apei potabile sau atunci când apele uzate urbane sunt utilizate ca indicator pentru parametrii relevanți pentru sănătatea publică. Directiva ar trebui totodată să asigure accesul la sanitație și la informații esențiale legate de guvernanța activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane. De asemenea, prezenta directivă ar trebui să vizeze sporirea sinergiilor cu adaptarea la schimbările climatice și cu acțiunile de refacere a ecosistemelor urbane, în special prin planificarea managementului integrat al apelor uzate urbane, recurgând în același timp în mod optim la digitalizare. În cele din urmă, prezenta directivă ar trebui să contribuie la reducerea treptată a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) provenite din activitățile de colectare și epurare a apelor uzate urbane, în special prin reducerea în continuare a emisiilor de azot, dar și prin promovarea eficienței energetice și a producției de energie din surse

([1]) JO C 146, 27.4.2023, p. 35.
([2]) JO C, C/2023/250, 26.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/250/oj.
([3]) Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 5 noiembrie 2024.
([4]) Directiva 91/271/CEE a Consiliului din 21 mai 1991 privind tratarea apelor urbane reziduale (JO L 135, 30.5.1991, p. 40).
([5]) A se vedea anexa VII partea A.
([6]) Directiva 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2000 de stabilire a unui cadru de politică comunitară în domeniul apei (JO L 327, 22.12.2000, p. 1).

regenerabile, și ar trebui astfel să contribuie la obiectivul de realizare a neutralității climatice până în 2050, stabilit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului ([7]). În concordanță cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), statele membre pot depăși cerințele minime prevăzute în prezenta directivă. Statele membre ar putea lua în considerare, de exemplu, aplicarea unor termene sau praguri mai stricte decât cele incluse în prezenta directivă, atingerea mai rapidă a neutralității energetice sau climatice sau impunerea unor cerințe suplimentare pentru sistemele lor naționale de răspundere extinsă a producătorilor sau extinderea sferei aplicării acestor sisteme.

(4) În 2019, Comisia a efectuat o evaluare a Directivei 91/271/CEE în cadrul Programului privind o reglementare adecvată și funcțională (denumită în continuare „evaluarea"). Din respectivul exercițiu a reieșit că este necesar ca anumite dispoziții ale directivei respective să fie actualizate. Au fost identificate trei surse importante de poluare din apele uzate care nu sunt abordate deplin în cadrul respectivei directive, care sunt evitabile, și anume supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și evacuările de apă poluată din scurgerile de apă urbane, sistemele individuale care ar putea prezenta funcționare necorespunzătoare, și anume sistemele care epurează ape uzate menajere ce nu intră în sistemele de colectare, și aglomerările mici care, în prezent, nu intră în totalitate sub incidența Directivei 91/271/CEE. Aceste trei surse de poluare exercită o presiune semnificativă asupra corpurilor de apă de suprafață din Uniune. Mai mult, raportul întocmit în urma evaluării a evidențiat și necesitatea de a îmbunătăți transparența și guvernanța activităților de epurare a apelor uzate urbane, de a valorifica oportunitatea oferită de sectorul epurării apelor uzate urbane de a utiliza potențialul propriu de dezvoltare de energie din surse regenerabile și de a face pași concreți pentru atingerea neutralității energetice ca o contribuție la neutralitatea climatică și de a armoniza supravegherea parametrilor de sănătate ai apelor uzate urbane, precum virusul care cauzează COVID-19 și variantele acestuia, ca o modalitate de sprijinire a acțiunilor din domeniul sănătății publice.

(5) Potrivit raportului din 2018 al Agenției Europene de Mediu (AEM) privind apele europene, aglomerările mici exercită o presiune semnificativă asupra a 11 % din corpurile de apă de suprafață din Uniune. Pentru a combate mai bine poluarea provenită de la aceste aglomerări și a evita evacuările în mediu de ape uzate urbane neepurate, domeniul de aplicare al prezentei directive ar trebui să includă toate aglomerările cu cel puțin 1 000 de locuitori echivalenți (l.e.).

(6) Pentru a asigura epurarea eficace a apelor uzate urbane înainte de a fi evacuate în mediu, toate apele uzate urbane din aglomerările urbane cu cel puțin 1 000 l.e.ar trebui să fie colectate în sisteme de colectare, cu excepția cazului în care statele membre justifică nevoia unei derogări pentru utilizarea sistemelor individuale în temeiul prezentei directive. Atunci când își delimitează aglomerările, statele membre ar trebui să țină seama de pragul indicativ de referință de 10-25 l.e. pe hectar peste care populația, eventual combinată cu activități economice, situată într-o anumită zonă, este considerată suficient de concentrată. În cazul în care există deja sisteme de colectare, statele membre ar trebui să se asigure că toate sursele de ape uzate menajere sunt conectate la acestea.

(7) Pentru punerea în aplicare a noilor cerințe introduse prin prezenta directivă vor fi necesare investiții semnificative. Prin urmare, este necesar să se țină seama de situația specifică a fiecărui stat membru și, după caz, să se adapteze termenele pentru punerea în aplicare a anumitor cerințe exigente. De exemplu, statelor membre care au un număr mare de aglomerări mici vizate de noile cerințe ale prezentei directive în ceea ce privește colectarea și epurarea apelor uzate urbane pentru aglomerările cu între 1 000 și 2 000 l.e. ar trebui să le fie permis să prelungească termenele pentru respectarea respectivelor noi cerințe în primul lor program național de punere în aplicare. Acest lucru ar trebui să fie valabil și pentru statele membre care dispun de un număr mare de instalații, de exemplu peste 50 %, care au nevoie să fie modernizate în vederea adaptării la epurarea terțiară în conformitate cu noile cerințe ale prezentei directive. Aglomerările cu mai puțin de 2 000 l.e. în care există deja sisteme de colectare și care evacuează apele uzate urbane în stații de epurare situate într-o aglomerare diferită nu ar trebui luate în considerare la calcularea procentelor în scopul derogărilor de la respectivele termene. În plus, a trebuit ca cele trei state membre care au aderat la Uniune cel mai recent, și anume Bulgaria, Croația și România, să facă investiții recente pentru a pune în aplicare cerințele Directivei 91/271/CEE. În plus, respectivele state membre sunt caracterizate, pe lângă îmbătrânirea populației rurale, de un număr mare de zone rurale cu un flux ridicat de populație care părăsește zonele respective. Prin urmare, este necesar să se țină seama de situația specifică a respectivelor state membre, permițându-li-se acestora să prelungească termenele pentru respectarea noilor cerințe în primul lor program național de punere în aplicare.

(8) Atunci când, în cursul lucrărilor de infrastructură, cum ar fi construirea de sisteme de colectare sau de stații de epurare a apelor uzate urbane, sunt descoperite situri valoroase din punct de vedere arheologic, astfel de lucrări sunt adesea întârziate din cauza necesității de a se efectua studii arheologice la nivelul sitului în conformitate cu dreptul intern. Prin urmare, este oportun ca termenele de punere în aplicare să fie adaptate în aceste cazuri specifice. Mai

([7]) Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei") (JO L 243, 9.7.2021, p. 1).

precis, atunci când un stat membru stabilește că, din cauza necesității de a se conserva patrimoniul cultural, construirea infrastructurii necesare este deosebit de dificilă, acestuia ar trebui să i se permită să adapteze termenele de punere în aplicare în anumite zone și să își actualizeze în consecință programul național de punere în aplicare. Prelungirile termenelor ar trebui să fie stabilite pentru fiecare zonă și să fie cât mai scurte posibil, fără a depăși opt ani. Patrimoniul cultural ar trebui să fie înțeles în sensul articolului 1 din Convenția UNESCO din 1972 privind protecția patrimoniului mondial.

(9) În cazul în care se poate demonstra că construirea unui sistem de colectare a apelor uzate urbane sau conectarea la un sistem de colectare nu ar genera niciun beneficiu pentru mediu sau pentru sănătatea umană, nu ar fi fezabilă din punct de vedere tehnic sau ar necesita costuri excesive, și numai în aceste cazuri, statele membre ar trebui să fie autorizate să utilizeze sisteme individuale pentru colectarea, stocarea și/sau epurarea apelor uzate urbane, cu condiția ca acestea să asigure același nivel de protecție a mediului și a sănătății umane ca epurarea secundară și terțiară. Sistemele individuale pot include diferite tipuri de sisteme de colectare, stocare sau epurare, cum ar fi soluțiile bazate pe natură, sistemele de epurare de dimensiuni mici sau bazinele temporare combinate cu o evacuare periodică în stații de epurare. Statele membre ar trebui, de asemenea, să facă schimb de bune practici privind utilizarea și exploatarea sistemelor individuale.

(10) Statele membre ar trebui să instituie registre naționale, regionale sau locale care să permită identificarea sistemelor individuale și a stocării temporare utilizate pe teritoriul lor și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că proiectarea acestor sisteme este adecvată și că sistemele sunt întreținute în mod corespunzător și fac obiectul unui control periodic al conformității pe baza unei abordări bazate pe riscuri. Statele membre ar trebui să se asigure mai ales că sistemele individuale utilizate pentru colectarea, stocarea sau epurarea apelor uzate urbane sunt impermeabile și etanșe și că monitorizarea și inspecția sistemelor se efectuează cu regularitate și la intervale fixe. Având în vedere costurile disproporționate ale adaptării proiectării unor astfel de sisteme la noile cerințe de proiectare, respectivele cerințe noi de proiectare nu ar trebui să se aplice sistemelor instituite înainte de intrarea în vigoare a prezentei directive. În cazul în care se utilizează sisteme individuale pentru colectarea și/sau epurarea a peste 2 % din încărcarea de ape uzate urbane la nivel național din aglomerări cu cel puțin 2 000 l.e., statele membre ar trebui să furnizeze Comisiei justificări pentru utilizarea sistemelor individuale în locul sistemelor de colectare, demonstrând conformitatea sistemelor respective cu standardele stabilite în temeiul prezentei directive și descriind măsurile luate pentru a reduce utilizarea unor astfel de sisteme.

(11) Ca urmare a precipitațiilor de tipul ploilor, al zăpezii sau al apei din topire, supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane reprezintă o importantă sursă persistentă de evacuări poluante în mediu. Se estimează că astfel de supraîncărcări și scurgeri vor crește din cauza efectelor combinate ale urbanizării și ale schimbării treptate a regimului pluviometric ca urmare a schimbărilor climatice. Prin urmare, infrastructura de management al apelor uzate urbane este deosebit de vulnerabilă la schimbările climatice. Soluțiile de reducere a acestei surse de poluare ar trebui definite la nivel local, ținându-se seama de condițiile locale specifice. Acestea ar trebui să se bazeze pe un management integrat cantitativ și calitativ al apei în zonele urbane. De aceea, statele membre ar trebui să se asigure că se stabilesc planuri de management integrat al apelor uzate urbane la nivel local pentru toate aglomerările cu cel puțin 100 000 l.e., întrucât aglomerările respective sunt responsabile de o parte semnificativă a poluării emise. În plus, ar trebui să se pună în aplicare planuri de management integrat al apelor uzate urbane și pentru aglomerările cu între 10 000 și 100 000 l.e., în cazul în care supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea publică. În respectivele planuri, ar trebui să fie stabilite măsuri care să vizeze limitarea poluării cauzate de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor la maximum 2 % din încărcarea anuală de ape uzate urbane colectate, calculată în condiții de debit pe timp uscat și pe baza poluanților din anexa I tabelele 1 și 2.

(12) Respectivele planuri ar trebui să includă măsuri de reducere a poluării cauzate de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și, de asemenea, de abordare a poluării potențial semnificative generate de scurgerile de apă urbane colectate separat, de exemplu poluarea rezultată din primele ploi după perioade lungi de secetă în zonele dens populate. Planurile respective ar trebui să includă și măsuri de prevenire a poluării la sursă și de favorizare a soluțiilor bazate pe natură în raport cu cele care ar necesita crearea unei infrastructuri gri. Printre respectivele măsuri s-ar putea număra măsurile temporare preventive menite să evite pătrunderea apelor pluviale nepoluate în sistemele de colectare sau în instalațiile de stocare temporară, inclusiv reținerea naturală a apei, precum și epurarea corespunzătoare a scurgerilor sau a supraîncărcărilor foarte contaminate care rezultă din primele ploi. Statele membre sunt încurajate să mărească spațiile verzi și albastre în zonele urbane și să țină seama de Platforma pentru natura urbană, care oferă orientări și cunoștințe în sprijinul orașelor. Pentru a asigura acoperirea adecvată a planurilor de management integrat al apelor uzate urbane și o soluție cuprinzătoare la problemele legate de apele pluviale, respectivele planuri ar trebui să fie stabilite pentru zonele de drenare ale aglomerărilor în cauză.

(13) Pentru a asigura eficiența din punctul de vedere al costurilor a planurilor de management integrat al apelor uzate urbane, este important ca acestea să se bazeze pe bunele practici care au fost deja aplicate în zonele urbane. Prin urmare, măsurile avute în vedere ar trebui să se bazeze pe o analiză aprofundată a condițiilor locale și să favorizeze

o abordare preventivă focalizată pe limitarea colectării apelor pluviale nepoluate și pe atingerea unui nivel optim al utilizării infrastructurii existente în vederea generării de economii de energie și a contribuirii la reducerea emisiilor. Având în vedere preferința pentru dezvoltarea și investițiile verzi și albastre, nu ar trebui să se aibă în vedere construirea de noi infrastructuri gri decât dacă acestea sunt absolut necesare.

(14) Pentru a se proteja mediul, în special mediul costier și marin, inclusiv pentru a se proteja apele de suprafață și subterane și apa potabilă, și sănătatea publică împotriva efectelor negative ale evacuărilor de ape uzate urbane insuficient epurate, ar trebui să se aplice o epurare secundară tuturor evacuărilor de ape uzate urbane care provin din aglomerări cu cel puțin 1 000 l.e.. Ca urmare a extinderii domeniului de aplicare al prezentei directive pentru a include aglomerările mai mici, statelor membre ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a realiza infrastructura necesară pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în prezenta directivă. În mod similar, statelor membre ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a-și adapta infrastructura de epurare pentru aglomerările care își evacuează apele uzate urbane în apele de coastă sau în zone mai puțin sensibile în care epurarea secundară nu era impusă prin Directiva 91/271/CEE.

(15) Evacuările în regiunile montane înalte, și anume regiuni situate la o altitudine mai mare de 1 500 m, și în aglomerările mici cu mai puțin de 2 000 l.e. din zone cu climat rece cu o temperatură medie trimestrială sub 6° C la intrarea stației de epurare, în care este dificil să se aplice o epurare biologică eficace din cauza temperaturilor scăzute, ar trebui să poată utiliza o epurare mai puțin riguroasă decât epurarea secundară, cu condiția ca studii detaliate să demonstreze că astfel de evacuări nu au efecte negative asupra mediului sau a sănătății umane. În mod similar, evacuările în apele marine adânci care provin de la aglomerări mai mici, cu mai puțin de 150 000 l.e., situate în regiuni ultraperiferice mai puțin populate, cu mai puțin de 275 000 de locuitori, caracterizate printr-o topografie dificilă, cum ar fi pante abrupte, și care își evacuează apele uzate urbane în apele marine adânci din oceanul deschis, favorizând un nivel ridicat de diluare a acestor ape uzate urbane evacuate în apele receptoare, ar trebui, de asemenea, să poată să beneficieze de respectiva derogare. Cu toate acestea, pentru a se asigura tratamentul egal al tuturor statelor membre și un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane pe întreg teritoriul Uniunii, respectiva derogare ar trebui să fie limitată la 20 de ani, ceea ce reprezintă timpul necesar pentru modernizarea progresivă a stațiilor de epurare a apelor uzate urbane rămase în vederea adaptării la epurarea secundară în acele zone în care epurarea secundară ar putea fi mai dificil de aplicat. Respectiva derogare ar trebui să fie acordată cu condiția ca studii detaliate să demonstreze că astfel de evacuări nu au efecte negative asupra mediului sau a sănătății umane și nu afectează conformitatea apelor receptoare cu alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii, cum ar fi Directiva 2000/60/CE, 2006/7/CE ([8]) sau 2008/56/CE ([9]) a Parlamentului European și a Consiliului.

(16) Evaluarea a arătat că s-au realizat reduceri semnificative ale emisiilor de azot și fosfor datorită punerii în aplicare a Directivei 91/271/CEE. În pofida acestor reduceri, stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt în continuare, potrivit evaluării, o importantă cale de acces a poluanților respectivi în mediu, conducând în mod direct la eutrofizarea corpurilor de apă și a mărilor în Uniune. Această poluare poate fi parțial evitată, deoarece progresele tehnice și bunele practici în vigoare demonstrează că valorile-limită stabilite prin Directiva 91/271/CEE pentru emisiile de azot și fosfor sunt depășite și ar trebui să devină mai stricte, în special pentru stațiile de epurare mai mari. Ar trebui ca epurarea terțiară să fie impusă în mod sistematic tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 150 000 l.e., întrucât aceste stații continuă să reprezinte o importantă sursă de evacuare a azotului și a fosforului.

(17) Epurarea terțiară ar trebui să fie obligatorie și în aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. cu evacuări în zone afectate de eutrofizare sau expuse riscului de eutrofizare. Pentru a se asigura că eforturile de limitare a eutrofizării sunt coordonate la nivelul bazinelor relevante pentru întreaga zonă de captare, precum și pentru a garanta desemnarea consecventă a zonelor sensibile din întreaga Uniune, zonele în care eutrofizarea este considerată o problemă pe baza datelor disponibile în prezent ar trebui să fie enumerate în prezenta directivă. În plus, pentru a asigura coerența între dispozițiile relevante ale dreptului Uniunii, statele membre ar trebui să identifice și alte zone de pe teritoriul lor care sunt afectate de eutrofizare sau expuse riscului de eutrofizare și să stabilească dacă respectivele zone sunt sensibile la azot sau la fosfor, sau sunt sensibile și la azot, și la fosfor, în special pe baza datelor colectate în temeiul Directivei 91/676/CEE a Consiliului ([10]), al Directivei 2000/60/CE și al Directivei 2008/56/CE. Consolidarea valorilor-limită, identificarea mai coerentă și mai cuprinzătoare a zonelor sensibile la eutrofizare și impunerea, pentru toate instalațiile mari, a obligației de a asigura epurarea terțiară ar contribui, împreună, la limitarea

([8]) Directiva 2006/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind gestionarea calității apei pentru scăldat și de abrogare a Directivei 76/160/CEE (JO L 64, 4.3.2006, p. 37).

([9]) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p 19).

([10]) Directiva 91/676/CEE a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind protecția apelor împotriva poluării cu nitrați proveniți din surse agricole (JO L 375, 31.12.1991, p. 1).

eutrofizării. Întrucât acest lucru va necesita investiții suplimentare la nivel național, statelor membre ar trebui să li se acorde suficient timp pentru a dezvolta infrastructura necesară.

(18) Cunoștințele științifice recente care stau la baza mai multor strategii ale Comisiei, astfel cum sunt prezentate în patru comunicări ale Comisiei, și anume cea din 16 ianuarie 2018, intitulată „O strategie europeană pentru materialele plastice într-o economie circulară", cea din 11 martie 2019, intitulată „Abordarea strategică a Uniunii Europene privind impactul substanțelor farmaceutice asupra mediului", cea din 14 octombrie 2020, intitulată „Strategia pentru promovarea sustenabilității în domeniul substanțelor chimice – Către un mediu fără substanțe toxice", și cea din 12 mai 2021, intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»", evidențiază necesitatea de a lua măsuri pentru a aborda problema micropoluanților, care, în prezent, sunt detectați de regulă în toate apele din Uniune. Unii dintre acești micropoluanți sunt periculoși pentru sănătatea publică și pentru mediu chiar și în concentrații mici, de micrograme pe litru sau mai mici. Epurarea primară, secundară și terțiară îndepărtează deja anumiți micropoluanți, însă ar trebui introdusă o epurare suplimentară, și anume epurarea cuaternară, pentru a se asigura că un spectru larg de micropoluanți rămași sunt îndepărtați din apele uzate urbane. Epurarea cuaternară ar trebui să se concentreze în primul rând pe micropoluanții organici, care reprezintă o parte semnificativă a poluării și pentru care s-au proiectat deja tehnologii de îndepărtare. Epurarea cuaternară ar trebui să fie impusă pe baza principiului precauției combinat cu o abordare bazată pe riscuri. Drept urmare, toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 150 000 l.e. ar trebui să asigure epurarea cuaternară, dat fiind că aceste instalații reprezintă o parte semnificativă a evacuărilor de micropoluanți în mediu, iar îndepărtarea micropoluanților în stațiile de epurare a apelor uzate urbane la această scară este eficientă din punctul de vedere al costurilor. Pentru stațiile de epurare cu cel puțin 150 000 l.e., statele membre ar trebui să asigure prioritizarea investițiilor necesare, astfel încât instalațiile în care riscurile pentru mediu și sănătatea umană sunt cele mai ridicate să fie echipate fără întârziere. Pentru aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., statele membre ar trebui să aibă obligația de a aplica epurarea cuaternară în zonele identificate ca fiind sensibile la poluarea cu micropoluanți pe baza unor criterii clare, care ar trebui să fie precizate. Aceste zone ar trebui să includă locurile în care evacuările de ape uzate urbane epurate în corpuri de apă conduc la diluții scăzute sau locurile în care apele receptoare sunt utilizate pentru producerea de apă potabilă, pentru producția de crustacee și moluște sau ca ape pentru scăldat. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a nu aplica epurarea cuaternară în respectivele zone atunci când o evaluare a riscurilor arată că micropoluanții nu prezintă niciun pericol potențial pentru mediu sau sănătatea umană. Pentru toate celelalte tipuri de corpuri de apă din aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., statele membre ar trebui să evalueze riscurile pe care evacuarea de micropoluanți în apele uzate urbane le prezintă pentru mediu sau pentru sănătatea publică pe baza unei evaluări standardizate a riscurilor și să aplice epurarea cuaternară numai dacă este necesar, în funcție de rezultatele evaluării riscurilor. În cazul în care există mai multe stații de epurare a apelor uzate urbane într-o aglomerare cu cel puțin 10 000 l.e. identificată ca fiind sensibilă la poluarea cu micropoluanți, numai cele care evacuează în zona expusă riscului ar trebui să aibă obligația de a aplica epurarea cuaternară. Pentru ca statele membre să aibă suficient timp în vederea planificării și a dezvoltării infrastructurii necesare, cerința referitoare la epurarea cuaternară ar trebui să se aplice treptat până în 2045, prevăzându-se obiective intermediare clare.

(19) În scopul de a se asigura fără întreruperi conformitatea evacuărilor de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu cerințele privind epurarea secundară, terțiară și cuaternară, probele ar trebui să fie prelevate în conformitate cu cerințele prezentei directive și să respecte valorile parametrilor stabiliți de aceasta. Pentru a se ține seama de posibilele variații tehnice ale rezultatelor obținute pe baza probelor respective, ar trebui să se stabilească un număr maxim permis de probe care nu respectă valorile parametrilor respectivi.

(20) Epurarea cuaternară necesară pentru a îndepărta micropoluanții din apele uzate urbane va implica costuri suplimentare, cum ar fi costuri legate de monitorizare și costul de instalare a unor noi echipamente avansate în anumite stații de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a acoperi aceste costuri suplimentare și în conformitate cu principiul „poluatorul plătește", enunțat la articolul 191 alineatul (2) din TFUE, este esențial ca producătorii care introduc pe piața Uniunii produse ce conțin substanțe care, la sfârșitul ciclului lor de viață, se regăsesc ca micropoluanți în apele uzate urbane să își asume responsabilitatea pentru epurarea suplimentară necesară îndepărtării acestor substanțe generate în cadrul activităților lor profesionale. Un sistem de răspundere extinsă a producătorilor este cel mai adecvat mijloc pentru a îndeplini acest obiectiv, deoarece ar limita impactul financiar asupra contribuabilului și asupra tarifelor pentru apă, asigurând în paralel un stimulent pentru dezvoltarea unor produse mai verzi. În acest context, răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice indiferent dacă produsele sunt introduse pe piață sau dacă componentele individuale ale acestora au fost fabricate într-un stat membru sau într-o țară terță, sau dacă producătorii au un sediu social în Uniune sau dacă produsul este introdus pe piață prin intermediul unei platforme digitale. În prezent, reziduurile farmaceutice și cosmetice reprezintă principalele surse de micropoluanți din apele uzate urbane care necesită o epurare cuaternară. De aceea, răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să se aplice respectivelor două grupe de produse. Pe baza rezultatelor monitorizării

apelor uzate urbane și a celor mai recente date științifice, Comisia ar trebui să evalueze periodic dacă în sistemul de răspundere extinsă a producătorilor ar trebui incluse și alte produse.

(21) Potrivit datelor disponibile, creșterea potențială a costurilor produselor sau reducerea potențială a marjelor de profit ale industriilor care introduc produse pe piața Uniunii datorită aplicării răspunderii extinse a producătorilor ar fi marginale la nivelul Uniunii și nu ar pune în pericol caracterul abordabil din punctul de vedere al prețurilor, disponibilitatea sau accesibilitatea respectivelor produse pe piața Uniunii. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilele impacturi ale aplicării cerințelor aferente răspunderii extinse a producătorilor asupra accesibilității, a disponibilității și a caracterului abordabil din punctul de vedere al prețurilor ale produselor la nivel național, în special ale medicamentelor, introduse pe piața Uniunii, precum și posibilul impact al aplicării cerințelor respective asupra condițiilor de concurență echitabile. Statele membre pot lua măsuri pentru a se asigura că sunt disponibile fonduri suficiente, inclusiv prin finanțarea unei părți din costurile pentru epurarea cuaternară. Având în vedere că statele membre ar putea alege abordări diferite în ceea ce privește punerea în aplicare, ar trebui să se acorde atenție funcționării pieței interne, iar Comisia ar trebui să evalueze, cu ocazia oricărei revizuiri viitoare a prezentei directive, orice impacturi potențiale în această privință.

(22) Cu toate acestea, ar trebui să fie posibile scutiri de la obligațiile în materie de răspundere extinsă a producătorilor. Acesta ar trebui să fie cazul atunci când cantitatea totală a substanțelor conținute de produsele introduse pe piața Uniunii de către un producător reprezintă cantități mici, mai precis de sub 1 tonă pe an, deoarece, în astfel de cazuri, sarcina administrativă suplimentară pentru producător ar fi disproporționată în comparație cu beneficiile pentru mediu. Scutirile ar trebui să fie posibile și pentru partea din produsele pentru care producătorul poate demonstra că nu sunt generați micropoluanți la sfârșitul ciclului de viață al produsului sau în cazul în care se poate demonstra că reziduurile generate de un produs sunt rapid biodegradabile în apele uzate și în mediu sau nu ajung în stațiile de epurare a apelor uzate urbane. Comisia ar trebui să stabilească criterii detaliate de identificare a produselor introduse pe piața Uniunii care nu generează micropoluanți în apele uzate urbane la sfârșitul ciclului lor de viață, luând în considerare gradul lor de periculozitate și de biodegradabilitate. Atunci când elaborează respectivele criterii, Comisia ar trebui să țină seama de criteriile deja stabilite în Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului ([11]), dar și de informațiile științifice sau de alte informații tehnice disponibile, inclusiv de standardele internaționale relevante. Respectivele criterii ar trebui să fie stabilite înainte de intrarea în vigoare a obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor prevăzute în prezenta directivă.

(23) Pentru a se evita eventualele denaturări ale pieței interne, prezenta directivă ar trebui să stabilească cerințe minime pentru punerea în aplicare a sistemului de răspundere extinsă a producătorilor, iar organizarea practică a sistemului respectiv ar trebui să fie decisă la nivel național. Pentru a favoriza înlocuirea substanțelor și a produselor care generează reziduuri de micropoluanți în apele uzate urbane, contribuțiile producătorilor ar trebui să fie proporționale cu cantitățile de substanțe conținute de produsele pe care le introduc pe piață și cu gradul de periculozitate al substanțelor respective și al reziduurilor lor. Contribuțiile ar trebui să acopere, fără a le depăși, costurile de investiții și de funcționare pentru activitățile de monitorizare a micropoluanților, colectarea, raportarea și verificarea imparțială a statisticilor privind cantitățile și gradul de periculozitate al produselor introduse pe piața statelor membre, precum și aplicarea epurării cuaternare a apelor uzate urbane într-un mod eficient. Respectivele contribuții ar trebui să acopere și costurile de funcționare ale epurării cuaternare deja instituite la data intrării în vigoare a prezentei directive, atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea obligațiilor aferente sistemului de răspundere extinsă a producătorilor. De asemenea, ar trebui să acopere o parte din costurile de investiții ale epurărilor cuaternare instituite, luând în considerare deprecierea investițiilor și termenele obligațiilor de finanțare stabilite în prezenta directivă. Dat fiind că apele uzate urbane sunt epurate în mod colectiv, este indicat să se prevadă că producătorii au obligația de a adera la o organizație centralizată care să poată îndeplini, în numele lor, obligațiile care le revin în temeiul răspunderii extinse a producătorilor.

(24) Evaluarea a mai evidențiat că sectorul epurării apelor uzate urbane are posibilitatea de a-și reduce în mod semnificativ propriul consum de energie și de a produce energie din surse regenerabile, de exemplu printr-o mai bună utilizare a suprafețelor disponibile în stațiile de epurare a apelor uzate urbane pentru producția de energie solară sau prin producerea de biogaz din nămoluri, precum și prin căldură sau energie cinetică sau prin alte surse regenerabile de energie. Evaluarea a arătat, de asemenea, că, în lipsa unor obligații juridice clare, nu se pot aștepta decât progrese parțiale în respectivul sector. În acest context, ar trebui să li se ceară statelor membre să se asigure că consumul total anual de energie al tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane de pe teritoriul lor care epurează o încărcare de cel puțin 10 000 l.e. nu depășește producția de energie din surse regenerabile, astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) din Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului ([12]), a respectivelor

([11]) Regulamentul (CE) nr. 1272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1907/2006 (JO L 353, 31.12.2008, p. 1).

([12]) Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile (JO L 328, 21.12.2018, p. 82).

stații de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a ține seama de particularitățile fiecărei stații de epurare a apelor uzate urbane, a optimiza investițiile necesare și a oferi flexibilitatea necesară pentru a atinge obiectivul neutralității energetice, asigurând în același timp realizarea deplină a potențialului de producere a energiei din surse regenerabile și de economisire a energiei, obiectivul respectiv ar trebui îndeplinit la nivel național și nu pentru fiecare stație de epurare. Ar trebui luate în considerare toate energiile din surse regenerabile produse de operatorii stațiilor de epurare a apelor uzate urbane sau de proprietarii lor, fie în cadrul amplasamentului, fie în afara acestuia, cum ar fi energia hidraulică, solară, termică, eoliană sau biogazul. Acest obiectiv ar trebui să fie îndeplinit treptat, cu obiective intermediare, până la 31 decembrie 2045. O cantitate limitată de energie nefosilă, care nu este direct legată de activitățile de epurare a apelor uzate urbane, ar trebui să poată fi achiziționată din surse externe în 2040 și 2045, prin utilizarea unei derogări legate de condiții. Generarea de energie din surse regenerabile de către proprietarii sau operatorii stației de epurare a apelor uzate urbane sau în numele acestora nu ar trebui să includă achiziționarea de energie din surse regenerabile. Atingerea respectivului obiectiv al neutralității energetice va contribui în special la reducerea emisiilor de GES evitabile ale sectorului epurării apelor uzate urbane, sprijinind în paralel realizarea obiectivelor în materie de neutralitate climatică până în 2050 și a obiectivelor conexe de la nivel național și de la nivelul Uniunii, ca, de exemplu, obiectivele stabilite în Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului ([13]). Cu toate acestea, inițiativele de realizare a neutralității energetice nu ar trebui să conducă la o creștere a emisiilor de metan sau de protoxid de azot. În conformitate cu Directiva (UE) 2018/2001, statele membre ar trebui să faciliteze procedurile de acordare a autorizațiilor pentru proiectele din domeniul energiei din surse regenerabile necesare pentru a se atinge neutralitatea energetică a sectorului epurării apelor uzate urbane. Încurajarea producției de biogaz sau de energie solară realizate în UE, concomitent cu îmbunătățirea măsurilor de eficiență energetică în concordanță cu principiul „eficiența energetică înainte de toate" definit în Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului ([14]) și utilizarea optimă a digitalizării, care înseamnă că trebuie să se țină seama cât mai mult posibil de măsurile rentabile din punctul de vedere al costurilor în materie de eficiență energetică la elaborarea politicii energetice și la luarea deciziilor investiționale relevante, vor contribui, de asemenea, la reducerea dependenței energetice a Uniunii, care este unul dintre obiectivele exprimate în comunicarea Comisiei din 18 mai 2022 intitulată planul „REPowerEU". Acest obiectiv corespunde și cu Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului ([15]), și cu Directiva (UE) 2018/2001, în care siturile de epurare a apelor uzate urbane sunt identificate drept zone pretabile producerii de energie din surse regenerabile, și anume locuri desemnate ca fiind deosebit de adecvate pentru instalarea de instalații de producere a energiei din surse regenerabile. Pentru a atinge obiectivul neutralității energetice prin măsuri optime pentru fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane și pentru sistemul de colectare, statele membre ar trebui să se asigure că la fiecare patru ani se efectuează audituri energetice, astfel cum sunt definite în Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului ([16]). Auditurile respective ar trebui să includă și o identificare a potențialului de reducere a consumului de energie, de recuperare și de utilizare eficiente din punctul de vedere al costurilor ale căldurii reziduale, fie la fața locului, fie prin intermediul unui punct termic, ori de utilizare sau de producere eficiente din punctul de vedere al costurilor ale energiei din surse regenerabile pe baza criteriilor stabilite în anexa VI la Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([17]).

(25) Întrucât reducerile emisiilor de metan au un impact mai mare asupra atenuării schimbărilor climatice decât reducerile emisiilor de dioxid de carbon, în mod proporțional, și întrucât sectorul epurării apelor uzate urbane a fost identificat ca fiind unul dintre principalele sectoare generatoare de emisii de metan, respectivul sector ar trebui să monitorizeze și să își propună să reducă emisiile de metan, astfel cum se subliniază în Angajamentul mondial referitor la metan, o inițiativă lansată la Conferința ONU privind schimbările climatice de la Glasgow (COP 26), similar cu reducerea emisiilor de metan din Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului ([18]), pentru a se asigura contribuția sectorului epurării apelor uzate urbane la atingerea obiectivului de neutralitate climatică până cel târziu în 2050, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) 2021/1119.

(26) Dat fiind că poluarea apei are un caracter transfrontalier, este necesar ca statele membre învecinate să coopereze între ele sau cu țările terțe învecinate pentru a combate poluarea de acest tip și pentru a stabili măsurile de combatere a sursei poluării; astfel, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se informa reciproc sau de a informa țara terță

([13]) Regulamentul (UE) 2018/842 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2018 privind reducerea anuală obligatorie a emisiilor de gaze cu efect de seră de către statele membre în perioada 2021-2030 în vederea unei contribuții la acțiunile climatice de respectare a angajamentelor asumate în temeiul Acordului de la Paris și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 (JO L 156, 19.6.2018, p. 26).

([14]) Regulamentul (UE) 2018/1999 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2018 privind guvernanța uniunii energetice și a acțiunilor climatice, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 663/2009 și (CE) nr. 715/2009 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 94/22/CE, 98/70/CE, 2009/31/CE, 2009/73/CE, 2010/31/UE, 2012/27/UE și 2013/30/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2009/119/CE și (UE) 2015/652 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 328, 21.12.2018, p. 1).

([15]) Directiva (UE) 2018/844 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 2010/31/UE privind performanța energetică a clădirilor și a Directivei 2012/27/UE privind eficiența energetică (JO L 156, 19.6.2018, p. 75).

([16]) Directiva (UE) 2023/1791 a Parlamentului European și a Consiliului din 13 septembrie 2023 privind eficiența energetică și de modificare a Regulamentului (UE) 2023/955 (JO L 231, 20.9.2023, p. 1).

([17]) Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

([18]) Regulamentul (UE) 2024/1787 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 privind reducerea emisiilor de metan în sectorul energetic și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/942 (JO L, 2024/1787, 15.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1787/oj).

în cauză în cazul în care poluarea semnificativă a apei cauzată de evacuările de ape uzate urbane dintr-un stat membru sau dintr-o țară terță are sau ar putea avea un impact asupra calității apei dintr-un alt stat membru sau dintr-o țară terță. Aceste informații ar trebui să fie transmise imediat în cazul poluării accidentale care afectează într-o măsură importantă corpurile de apă din aval, iar răspunsurile ar trebui să fie comunicate în timp util. În cazul în care statele membre au încheiat acorduri anterioare între ele sau cu țări terțe cu privire la aspecte legate de mediu în domeniul apei, cooperarea prin intermediul respectivelor acorduri ar putea fi luată în considerare. Comisia ar trebui să fie informată cu privire la poluarea de acest tip și, dacă este necesar, să participe la reuniuni la cererea statelor membre. De asemenea, este important să se abordeze problema poluării transfrontaliere provenite din țări terțe care împart aceleași corpuri de apă cu unele state membre. În scopul combaterii poluării care provine din sau ajunge în țări terțe, cooperarea și coordonarea cu țările terțe se pot desfășura în cadrul Convenției Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU) privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale ([19]) sau al altor convenții regionale relevante, precum convențiile maritime sau fluviale regionale.

(27) Pentru a asigura protecția mediului și a sănătății umane, statele membre ar trebui să se asigure că sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor uzate urbane construite în vederea îndeplinirii cerințelor prezentei directive sunt proiectate, construite, exploatate și întreținute astfel încât să garanteze performanțe suficiente în toate condițiile climatice locale normale. Întrucât infrastructura apelor uzate urbane a fost recunoscută drept o entitate critică în temeiul Directivei (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului ([20]), statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că stațiile de epurare a apelor uzate urbane și sistemele de colectare sunt evaluate, atunci când sunt proiectate, construite și exploatate, în ceea ce privește vulnerabilitatea lor la evenimente extreme care apar din cauza schimbărilor climatice.

(28) Stațiile de epurare a apelor uzate urbane recepționează și ape uzate nemenajere, inclusiv ape uzate industriale, care pot conține o serie de poluanți care nu intră în mod explicit sub incidența Directivei 91/271/CEE, cum ar fi metalele grele, microplasticele, micropoluanții și alte substanțe chimice, inclusiv substanțele perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS). Astfel de ape uzate nemenajere pot proveni, de exemplu, din industrie, unități comerciale sau spitale și alte unități medicale. În majoritatea cazurilor, această poluare este insuficient înțeleasă și cunoscută, ceea ce poate conduce la deteriorarea funcționării procesului de epurare și poate contribui la poluarea apelor receptoare, împiedicând totodată recuperarea nămolurilor și reutilizarea apelor uzate epurate. Prin urmare, statele membre ar trebui să monitorizeze și să raporteze periodic cu privire la poluarea din surse nemenajere care intră în stațiile de epurare a apelor uzate urbane și este evacuată în corpurile de apă. Pentru a preveni la sursă poluarea cauzată de evacuările de ape uzate nemenajere, emisiile din industrie sau din întreprinderile conectate la sistemele de colectare ar trebui să fie condiționate de reglementări prealabile sau de autorizații specifice, sau ambele, de către autoritatea competentă sau organismul adecvat. Pentru a se asigura că sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt capabile din punct de vedere tehnic să recepționeze și să epureze poluarea care intră în propriile sisteme, operatorii responsabili de managementul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care recepționează ape uzate nemenajere ar trebui să fie consultați și informați înainte de eliberarea autorizațiilor respective sau de adoptarea respectivelor reglementări prealabile și ar trebui să poată consulta, la cerere, autorizațiile eliberate pentru a-și putea adapta procesele de epurare. În cazul în care în apele care intră se detectează poluare provenită din surse nemenajere, statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a reduce poluarea la sursă, intensificând monitorizarea poluanților în sistemele de colectare, astfel încât să poată fi identificate sursele de poluare și, dacă este necesar, revizuind autorizațiile acordate stațiilor relevante de epurare a apelor uzate urbane conectate.

(29) Resursele de apă ale Uniunii se află din ce în ce mai mult sub presiune, ceea ce conduce la un deficit de apă permanent sau temporar în anumite zone din Uniune. Capacitatea Uniunii de a răspunde presiunilor tot mai mari asupra resurselor de apă ar putea fi îmbunătățită printr-o reutilizare pe scară mai largă a apelor uzate urbane epurate, ceea ce ar limita captarea apei dulci din corpurile de apă de suprafață și subterane. Prin urmare, reutilizarea apelor uzate urbane epurate ar trebui să fie încurajată și aplicată ori de câte ori este cazul, în special în zonele cu stres hidric, și în toate scopurile adecvate, asigurându-se în același timp un debit ecologic minim al apelor receptoare și ținându-se totodată seama de necesitatea de a se asigura îndeplinirea obiectivelor legate de asigurarea unei stări ecologice, precum și chimice bune a corpurilor receptoare, în sensul definiției din Directiva 2000/60/CE. În acest scop, în cadrul evaluării impactului pe care o efectuează în temeiul Directivei 2000/60/CE, ar trebui ca statele membre să monitorizeze impactul reutilizării apelor uzate urbane epurate asupra debitului ecologic minim al apelor receptoare. Potențialul de reutilizare a apelor uzate urbane epurate ar trebui să fie evaluat ținându-se seama de

([19]) JO L 186, 5.8.1995, p. 44.
([20]) Directiva (UE) 2022/2557 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 decembrie 2022 privind reziliența entităților critice și de abrogare a Directivei 2008/114/CE a Consiliului (JO L 333, 27.12.2022, p. 164).

planurile de management al bazinelor hidrografice stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE și de deciziile statelor membre în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului ([21]), precum și de necesitatea de a se asigura îndeplinirea obiectivelor privind starea ecologică și chimică bună a corpurilor receptoare, în sensul definiției din Directiva 2000/60/CE. Consolidarea cerințelor referitoare la epurarea apelor uzate urbane și acțiunile pentru o mai bună monitorizare, urmărire și reducere a poluării la sursă vor avea un impact asupra calității apelor uzate urbane epurate și vor sprijini astfel reutilizarea apei. În cazul în care reutilizarea apei are drept scop irigațiile în agricultură, aceasta ar trebui efectuată în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/741. Acolo unde este cazul pentru a se asigura reutilizarea în condiții de siguranță a apelor uzate urbane epurate, statele membre ar trebui să aibă în vedere epurarea cuaternară a apelor uzate urbane care sunt reutilizate sau vor fi reutilizate. În strategiile privind reziliența apei la nivelul statelor membre, în cazurile în care astfel de strategii sunt disponibile, ar trebui să fie avute în vedere măsuri de promovare a reutilizării apelor uzate urbane epurate și de reutilizare efectivă.

(30) Nutrienții conținuți în apele uzate urbane pot fi utili în cazurile în care apele uzate urbane epurate sunt reutilizate în agricultură, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/741. În cazurile respective, statele membre ar trebui să poată beneficia, în anumite condiții care asigură cel mai înalt nivel de protecție a mediului și a sănătății umane, de o derogare de la obligația de a aplica epurarea terțiară în conformitate cu prezenta directivă numai pentru partea din apele uzate urbane epurate care este reutilizată în agricultură.

(31) Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive și, în special, respectarea valorilor limită de emisie, este important să se monitorizeze evacuările în mediu de ape uzate urbane epurate. Monitorizarea ar trebui să fie realizată prin instituirea la nivel național a unui sistem obligatoriu de reglementări prealabile sau de autorizații specifice, sau de ambele, pentru evacuarea apelor urbane epurate în mediu. În plus, pentru a preveni evacuările neintenționate de biomedii în mediu din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care utilizează biomedii, este esențial să se includă în autorizațiile de evacuare sau în reglementări, sau în ambele, obligații specifice de monitorizare și prevenire continuă a acestor evacuări. Astfel de biomedii sunt fabricate de obicei din plastic și ar putea include, printre altele, biopurtători, biobile sau bile din polistiren.

(32) Dacă este necesar, statele membre ar trebui să își adapteze infrastructura de colectare și epurare a apelor uzate urbane în funcție de numărul populației lor și de încărcarea aferentă de ape uzate menajere, pentru a menține conformitatea față de cerințele prezentei directive. Posibilul impact al evacuărilor asupra corpurilor de apă care rezultă din construirea și adaptarea unei astfel de infrastructuri nu ar trebui să fie considerat o încălcare a obligațiilor care le revin în temeiul Directivei 2000/60/CE, cu condiția să fie îndeplinite toate condițiile prevăzute în prezenta directivă.

(33) Pentru a se asigura protecția mediului, evacuările directe în mediu de ape uzate biodegradabile nemenajere din anumite sectoare industriale ar trebui să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare. Respectivele cerințe ar trebui să garanteze că evacuările directe din anumite sectoare industriale sunt supuse unei epurări secundare, terțiare și cuaternare necesare pentru protecția mediului și a sănătății umane și că, în analiza finală, parametrii stabiliți pentru apele uzate epurate sunt respectați sau că se asigură același nivel de protecție a mediului.

(34) În conformitate cu articolul 168 alineatul (1) din TFUE, acțiunea Uniunii completează politicile naționale și vizează îmbunătățirea sănătății publice și prevenirea bolilor. Pentru a asigura utilizarea optimă a datelor relevante referitoare la sănătatea publică culese din apele uzate urbane, ar trebui să se introducă și să se utilizeze supravegherea apelor uzate urbane în scopuri de prevenire sau de alertă timpurie, de exemplu pentru detectarea unor virusuri specifice în apele uzate urbane ca semnal al apariției unor epidemii sau pandemii. Statele membre ar trebui să stabilească un dialog și o coordonare între autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și autoritățile competente responsabile cu managementul apelor uzate urbane. În contextul respectivei coordonări, ar trebui să fie repartizate în mod clar rolurile, responsabilitățile și costurile între autoritățile competente respective. Statele membre ar trebui să elaboreze o listă a parametrilor relevanți pentru sănătatea publică care să fie monitorizați în apele uzate urbane, precum și să stabilească frecvența și locul prelevării de probe, ținând seama, printre altele, de recomandările Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), ale Autorității pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară (HERA) și ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) și să ia în considerare, în vederea includerii pe o astfel de listă, următorii parametri de sănătate: SARS-CoV-2 și variantele sale, virusul poliomielitic, virusul gripei, agenții patogeni emergenți și orice alți parametri de sănătate publică care pot fi considerați relevanți. Pe baza

([21]) Regulamentul (UE) 2020/741 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 mai 2020 privind cerințele minime pentru reutilizarea apei (JO L 177, 5.6.2020, p. 32).

informațiilor culese pe durata pandemiei de COVID-19 și a experienței dobândite în urma punerii în aplicare a Recomandării (UE) 2021/472 a Comisiei ([22]), statele membre ar trebui să aibă obligația de a monitoriza parametrii de sănătate relevanți în apele uzate urbane în cazul unei urgențe de sănătate. Pentru a se asigura utilizarea unor metode armonizate, statele membre ar trebui, în măsura posibilului, să utilizeze metodele de prelevare de probe și de analiză prevăzute în Recomandarea (UE) 2021/472 pentru monitorizarea SARS-CoV-2 și a variantelor acestuia.

(35) Recunoscând importanța soluționării problemei rezistenței la antimicrobiene (RAM), în special în comunicarea Comisiei din 29 iunie 2017 intitulată „Un plan de acțiune european «O singură sănătate» (*One Health*) împotriva rezistenței la antimicrobiene (RAM)", Uniunea a adoptat Planul de acțiune european „O singură sănătate" împotriva RAM. Potrivit OMS, apele uzate urbane sunt recunoscute și verificate drept surse majore de agenți antimicrobieni și de metaboliți ai acestora, precum și de bacterii rezistente la antimicrobiene și de gene ale acestora. Pentru a spori cunoștințele cu privire la principalele surse de RAM, ar trebui să se introducă o obligație de monitorizare a prezenței RAM în apele uzate urbane pentru a ne dezvolta în continuare cunoștințele științifice și, eventual, pentru a lua măsuri adecvate în viitor.

(36) Prezenta directivă consideră abordarea „O singură sănătate", astfel cum este recunoscută de OMS, drept o abordare integrată și unificatoare care vizează să echilibreze și să optimizeze în mod durabil sănătatea oamenilor, a animalelor și a ecosistemelor. Abordarea „O singură sănătate" recunoaște că sănătatea oamenilor, cea a animalelor domestice și a animalelor sălbatice, cea a plantelor și cea a mediului mai extins, inclusiv a ecosistemelor, sunt strâns interconectate și interdependente.

(37) Pentru a proteja mediul și sănătatea umană, statele membre ar trebui să identifice și să evalueze riscurile cauzate de managementul apelor uzate urbane. Evaluarea riscurilor ar putea include o analiză chimică amplă, inclusiv a amestecurilor de substanțe chimice sau metode bazate pe efecte biologice, sau ambele, cu scopul de a identifica substanțele care prezintă motive de îngrijorare, printre altele, pentru mediul acvatic sau calitatea apei potabile ori a apei pentru scăldat. Pe baza acestei identificări și dacă este necesar pentru a îndeplini cerințele legislației Uniunii în domeniul apei, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru colectarea și epurarea apelor uzate urbane mai stricte decât măsurile necesare pentru respectarea cerințelor minime stabilite în prezenta directivă. În conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din TFUE și în plus față de măsurile prevăzute sau adoptate în conformitate cu articolul 11 alineatul (3) din Directiva 2000/60/CE, statele membre ar trebui să promoveze cu prioritate controlul poluanților la sursă pentru a preveni poluarea corpurilor de apă receptoare. În special, statele membre ar trebui să ia măsuri preventive pentru a limita riscul ca microplasticele eliberate în mod intenționat și neintenționat să ajungă în apele uzate urbane și în nămoluri.

(38) În funcție de situație, respectivele măsuri mai stricte pot include, printre altele, construirea de sisteme de colectare, elaborarea de planuri de management integrat al apelor uzate urbane sau aplicarea unei epurări secundare, terțiare sau cuaternare a apelor uzate urbane în cazul aglomerărilor sau al stațiilor de epurare a apelor uzate urbane situate sub pragurile de l.e. care impun aplicarea cerințelor-standard. Acestea pot include, de asemenea, o epurare care este mai avansată decât cea necesară pentru respectarea cerințelor minime sau dezinfectarea apelor uzate urbane epurate necesară în vederea respectării Directivei 2006/7/CE.

(39) Obiectivul de dezvoltare durabilă nr. 6.2 al ONU privind apa curată și sanitația le cere statelor membre asigurarea, până în 2030, a accesului tuturor la un nivel adecvat și echitabil de sanitație și de igienă și eradicarea defecației în aer liber, acordând o atenție specială nevoilor femeilor și ale fetelor, precum și ale persoanelor aflate în situații vulnerabile. Grupurile sanitare ar trebui să permită gestionarea și eliminarea în condiții de siguranță ale urinei și fecalelor umane, precum și ale sângelui menstrual uman. În plus, principiul 20 al Pilonului european al drepturilor sociale prevede că orice persoană are dreptul de a avea acces la servicii esențiale de bună calitate, inclusiv la apă și sanitație. În acest context și în conformitate cu recomandările din Orientările OMS privind salubritatea și sănătatea ([23]) și cu Protocolul privind apa și sănătatea la Convenția privind protecția și utilizarea cursurilor de apă transfrontaliere și a lacurilor internaționale, întocmit la Londra la 17 iunie 1999, statele membre ar trebui să rezolve problema accesului la sanitație la nivel național. Acest lucru ar trebui realizat prin acțiuni menite să asigure accesul la sanitație pentru toți, de exemplu prin instalarea de grupuri sanitare în spațiile publice, precum și prin încurajarea punerii la dispoziție a unor grupuri sanitare adecvate în clădirile administrației publice și în clădirile publice, cu titlu gratuit sau la prețuri abordabile pentru toți, inclusiv a diferitelor tipuri de instalații și servicii, cum ar fi toaletele cu apă și cele uscate. Acestea ar trebui să fie gestionate în condiții de siguranță, ceea ce înseamnă că ar trebui să fie

([22]) Recomandarea (UE) 2021/472 a Comisiei din 17 martie 2021 privind o abordare comună pentru instituirea unei supravegheri sistematice a virusului SARS-CoV-2 și a variantelor acestuia în apele uzate din UE (JO L 98, 19.3.2021, p. 3).

([23]) Orientările OMS privind sanitația și sănătatea, 2018.

accesibile tuturor, dacă e cazul în orice moment, inclusiv persoanelor cu nevoi speciale, cum ar fi copiii, persoanele în vârstă, persoanele cu handicap și persoanele fără adăpost și să fie amplasate într-un loc care asigură utilizatorilor o siguranță maximă, și că utilizarea lor ar trebui să fie sigură din punct de vedere igienic și tehnic. Astfel de grupuri sanitare ar trebui, de asemenea, să fie suficiente din punct de vedere numeric pentru a se asigura că nevoile persoanelor sunt satisfăcute și că timpul de așteptare nu este nejustificat de lung. Numărul suficient de grupuri sanitare în spațiile publice ar trebui stabilit la nivelul potrivit, ținându-se cont de principiul subsidiarității.

(40) Situația specifică a culturilor minoritare, cum ar fi romii și nomazii, indiferent dacă sunt sau nu sedentari, și în special lipsa accesului acestora la sanitație, a fost recunoscută în Comunicarea Comisiei din 7 octombrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Cadrul strategic al UE pentru egalitatea, incluziunea și participarea romilor”, care solicită sporirea egalității efective de acces la serviciile esențiale. În ansamblu, este indicat ca statele membre să acorde o atenție specială grupurilor vulnerabile sau grupurilor care sunt marginalizate din cauza unor factori legați de situația lor socioeconomică, de etnie, sexualitate, gen, handicap, lipsa de adăpost, statut juridic, convingeri religioase sau din alte motive, luând măsurile necesare pentru a asigura accesul respectivelor grupuri la sanitație. Este important ca identificarea respectivelor grupuri să fie coerentă cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului ([24]). Măsurile de îmbunătățire a accesului la sanitație al grupurilor vulnerabile și marginalizate ar putea cuprinde punerea la dispoziție de grupuri sanitare în spațiile publice și private cu titlu gratuit sau contra unui mic tarif de utilizare, precum și în clădirile administrației publice, îmbunătățirea sau menținerea conectării la sisteme adecvate de colectare a apelor uzate urbane și informarea cu privire la cele mai apropiate grupuri sanitare.

(41) În conformitate cu Orientările UE în materie de drepturi ale omului cu privire la apa potabilă sigură și la salubritate, adoptate de Consiliu la 17 iunie 2019, trebuie să se acorde atenție în special nevoilor femeilor și fetelor, deoarece acestea sunt deosebit de expuse riscurilor și atacurilor, violenței sexuale și bazate pe gen, hărțuirii și altor amenințări la adresa siguranței lor atunci când folosesc grupuri sanitare situate în spații publice. Acest aspect corespunde Concluziilor Consiliului privind diplomația în domeniul apei, adoptate la 19 noiembrie 2018, care reafirmă importanța integrării unei perspective de gen în diplomația din domeniul apei. Din aceste motive, statele membre ar trebui să acorde o atenție deosebită femeilor și fetelor ca grup vulnerabil și ar trebui să ia măsurile necesare pentru a îmbunătăți sau a menține un acces sigur la sanitație în ceea ce le privește.

(42) Evaluarea a concluzionat că managementul nămolurilor ar putea fi îmbunătățit în vederea unei mai bune alinieri la principiul economiei circulare și al ierarhiei deșeurilor, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([25]). Acțiunile întreprinse pentru o mai bună monitorizare și reducere a poluării la sursă provenite din evacuările nemenajere vor contribui la îmbunătățirea calității nămolurilor produse și vor asigura utilizarea acestora în condiții de siguranță în agricultură. Pentru a asigura recuperarea adecvată și sigură a nutrienților din nămoluri, inclusiv a fosforului ca substanță critică, ar trebui să fie prevăzută la nivelul Uniunii o rată minimă combinată de reutilizare și reciclare. Statele membre ar trebui să poată alege dacă vor reutiliza și/sau recicla apele uzate urbane și/sau nămolurile în vederea recuperării fosforului. Rata minimă combinată de reutilizare și reciclare ar trebui să țină seama de conținutul de fosfor din nămoluri, care poate varia de la o zonă la alta. De asemenea, ar trebui să țină seama de nivelul de saturare a fiecărei piețe naționale, cum ar fi disponibilitatea altor surse de fosfor din surse organice, de exemplu din creșterea animalelor, și de posibilitățile de absorbție a acestuia în agricultură. Statele membre ar trebui încurajate să monitorizeze micropoluanții din nămoluri, în special atunci când există un risc de acumulare a micropoluanților în nămoluri și atunci când nămolurile sunt reutilizate în agricultură, pentru a spori cunoștințele privind prezența acestora și pentru a proteja mediul și sănătatea umană. Recuperarea adecvată și în condiții de siguranță a nutrienților și reutilizarea acestora în agricultură ar trebui să fie încurajate pentru a se sprijini reziliența și durabilitatea sectorului agricol și pentru a se contribui la autonomia strategică a industriei îngrășămintelor din Uniune. În acest context, ținând seama de opțiunile naționale și de valorificare locală, statele membre ar trebui să ia măsuri pentru a încuraja producția și achiziționarea de nutrienți recuperați din apele uzate urbane și din nămoluri. Atunci când nămolurile sunt reutilizate în agricultură, ar trebui să se acorde o atenție deosebită microplasticelor. Prin urmare, microplasticele ar trebui să fie monitorizate sistematic în cazul reutilizării nămolurilor în agricultură. Aceste informații sunt indispensabile pentru managementul în condiții de siguranță al nămolurilor în agricultură și pentru orice posibilă revizuire a politicii relevante a Uniunii.

([24]) Directiva (UE) 2020/2184 a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2020 privind calitatea apei destinate consumului uman (JO L 435, 23.12.2020, p. 1).

([25]) Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive (JO L 312, 22.11.2008, p. 3).

(43) Este necesară o monitorizare adecvată pentru a se verifica respectarea noilor cerințe din prezenta directivă privind micropoluanții, poluarea provenită din surse nemenajere, neutralitatea energetică, supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și scurgerile de apă urbane. Monitorizarea ar trebui sprijinită, atunci când acest lucru este adecvat și fezabil din punct de vedere tehnic, prin utilizarea de instrumente digitale. Utilizarea instrumentelor digitale ar trebui avută în vedere în mod sistematic, în special pentru managementul operațional al sistemelor de colectare și al stațiilor de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a verifica conformitatea epurării cuaternare în ceea ce privește reducerea micropoluanților din evacuările de ape uzate urbane, este suficient să se monitorizeze o serie limitată de micropoluanți reprezentativi. Frecvențele de monitorizare ar trebui să se stabilească pe baza celor mai bune practici actuale, cum există în prezent în Elveția. Pentru a fi în continuare eficiente din punctul de vedere al costurilor, aceste obligații ar trebui să fie adaptate la dimensiunile stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale aglomerărilor. În scopul unei astfel de monitorizări, prezenta directivă dispune prelevarea de probe. La fiecare prelevare de probe, se prelevă câte o probă la intrarea și la ieșirea stației de epurare a apelor uzate urbane. Monitorizarea va contribui și la furnizarea de date pentru cadrul general de monitorizare a mediului instituit ca parte a celui de al 8-lea Program de acțiune pentru mediu ([26]) și, mai precis, va alimenta cadrul de monitorizare și de perspectivă privind reducerea la zero a poluării, prevăzut în comunicarea Comisiei din 12 mai 2021 intitulată „Calea către o planetă sănătoasă pentru toți, Plan de acțiune al UE: «Către reducerea la zero a poluării aerului, apei și solului»”, care stă la baza cadrului general.

(44) Microplasticele și micropoluanții relevanți ar trebui să fie monitorizați, după caz, în evacuările provocate de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor și în evacuările din scurgeri de apă urbane din sisteme separative, cu un program de prelevare de probe reprezentativ care să permită estimarea concentrației în vederea modelării calității apei. Emisiile de GES ar trebui să fie monitorizate prin analiză, calcule sau modelare, după caz.

(45) Pentru a se asigura protecția mediului și luarea de măsuri adecvate în cadrul oricărei evaluări a riscurilor care trebuie efectuată pentru punerea în aplicare a prezentei directive, precum și pentru punerea în aplicare a altor dispoziții din dreptul Uniunii, statele membre ar trebui să monitorizeze un spectru larg de poluanți la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane. Pentru a se evita sarcinile inutile, având în vedere varietatea mare de poluanți care ar putea ajunge în stațiile de epurare a apelor uzate urbane, inclusiv din surse de ape uzate nemenajere, numai poluanții despre care se preconizează că pot fi găsiți în apele uzate urbane ar trebui monitorizați. Statele membre ar trebui să poată reduce frecvența monitorizării în cazul în care nu se găsesc poluanți în campaniile ulterioare de prelevare de probe. Mai precis, datele recente arată că PFAS se găsesc în apele uzate urbane, uneori în concentrații mari. Cele mai recente dovezi științifice indică faptul că PFAS reprezintă un motiv de îngrijorare pentru mediu și pentru sănătatea publică din cauza persistenței lor. Prin urmare, este esențial să se înțeleagă mai bine căile de pătrundere a PFAS în mediu și ca PFAS să fie monitorizate la intrările și ieșirile stațiilor de epurare a apelor uzate urbane. Această monitorizare ar trebui să înceapă în primul rând în cazurile în care evacuările ajung în bazinele hidrografice utilizate pentru captarea apei potabile, din cauza riscurilor ridicate de expunere la PFAS și a impactului acestora din urmă asupra sănătății.

(46) Pentru a reduce sarcina administrativă și a utiliza mai bine posibilitățile oferite de digitalizare, ar trebui să se îmbunătățească și să se simplifice raportarea cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive prin eliminarea obligației statelor membre de a raporta la fiecare doi ani Comisiei și obligației Comisiei de a publica rapoarte bianuale. Aceasta ar trebui înlocuită cu obligația ca statele membre să îmbunătățească, cu sprijinul AEM, seturile de date naționale standardizate existente instituite în temeiul Directivei 91/271/CEE și să le actualizeze periodic. Comisia va utiliza respectivele seturi de date îmbunătățite pentru a verifica respectarea prezentei directive. Este oportun ca modelul de raportare să fie elaborat de către AEM în colaborare cu statele membre. Ar trebui să se acorde Comisiei și AEM accesul la bazele de date naționale. Pentru a asigura caracterul complet al informațiilor cu privire la aplicarea prezentei directive, seturile de date ar trebui să includă informații privind conformitatea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane cu cerințele de epurare (acceptare/respingere, încărcarea și concentrația de poluanți evacuați), nivelul de realizare a obiectivelor legate de neutralitatea energetică, emisiile de GES ale stațiilor de epurare cu mai mult de 10 000 l.e. și măsurile luate de statele membre în contextul supraîncărcării cu apă ca urmare a furtunilor și al scurgerilor de apă urbane, al accesului la sanitație și al epurării prin sisteme individuale. În plus, ar trebui să fie asigurată coerența deplină cu Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([27]) pentru a asigura utilizarea optimizată a datelor, precum și pentru a sprijini transparența deplină. Informațiile colectate prin intermediul respectivelor seturi de date ar trebui să sprijine schimbul de bune practici și comparația acestora, la nivelul Uniunii, în ceea ce privește performanța stațiilor de epurare a apelor uzate urbane. Sarcina administrativă de a pune la dispoziția publicului informații și date ar trebui să respecte în orice moment principiul proporționalității.

([26]) Decizia (UE) 2022/591 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 aprilie 2022 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2030 (JO L 114, 12.4.2022, p. 22).

([27]) Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți și de modificare a Directivelor 91/689/CEE și 96/61/CE ale Consiliului (JO L 33, 4.2.2006, p. 1).

(47) Punerea în aplicare a Directivei 91/271/CEE este finanțată prin tarifele pentru apă și prin bugete publice, inclusiv prin finanțare din partea Uniunii. În viitor, răspunderea extinsă a producătorilor ar trebui să fie de așa natură încât să garanteze că costurile epurării cuaternare sunt cel puțin parțial suportate de industriile în cauză și sunt completate prin alte tipuri de finanțare. În trecut, punerea în aplicare a Directivei 91/271/CEE a fost sprijinită în mod substanțial și de politica de coeziune a Uniunii și de programele din cadrul Orizont 2020 și LIFE. Pentru a asigura punerea în aplicare corespunzătoare și la timp a prezentei directive, este esențial ca statele membre să instituie un program național de punere în aplicare care să includă o programare pe termen lung a investițiilor necesare, însoțită de o strategie de finanțare. Respectivele programe naționale de punere în aplicare ar trebui să fie raportate Comisiei. Pentru a limita sarcina administrativă, această cerință nu ar trebui să se aplice statelor membre în care peste 95 % din aglomerări respectă principalele obligații de epurare și colectare a apelor uzate. Pentru a continua punerea în aplicare a prezentei directive, Comisia ar trebui să ia în considerare programele naționale de punere în aplicare raportate de statele membre pentru pregătirea următorului cadru financiar multianual și a celor ulterioare, iar statele membre ar trebui să instituie fără întârziere sistemul necesar de răspundere extinsă a producătorilor.

(48) Colectarea și epurarea apelor uzate urbane este un sector specific, dat fiind că funcționează ca o piață „captivă”, iar întreprinderile publice și mici sunt conectate la sistemul de colectare fără a putea alege operatorii. Prin urmare, este important să se asigure accesul public la indicatorii-cheie de performanță ai operatorilor, cum ar fi nivelul de epurare atins, costurile epurării, energia utilizată și produsă, precum și emisiile de GES și amprenta de carbon aferente. Pentru a sensibiliza publicul cu privire la implicațiile epurării apelor uzate urbane, ar trebui să se furnizeze informații esențiale privind costurile anuale de colectare și epurare a apelor uzate pentru fiecare gospodărie, cel puțin în aglomerările cu peste 10 000 l.e., și preferabil cu peste 1 000 l.e., într-un mod ușor de accesat, de exemplu pe facturi, în timp ce alte informații detaliate ar trebui să fie accesibile într-un format online ușor de utilizat, pe un site web al operatorului sau al autorității competente.

(49) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([28]) garantează dreptul de acces la informațiile despre mediu în statele membre, în conformitate cu Convenția Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite din 1998 privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”) ([29]). Convenția de la Aarhus cuprinde obligații ample, având legătură atât cu punerea la dispoziție, la cerere, a informațiilor despre mediu, cât și cu diseminarea activă a acestor informații. Este important ca dispozițiile prezentei directive referitoare la accesul la informații și la modalitățile de partajare a datelor să vină în completarea acestei directive, stabilind obligația de a pune la dispoziția publicului informații online privind colectarea și epurarea apelor uzate urbane într-un mod ușor de utilizat, fără a crea un regim juridic separat.

(50) În vederea asigurării eficacității prezentei directive și a realizării obiectivului său de protecție a sănătății publice în contextul politicii de mediu a Uniunii, este necesar ca persoanele fizice sau juridice ori, după caz, organizațiile acestora înființate în mod corespunzător să se poată baza pe acest act în cadrul procedurilor judiciare și ca instanțele naționale să poată lua în considerare prezenta directivă ca pe un element al dreptului Uniunii, printre altele, pentru a controla deciziile unei autorități naționale, dacă este cazul. În plus, potrivit jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul principiului cooperării loiale prevăzut la articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), sarcina de a asigura protecția jurisdicțională a drepturilor unei persoane în temeiul dreptului Uniunii revine instanțelor din statele membre. Mai mult, articolul 19 alineatul (1) din TUE impune statelor membre obligația de a prevedea căi de atac suficiente în vederea asigurării unei protecții juridice efective în domeniile reglementate de dreptul Uniunii. Acest lucru ar trebui să fie realizat în conformitate cu normele naționale, fără să se înlăture eficacitatea dispoziției privind despăgubirile. În plus, în conformitate cu Convenția de la Aarhus, publicul interesat trebuie să aibă acces la justiție pentru a contribui la protejarea dreptului de a trăi într-un mediu adecvat pentru sănătatea și bunăstarea personală.

(51) În vederea adaptării prezentei directive la progresele științifice și tehnice, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anumitor părți din anexe cu privire la adaptarea monitorizării la metodele de monitorizare de ultimă generație, inclusiv în vederea utilizării optime a instrumentelor digitale și ținând seama de metodele relevante utilizate în alte dispoziții relevante ale dreptului Uniunii, precum și la evaluarea rezultatelor pentru cerințele privind epurarea terțiară și cuaternară și cerințele privind reglementările prealabile și autorizațiile specifice pentru evacuările de ape uzate nemenajere în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor uzate urbane și în ceea ce privește completarea prezentei directive prin specificarea unei rate minime combinate de reutilizare și reciclare pentru fosforul din nămoluri și din apele uzate urbane, ținând cont de tehnologiile și de resursele disponibile, precum și de viabilitatea

([28]) Directiva 2003/4/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind accesul publicului la informațiile despre mediu și de abrogare a Directivei 90/313/CEE a Consiliului (JO L 41, 14.2.2003, p. 26).
([29]) JO L 124, 17.5.2005, p. 4.

economică a recuperării fosforului, și prin actualizarea informațiilor puse online la dispoziția publicului și a gospodăriilor. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([30]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(52) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare pentru adoptarea de standarde pentru proiectarea sistemelor individuale, pentru stabilirea formatului raportării și a nivelului de detaliu al informațiilor în legătură cu sistemele individuale, pentru stabilirea formatului și a metodei evaluării riscurilor care să fie utilizată în contextul epurării cuaternare, pentru adoptarea de metode de monitorizare și de evaluare privind indicatorii epurării cuaternare și obiectivele referitoare la neutralitatea energetică, pentru stabilirea unor condiții și criterii comune pentru aplicarea scutirii anumitor produse de la răspunderea extinsă a producătorilor, pentru stabilirea metodologiilor de sprijinire a elaborării unor planuri de management integrat al apelor uzate urbane, pentru elaborarea unor indicatori alternativi în raport cu obiectivul orientativ de reducere a poluării bazat pe încărcare, care să se întemeieze, de exemplu, pe volumul și numărul supraîncărcărilor cu apă ca urmare a furtunilor, pe volumul scurgerilor de apă urbane evacuate, sau a altor indicatori alternativi relevanți, pentru stabilirea unei frecvențe minime de prelevare a probelor și a metodologiilor de măsurare a rezistenței la antimicrobiene, a emisiilor directe și indirecte de GES și a microplasticelor din apele uzate urbane și din nămoluri, pentru stabilirea unei liste minime a poluanților relevanți care s-ar putea găsi în apele uzate urbane, inclusiv a unei metodologii de identificare a poluanților relevanți care ar putea fi întâlniți în apele uzate urbane și a unor criterii de revizuire a excluderii anumitor poluanți care trebuie monitorizați, pentru stabilirea unei metodologii armonizate de măsurare a „substanțelor perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS) totale” și a „sumei PFAS” în apele uzate urbane și pentru adoptarea formatului și a modalităților de prezentare a informațiilor care trebuie furnizate de statele membre și compilate de AEM cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([31]).

(53) Statele membre ar trebui să stabilească regulile privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt puse în aplicare. Sancțiunile ar trebui să fie eficace, proporționale și disuasive și ar trebui, după caz, să țină seama de situația financiară a persoanei fizice sau juridice trase la răspundere.

(54) În conformitate cu Acordul interinstituțional privind o mai bună legiferare, Comisia ar trebui să efectueze o evaluare a prezentei directive într-o anumită perioadă de timp de la data stabilită pentru transpunerea sa. Evaluarea respectivă ar trebui să se bazeze pe experiența acumulată și pe datele colectate în cursul punerii în aplicare a prezentei directive, pe toate recomandările OMS disponibile, precum și pe datele științifice, analitice și epidemiologice relevante. În cadrul evaluării, ar trebui să se acorde o atenție deosebită unei analize a gradului de adecvare a parametrilor de sănătate publică utilizați în supravegherea apelor uzate urbane, unei analize a valorii adăugate a unei monitorizări obligatorii a parametrilor de sănătate publică, unei analize a eventualei necesități de a adapta lista produselor care urmează să facă obiectul sistemelor de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv condițiile de scutire, unei analize a posibilelor impacturi asupra funcționării pieței interne ale ratelor de contribuție potențial diferite pentru producători stabilite de statele membre, unei analize a fezabilității și a caracterului adecvat ale dezvoltării unui sistem extins de răspundere a producătorilor pentru produsele care generează PFAS și microplastice, unei analize a valorii adăugate și a caracterului adecvat ale impunerii de planuri obligatorii de reutilizare a apelor la nivel național, inclusiv de obiective și măsuri naționale, unei evaluări a obiectivului de neutralitate energetică în vederea analizării fezabilității tehnice și economice și a avantajelor pentru mediu și climă pentru a se realiza un nivel mai înalt de autonomie energetică a acestui sector, unei evaluări a posibilităților de măsurare directă și indirectă a emisiilor de GES provenite din sectorul apelor uzate urbane, unei evaluări a posibilității atingerii neutralității climatice a sectorului epurării apelor uzate urbane, și a timpului necesar pentru acest lucru, precum și a fezabilității și a oportunității stabilirii, la nivelul Uniunii, de rate minime de reutilizare și reciclare pentru nitrogenul provenit din nămoluri sau din apele uzate urbane sau din ambele.

([30]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.
([31]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(55) Directiva 91/271/CEE prevede termene specifice pentru Mayotte ca urmare a includerii sale în 2014 ca regiune ultraperiferică în sensul articolului 349 din TFUE. Prin urmare, în ceea ce privește Mayotte, ar trebui să fie amânată aplicarea obligațiilor de a introduce sisteme de colectare și de a aplica epurarea secundară a apelor uzate urbane provenite din aglomerări cu cel puțin 2 000 l.e.

(56) Este oportun să se ia în considerare situația specifică a Mayotte și a celorlalte regiuni ultraperiferice ale Uniunii, astfel cum sunt enumerate la articolul 349 din TFUE, care prevede măsuri specifice de sprijinire a respectivelor regiuni. În ceea ce privește epurarea apelor uzate urbane din respectivele teritorii, ar trebui să se acorde o atenție deosebită topografiei dificile și insularității teritoriilor respective.

(57) Pentru a asigura continuitatea protecției mediului, este important ca statele membre să mențină cel puțin nivelul actual de epurare terțiară până când devin aplicabile noile cerințe de reducere a fosforului și a azotului. Prin urmare, articolul 5 din Directiva 91/271/CEE ar trebui să se aplice în continuare până când aceste noi cerințe devin aplicabile.

(58) Întrucât obiectivele prezentei directive, și anume protejarea mediului și a sănătății publice, înregistrarea de progrese către atingerea neutralității climatice a activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane, îmbunătățirea accesului la sanitație și asigurarea supravegherii periodice a parametrilor relevanți pentru sănătatea publică, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(59) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să fie limitată la dispozițiile care reprezintă o modificare de substanță față de Directiva 91/271/CEE. Obligația de transpunere a dispozițiilor care nu au făcut obiectul unor modificări rezultă din directiva menționată.

(60) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa VII partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme privind colectarea, epurarea și evacuarea apelor uzate urbane cu scopul de a proteja mediul și sănătatea umană, în concordanță cu abordarea „O singură sănătate”, în același timp reducând treptat emisiile de gaze cu efect de seră (GES), până la atingerea unor niveluri durabile, îmbunătățind bilanțul energetic al activităților de colectare și epurare a apelor uzate urbane și contribuind la tranziția către o economie circulară. De asemenea, aceasta stabilește norme cu privire la sanitația pentru toți, transparența sectorului apelor uzate urbane, supravegherea cu regularitate a parametrilor de sănătate publică relevanți în apele uzate urbane și punerea în aplicare a principiului „poluatorul plătește”.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „ape uzate urbane” înseamnă oricare dintre următoarele:

   (a) ape uzate menajere;

   (b) amestecul de ape uzate menajere și de ape uzate nemenajere;

   (c) amestecul de ape uzate menajere și de scurgeri de apă urbane;

   (d) amestecul de ape uzate menajere, de ape uzate nemenajere și de scurgeri de apă urbane;

2. „ape uzate menajere” înseamnă apele uzate care provin din zone rezidențiale, servicii și instituții și care sunt generate predominant de metabolismul uman sau de activitățile menajere sau de ambele;

3. „ape uzate nemenajere” înseamnă apele uzate, altele decât apele uzate menajere și scurgerile de apă urbane, care sunt evacuate din spațiile utilizate pentru exercitarea unor activități comerciale, industriale sau economice;

4. „aglomerare” înseamnă o zonă în care populația exprimată în EL, combinată sau nu cu activități economice, este suficient de concentrată încât să fie posibile colectarea și transportul apelor uzate urbane către una sau mai multe stații de epurare a apelor uzate urbane sau către unul sau mai multe puncte finale de evacuare;

5. „scurgeri de apă urbane” înseamnă precipitațiile din aglomerări, colectate prin sisteme de canalizare combinate sau separate;

6. „supraîncărcare cu apă ca urmare a furtunilor” înseamnă evacuarea de ape uzate urbane neepurate, din sisteme de canalizare combinată în apele receptoare, cauzată de precipitații sau defecțiuni ale sistemelor;

7. „sistem de colectare” înseamnă un sistem de conducte care colectează și transportă apele uzate urbane;

8. „sistem de canalizare combinată” înseamnă un singur sistem de canalizare care colectează și transportă apele uzate urbane, inclusiv scurgerile de apă urbane;

9. „sistem de canalizare separată” înseamnă un sistem de canalizare care adună și transportă în mod separat una dintre următoarele:

   (a) ape uzate menajere;

   (b) ape uzate nemenajere;

   (c) un amestec de ape uzate menajere și nemenajere;

   (d) scurgeri de apă urbane;

10. „1 locuitor echivalent” sau „(1 l.e.)” înseamnă încărcarea organică biodegradabilă zilnică cu un consum biochimic de oxigen în cinci zile (CBO_5) de 60 de grame de oxigen pe zi;

11. „epurare primară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu fizic sau chimic sau fizico-chimic care cuprinde decantarea materiilor în suspensie sau alte procedee prin care CBO_5 se reduce în influent cu cel puțin 20 %, înaintea evacuării, iar materiile totale în suspensie din influent se reduc cu cel puțin 50 %;

12. „epurare secundară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu care conține în general o epurare biologică cu o decantare secundară sau alt procedeu care reduce materiile organice biodegradabile din apele uzate urbane;

13. „epurare terțiară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu care reduce azotul sau fosforul sau ambele din apele uzate urbane;

14. „epurare cuaternară” înseamnă epurarea apelor uzate urbane printr-un procedeu care reduce un spectru larg de micropoluanți din apele uzate urbane;

15. „nămoluri” înseamnă reziduuri organice și anorganice rezultate din epurarea apelor uzate urbane într-o stație de epurare a apelor uzate urbane, excluzând nisipul, grăsimile, alte reziduuri și orice alte resturi de cernere și reziduuri din etapa de preepurare;

16. „eutrofizare” înseamnă îmbogățirea apei cu nutrienți, în special cu compuși ai azotului și/sau ai fosforului, provocând o dezvoltare accelerată a algelor și a vegetalelor din specii superioare, care produce o perturbare nedorită a echilibrului organismelor prezente în apă și la o degradare a calității apei respective;

17. „micropoluant” înseamnă o substanță, astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ([32]), inclusiv produșii de degradare ai acesteia, care este prezentă de obicei în mediul acvatic, în apele uzate urbane sau în nămoluri și care poate fi considerată periculoasă pentru mediu sau pentru sănătatea umană pe baza criteriilor relevante stabilite în părțile 3 și 4 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1272/2008, chiar și în concentrații mici;

([32]) Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO L 396, 30.12.2006, p. 1).

18. „diluție” înseamnă raportul dintre volumul mediu din ultimii cinci ani al debitului anual al apelor receptoare la punctul de evacuare și volumul mediu din ultimii cinci ani al evacuării anuale de ape uzate urbane în apele de suprafață;

19. „producător” înseamnă orice fabricant, importator sau distribuitor care, cu titlu profesional, introduce produse pe piața unui stat membru, inclusiv prin intermediul unor contracte la distanță, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (7) din Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([33]);

20. „organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor” înseamnă o organizație recunoscută la nivel național înființată pentru a le permite producătorilor să își îndeplinească obligațiile care le revin în temeiul articolelor 9 și 10;

21. „sanitație” înseamnă instalații și servicii pentru gestionarea și eliminarea în condiții de siguranță, de igienă și de securitate și în condiții acceptabile din punct de vedere social și cultural ale urinei și fecalelor umane, precum și pentru schimbarea și eliminarea produselor menstruale, cu respectarea vieții private și cu asigurarea demnității;

22. „rezistența la antimicrobiene” înseamnă capacitatea microorganismelor de a supraviețui sau de a crește în prezența unei concentrații de agent antimicrobian care, de obicei, este suficientă pentru a inhiba sau a distruge microorganisme din aceeași specie;

23. „O singură sănătate” înseamnă O singură sănătate, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 7 din Regulamentul (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului ([34]);

24. „public interesat” înseamnă publicul afectat sau care ar putea fi afectat ori care este interesat de adoptarea deciziilor pentru punerea în aplicare a obligațiilor prevăzute la articolul 6, 7 sau 8 din prezenta directivă; în sensul prezentei definiții, se consideră că organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului sau a sănătății umane și care îndeplinesc condițiile prevăzute în dreptul intern au un interes;

25. „biomediu” înseamnă orice suport, de obicei din plastic, utilizat pentru dezvoltarea bacteriilor necesare pentru epurarea apelor uzate urbane;

26. „introducere pe piață” înseamnă prima punere la dispoziție a unui produs pe piața unui stat membru;

27. „încărcare” înseamnă cantitatea de materie organică biodegradabilă măsurată ca CBO_5 în apele uzate urbane, exprimată în l.e., sau de orice poluant sau nutrient, exprimată în unități de masă pe timp;

28. „sistem individual” înseamnă o instalație de sanitație care colectează, stochează, epurează sau elimină apele uzate menajere din clădiri sau părți ale clădirilor care nu sunt conectate la un sistem de colectare.

Articolul 3

Sisteme de colectare și calcularea încărcării unei aglomerări

(1) Statele membre se asigură că toate aglomerările cu cel puțin 2 000 l.e. respectă următoarele cerințe:

(a) sunt echipate cu sisteme de colectare;

(b) toate sursele de ape uzate menajere ale acestora sunt conectate la sistemul de colectare.

(2) Statele membre se asigură că aglomerările cu cel puțin 1 000 și sub 2 000 l.e. respectă cerințele de la alineatul (1) până la 31 decembrie 2035.

Statele membre pot deroga de la termenul menționat la primul paragraf pentru o perioadă maximă de:

(a) 8 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

([33]) Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 304, 22.11.2011, p. 64).

([34]) Regulamentul (UE) 2022/2371 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022 privind amenințările transfrontaliere grave pentru sănătate și de abrogare a Deciziei nr. 1082/2013/UE (JO L 314, 6.12.2022, p. 26).

(i) mai puțin de 50 % din aglomerările menționate la primul paragraf sunt dotate cu sisteme de colectare; sau

(ii) mai puțin de 50 % din încărcarea apelor uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf este colectată în sisteme de colectare;

(b) 10 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

(i) mai puțin de 25 % din aglomerările menționate la primul paragraf sunt dotate cu sisteme de colectare; sau

(ii) mai puțin de 25 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf este colectată în sisteme de colectare.

Bulgaria, Croația și România pot deroga de la termenul menționat la primul paragraf pentru o perioadă maximă de:

(a) 12 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

(i) mai puțin de 50 % din aglomerările menționate la primul paragraf sunt dotate cu sisteme de colectare; sau

(ii) mai puțin de 50 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf este colectată în sisteme de colectare;

(b) 14 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

(i) mai puțin de 25 % din aglomerările menționate la primul paragraf sunt dotate cu sisteme de colectare; sau

(ii) mai puțin de 25 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf este colectată în sisteme de colectare.

Atunci când derogă de la termenul menționat la primul paragraf, statele membre se asigură că primul lor program național de punere în aplicare menționat la articolul 23 include:

(a) numărul de aglomerări cu cel puțin 1 000 și sub 2 000 l.e. care nu dispun de un sistem complet de colectare la 1 ianuarie 2025; și

(b) un plan care să detalieze investițiile necesare pentru a atinge conformitatea deplină pentru respectivele aglomerări în termenele prelungite; și

(c) motivele tehnice sau economice care justifică prelungirea termenelor menționate la primul paragraf.

Prelungirea termenului menționat la primul paragraf se aplică numai dacă sunt îndeplinite condițiile de la al doilea sau al treilea paragraf și de la al patrulea paragraf. Comisia notifică statelor membre dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite până la 31 iulie 2028.

(3) Încărcarea unei aglomerări exprimate în l.e. se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale generate în aglomerarea respectivă în cursul anului, cu excepția situațiilor meteorologice neobișnuite, cum ar fi cele produse de ploi extrem de intense.

(4) Sistemele de colectare îndeplinesc cerințele din anexa I partea A.

Articolul 4

Sisteme individuale

(1) Statele membre pot deroga de la articolul 3 doar dacă instalarea unui sistem de colectare sau conectarea la un sistem de colectare nu se justifică pentru că nu ar aduce beneficii pentru mediu sau pentru sănătatea umană, pentru că nu este fezabilă din punct de vedere tehnic sau pentru că ar presupune un cost excesiv. Dacă derogă de la articolul 3, statele membre se asigură că, în aglomerările cu cel puțin 1 000 l.e. sau în părți ale respectivelor aglomerări, sunt utilizate sisteme individuale de colectare, stocare și, după caz, epurare a apelor uzate urbane.

(2) Statele membre se asigură că sistemele individuale menționate la alineatul (1) sunt proiectate, exploatate și întreținute într-un mod care atinge același nivel de protecție a mediului și a sănătății umane ca epurările secundare și terțiare menționate la articolele 6 și 7.

(3) Statele membre se asigură că sistemele individuale care sunt utilizate în aglomerările cu cel puțin 1 000 l.e. sunt înscrise într-un registru. Statele membre se asigură că autoritatea competentă sau orice alt organism autorizat la nivel național, regional sau local efectuează inspecții periodice ale respectivelor sisteme sau verificări sau controale periodice ale respectivelor sisteme prin alte mijloace, pe baza unei abordări bazate pe riscuri.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru specificarea cerințelor minime pentru:

(a) proiectarea, exploatarea și întreținerea sistemelor individuale menționate la alineatele (1) și (2); și

(b) inspecțiile periodice menționate la alineatul (3), inclusiv stabilirea unei frecvențe minime a unor astfel de inspecții în funcție de tipul de sistem individuale și pe baza unei abordări bazate pe riscuri.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă până la 2 ianuarie 2028 în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Cerințele referitoare la proiectare menționate la alineatul (2) și la prezentul alineat nu se aplică sistemelor individuale menționate la alineatul (1) care au fost instituite înainte de 1 ianuarie 2025.

(5) Statele membre care utilizează sisteme individuale pentru colectarea și/sau epurarea a peste 2 % din încărcarea de ape uzate urbane la nivel național din aglomerările cu cel puțin 2 000 l.e. prezintă Comisiei o justificare a utilizării sistemelor individuale. Această justificare:

(a) demonstrează că se îndeplinesc condițiile pentru utilizarea sistemelor individuale prevăzute la alineatul (1);

(b) descrie măsurile luate în conformitate cu alineatele (2) și (3);

(c) demonstrează conformitatea cu cerințele minime menționate la alineatul (4), în cazul în care Comisia și-a exercitat competențele de executare în temeiul alineatului respectiv;

(d) demonstrează că utilizarea sistemelor individuale nu împiedică statele membre să respecte obiectivele de mediu stabilite la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului pentru transmiterea informațiilor menționate la alineatul (5). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 5

Planuri de management integrat al apelor uzate urbane

(1) Până la 31 decembrie 2033, statele membre asigură elaborarea unui plan de management integrat al apelor uzate urbane pentru zonele de drenare ale aglomerărilor cu cel puțin 100 000 l.e..

(2) În termen de cel mult șase luni de la prima actualizare a planului de management al bazinelor hidrografice elaborat în temeiul articolului 13 alineatul (7) din Directiva 2000/60/CE după 1 ianuarie 2025, dar nu mai târziu de 22 iunie 2028, statele membre stabilesc o listă a aglomerărilor cu între 10 000 și 100 000 l.e. în cazul cărora, având în vedere datele istorice, modelarea și proiecțiile climatice de ultimă generație, inclusiv variațiile sezoniere, precum și presiunile antropice și evaluarea impactului efectuată în cadrul planului de management al bazinelor hidrografice, se aplică una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(a) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană;

(b) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor reprezintă peste 2 % din încărcarea anuală de ape uzate urbane colectate a parametrilor menționați în tabelul 1 și, după caz, în tabelul 2 din anexa I, calculată în debitul pe timp uscat;

(c) supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor împiedică îndeplinirea oricărora dintre următoarele:

(i) cerințele stabilite la articolul 5 din Directiva (UE) 2020/2184;

(ii) cerințele stabilite la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 2006/7/CE;

(iii) cerințele stabilite la articolul 3 din Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([35]);

(iv) obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE;

(v) cerințele stabilite la articolul 1 din Directiva 2008/56/CE;

(vi) cerințele stabilite în temeiul articolului 3 din Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([36]);

(d) au fost identificate puncte relevante în sisteme de canalizare separate în care se preconizează că scurgerile de apă urbane vor fi poluate într-o asemenea măsură încât evacuarea lor în apele receptoare poate fi considerată un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană sau împiedică respectarea oricăreia dintre cerințele sau obiectivele de mediu menționate la litera (c).

Statele membre revizuiesc lista menționată la primul paragraf la fiecare șase ani de la întocmirea acesteia și o actualizează atunci când este necesar.

(3) Până la 31 decembrie 2039, statele membre se asigură că se întocmește un plan de management integrat al apelor uzate urbane pentru zonele de drenare ale aglomerărilor menționate la alineatul (2).

(4) Planurile de management integrat al apelor uzate urbane se pun la dispoziția Comisiei, la cerere.

(5) Planurile de management integrat al apelor uzate urbane cuprind cel puțin elementele prevăzute în anexa V și acordă prioritate soluțiilor de infrastructură verde și albastră ori de câte ori este posibil.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a specifica:

(a) metodologiile de identificare a măsurilor menționate la punctul 3 din anexa V;

(b) metodologiile de stabilire a indicatorilor alternativi pentru a verifica îndeplinirea obiectivului orientativ de reducere a poluării menționat în punctul 2 litera (a) din anexa V;

(c) formatul în care planurile de management integrat al apelor uzate urbane trebuie să fie puse la dispoziția Comisiei, la cerere, în conformitate cu alineatul (4).

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă până la 2 ianuarie 2028 în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(7) Statele membre se asigură că planurile de management integrat al apelor uzate urbane se revizuiesc cel puțin la fiecare șase ani de la introducerea lor și, dacă este necesar, se actualizează. În urma actualizării listei menționate la alineatul (2), statele membre se asigură că se elaborează planuri de management integrat pentru aglomerări în termen de șase ani de la includerea lor în lista respectivă.

Articolul 6

Epurarea secundară

(1) Statele membre se asigură că evacuările din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane din aglomerările cu cel puțin 2 000 l.e. îndeplinesc, înainte de evacuarea în apele receptoare, cerințele relevante pentru epurarea secundară stabilite în partea B și tabelul 1 din anexa I în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în partea C din anexa I. Fără a se aduce atingere posibilității de a se utiliza metode alternative, astfel cum sunt menționate în anexa I partea C punctul 1, numărul maxim permis de probe care nu respectă valorile parametrilor din partea B și tabelul 1 din anexa I este stabilit în partea C și tabelul 4 din anexa I.

Pentru aglomerările cu cel puțin 2 000 și sub 10 000 l.e. care evacuează în apele de coastă, astfel cum sunt definite în Directiva 2000/60/CE, și care aplică o epurare adecvată în conformitate cu articolul 7 din Directiva 91/271/CEE la 1 ianuarie 2025, obligația prevăzută la primul paragraf nu se aplică până la 31 decembrie 2037.

([35]) Directiva 2008/105/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele de calitate a mediului în domeniul apei, de modificare și de abrogare a Directivelor 82/176/CEE, 83/513/CEE, 84/156/CEE, 84/491/CEE, 86/280/CEE ale Consiliului și de modificare a Directivei 2000/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 348, 24.12.2008, p. 84).

([36]) Directiva 2006/118/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind protecția apelor subterane împotriva poluării și a deteriorării (JO L 372, 27.12.2006, p. 19).

(2) Pentru aglomerările care evacuează în zone mai puțin sensibile, astfel cum sunt menționate la articolul 6 alineatul (1) din Directiva 91/271/CEE, la 1 ianuarie 2025, obligațiile prevăzute la alineatul (1) primul paragraf se aplică la 31 decembrie 2037.

(3) Până la 31 decembrie 2035, statele membre se asigură că evacuările din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane din aglomerări cu cel puțin 1 000 și sub 2 000 l.e. îndeplinesc, înainte de evacuarea în apele receptoare, cerințele relevante pentru epurarea secundară stabilite în partea B și tabelul 1 din anexa I în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în anexa I partea C. Fără a se aduce atingere posibilității de a se utiliza metode alternative, astfel cum sunt menționate în anexa I partea C punctul 1, numărul maxim permis de probe care nu respectă valorile parametrilor din partea B și tabelul 1 din anexa I este stabilit în partea C și tabelul 4 din anexa I.

Statele membre pot deroga de la termenul menționat la primul paragraf pentru o perioadă maximă de:

(a) 8 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

(i) în mai puțin de 50 % din aglomerările menționate la primul paragraf, evacuările lor de ape uzate urbane fac obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I; sau

(ii) mai puțin de 50 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf face obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I;

(b) 10 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025:

(i) în mai puțin de 25 % din aglomerările menționate la primul paragraf, evacuările lor de ape uzate urbane fac obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 anexa I; sau

(ii) mai puțin de 25 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf face obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 anexa I.

Bulgaria, Croația și România pot deroga de la termenul menționat la primul paragraf pentru o perioadă maximă de:

(a) 12 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025,

(i) în mai puțin de 50 % din aglomerările menționate la primul paragraf, evacuările lor de ape uzate urbane fac obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I; sau

(ii) mai puțin de 50 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf face obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I;

(b) 14 ani atunci când, la 1 ianuarie 2025,

(i) în mai puțin de 25 % din aglomerările menționate la primul paragraf, evacuările lor de ape uzate urbane fac obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I; sau

(ii) mai puțin de 25 % din încărcarea de ape uzate urbane a aglomerărilor menționate la primul paragraf face obiectul epurării secundare pe teritoriul lor, în conformitate cu partea B și cu tabelul 1 din anexa I.

Atunci când derogă de la termenul menționat la primul paragraf, statele membre se asigură că primul lor program național de punere în aplicare menționat la articolul 23 include:

(a) numărul de aglomerări cu cel puțin 1 000 și sub 2 000 l.e. care nu dispun de epurare secundară la 1 ianuarie 2025;

(b) un plan care să detalieze investițiile necesare pentru a atinge conformitatea deplină pentru respectivele aglomerări în termenele prelungite; și

(c) motivele tehnice sau economice care justifică prelungirea termenului menționat la primul paragraf.

Prelungirea termenului menționat la primul paragraf se aplică numai dacă sunt îndeplinite condițiile de la al doilea sau al treilea paragraf și de la al patrulea paragraf. Comisia notifică statelor membre dacă aceste condiții nu sunt îndeplinite până la 31 iulie 2028.

(4) Evacuările de ape uzate urbane pot face obiectul unei epurări mai puțin stricte decât cea prevăzută la alineatele (1) și (3) până la 31 decembrie 2045 în cazul în care sunt evacuate în:

(a) apele situate în regiuni montane înalte, și anume la o altitudine mai mare de 1 500 m, în care este dificil să se aplice o epurare biologică eficace din cauza temperaturilor scăzute;

(b) apele marine adânci, în cazurile în care astfel de evacuări de ape uzate urbane provin din aglomerări cu mai puțin de 150 000 l.e. din regiunile ultraperiferice mai puțin populate, în sensul articolului 349 din TFUE, în zone în care topografia și geografia teritoriului îngreunează aplicarea unei epurări biologice eficace; sau

(c) apele uzate urbane care provin din aglomerări mici cu cel puțin 1 000 și sub 2 000 l.e., situate în regiuni cu o climă rece în care este dificil să se aplice o epurare biologică eficace din cauza temperaturilor scăzute, în cazul în care temperatura medie trimestrială în influent este sub 6 °C.

Condițiile de aplicare a primului paragraf sunt ca statele membre în cauză să furnizeze Comisiei studii detaliate care să demonstreze că astfel de evacuări nu afectează în mod negativ mediul și sănătatea umană și nu împiedică apele receptoare să îndeplinească obiectivele de calitate relevante și alte dispoziții relevante din dreptul Uniunii.

(5) Încărcarea exprimată în l.e. se calculează pe baza încărcării medii maxime săptămânale care intră în instalația de epurare a apelor uzate urbane în cursul anului, cu excepția situațiilor meteorologice neobișnuite, cum ar fi cele produse de ploi extrem de intense.

Articolul 7

Epurarea terțiară

(1) Statele membre se asigură că evacuările provenite din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane cu o încărcare de cel puțin 150 000 l.e. și care nu aplică epurarea terțiară la 1 ianuarie 2025 îndeplinesc, înainte de evacuarea în apele receptoare, cerințele relevante pentru epurarea terțiară în conformitate cu partea B și tabelul 2 din anexa I până la:

(a) 31 decembrie 2033 pentru evacuările provenite de la 30 % din respectivele stații de epurare a apelor uzate urbane;

(b) 31 decembrie 2036 pentru evacuările provenite de la 70 % din respectivele stații de epurare a apelor uzate urbane.

Până la 31 decembrie 2039, statele membre se asigură că toate evacuările provenite din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane cu o încărcare de la cel puțin 150 000 l.e. îndeplinesc, înainte de evacuarea în apele receptoare, cerințele relevante pentru epurarea terțiară din partea B și tabelul 2 din anexa I.

(2) Până la 31 decembrie 2027, statele membre întocmesc și publică o listă a zonelor de pe teritoriul lor care sunt sensibile la eutrofizare. Acestea includ împreună cu lista respectivă informații din care să reiasă dacă sunt zone sensibile la fosfor sau la azot sau la ambele. Acestea actualizează lista respectivă la fiecare șase ani începând cu 31 decembrie 2033.

Lista menționată la primul paragraf include zonele identificate în anexa II.

Cerința prevăzută la primul paragraf nu se aplică în cazul în care un stat membru pune în aplicare epurarea terțiară în conformitate cu alineatul (5) pe întregul său teritoriu.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre se asigură că evacuările provenite din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane care provin de la aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. îndeplinesc, înainte de a fi evacuate în zonele incluse în lista menționată la alineatul (2), cerințele relevante privind epurarea terțiară stabilite în partea B și tabelul 2 din anexa I până la:

(a) 31 decembrie 2033 pentru 20 % din respectivele aglomerări;

(b) 31 decembrie 2036 pentru 40 % din respectivele aglomerări;

(c) 31 decembrie 2039 pentru 60 % din respectivele aglomerări;

(d) 31 decembrie 2045 pentru toate respectivele aglomerări.

(4) Statele membre pot deroga de la termenul menționat la alineatul (3) litera (d) pentru o perioadă maximă de opt ani, cu condiția ca:

(a) cel puțin 50 % din aglomerările în cauză să nu aplice epurarea terțiară în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 91/271/CEE sau să nu îndeplinească cerințele din partea B și tabelul 2 din anexa I la directiva menționată la 1 ianuarie 2025; și

(b) primul program național de punere în aplicare prezentat în temeiul articolului 23 alineatul (2) să includă:

(i) numărul de aglomerări menționate la alineatul (3) care nu dispun de epurare terțiară în conformitate cu cerințele prevăzute în Directiva 91/271/CEE sau nu îndeplinesc cerințele din partea B și tabelul 2 din anexa I la directiva menționată la 1 ianuarie 2025;

(ii) un plan care să detalieze investițiile necesare pentru a atinge conformitatea deplină pentru respectivele aglomerări în termenul prelungit; și

(iii) motivele tehnice sau economice care justifică prelungirea termenului menționat la alineatul (3) litera (d).

Prelungirea termenului menționat la prezentul alineat produce efecte numai dacă sunt îndeplinite condițiile de la primul paragraf. Comisia notifică statelor membre dacă respectivele condiții nu sunt îndeplinite până la 31 iulie 2028. Cu toate acestea, stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare de cel puțin 150 000 l.e. li se aplică termenele stabilite la alineatul (1).

(5) Evacuările de ape uzate urbane menționate la alineatele (1) și (3) îndeplinesc cerințele relevante din partea B și tabelul 2 din anexa I în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în anexa I partea C. Media anuală a probelor pentru fiecare parametru menționat în tabelul 2 din anexa I este conformă cu valorile relevante ale parametrilor stabilite în tabelul respectiv.

(6) Pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane aflate în construcție, care fac obiectul unei reabilitări substanțiale în ceea ce privește epurarea lor terțiară sau care au fost comandate după 31 decembrie 2020 și înainte de 1 ianuarie 2025, cerințele legate de parametrul aferent azotului menționate la prezentul articol se aplică în cel mult cinci ani de la termenele stabilite la alineatele (1) și (3).

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica anexa I partea C în vederea adaptării metodelor de monitorizare și evaluare a rezultatelor în ceea ce privește epurarea terțiară la progresele științifice și tehnologice.

(8) Prin derogare de la alineatele (3) și (5), statele membre pot decide că stațiile de epurare a apelor uzate urbane situate într-o zonă inclusă pe lista menționată la alineatul (2) nu fac obiectul cerințelor prevăzute la alineatele (3) și (5) dacă se poate dovedi că procentul minim de reducere a încărcării totale care intră în toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane din această zonă atinge:

(a) cel puțin 75 % pentru fosfor total și cel puțin 75 % pentru azot total de la 1 ianuarie 2025;

(b) 82,5 % pentru fosfor total și 80 % pentru azot total până la 31 decembrie 2039;

(c) 87,5 % pentru fosfor total și 82,5 % pentru azot total până la 31 decembrie 2045.

(9) Pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 10 000 l.e. din bazinul hidrografic corespunzător unei zone sensibile la eutrofizare incluse pe lista menționată la alineatul (2) se aplică, de asemenea, alineatele (3), (5) și (8).

(10) Statele membre se asigură că evacuările care provin de la stații de epurare a apelor uzate urbane situate într-o zonă inclusă pe lista menționată la alineatul (2), în urma uneia dintre actualizările periodice ale listei, prevăzute la alineatul respectiv, îndeplinesc cerințele stabilite la alineatele (3) și (5) în termen de șapte ani de la includerea în lista respectivă.

(11) În cazul în care numărul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care trebuie modernizate pentru a îndeplini obiectivele menționate la alineatele (1) și (3) la nivel național nu este un număr întreg, numărul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane se rotunjește la cel mai apropiat număr întreg. În cazul echidistanței dintre două numere întregi, numărul se rotunjește în jos.

Articolul 8

Epurarea cuaternară

(1) Statele membre se asigură că evacuările care provin de la stații de epurare a apelor uzate urbane care epurează ape uzate urbane cu o încărcare de cel puțin 150 000 l.e. îndeplinesc, înainte de evacuarea în apele receptoare, cerințele relevante pentru epurarea cuaternară stabilite în partea B și tabelul 3 din anexa I în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în anexa I partea C până la:

(a) 31 decembrie 2033 pentru evacuările care provin de la 20 % din respectivele stații de epurare a apelor uzate urbane;

(b) 31 decembrie 2039 pentru evacuările care provin de la 60 % din respectivele stații de epurare a apelor uzate urbane;

(c) 31 decembrie 2045 pentru toate evacuările provenite de la respectivele stații de epurare a apelor uzate urbane.

Numărul maxim permis de probe neconforme cu valorile parametrilor din tabelul 3 din anexa I este stabilit în partea C și tabelul 4 din anexa I.

(2) Până la 31 decembrie 2030, statele membre vor fi întocmit o listă a zonelor de pe teritoriul lor național în care concentrația sau acumularea de micropoluanți de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană. Statele membre revizuiesc lista respectivă în 2033 și apoi la fiecare șase ani și o actualizează atunci când este necesar.

Lista menționată la primul paragraf include următoarele zone:

(a) bazine hidrografice aferente punctelor de captare a apei destinate consumului uman, astfel cum sunt caracterizate în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (a) din Directiva (UE) 2020/2184, cu excepția cazului în care evaluarea riscurilor în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (b) din directiva respectivă indică faptul că evacuarea de micropoluanți din stațiile de epurare a apelor uzate urbane nu constituie un risc potențial care ar putea duce la deteriorarea calității apei în asemenea măsură încât să constituie un risc pentru sănătatea umană;

(b) apa pentru scăldat care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/7/CE, cu excepția cazului în care profilul apei pentru scăldat care se menționează la articolul 6 din directiva respectivă și în anexa III la aceasta indică faptul că evacuarea de micropoluanți din apele uzate urbane nu afectează apele pentru scăldat și nici nu este nocivă pentru sănătatea persoanelor care se scaldă;

(c) zonele în care au loc activități de acvacultură, în sensul definiției de la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([37]), cu excepția cazului în care autoritățile naționale competente au certitudinea că evacuarea de micropoluanți din apele uzate urbane nu poate afecta siguranța produsului alimentar în forma sa finală.

Lista menționată la primul paragraf include și următoarele zone, pe baza unei evaluări a riscurilor pentru mediu sau pentru sănătatea umană reprezentate de evacuarea de micropoluanți în apele uzate urbane:

(a) lacurile, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 5 din Directiva 2000/60/CE;

(b) râurile, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2000/60/CE, sau alte cursuri de apă cu o diluție sub 10;

(c) zonele în care este necesară o epurare suplimentară în vederea îndeplinirii cerințelor stabilite în Directivele 2000/60/CE, 2006/118/CE și 2008/105/CE;

(d) ariile speciale de conservare, în sensul definiției de la articolul 1 litera (l) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului ([38]), și ariile de protecție specială clasificate la articolul 4 alineatul (1) al patrulea paragraf din Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([39]), care sunt parte din rețeaua ecologică Natura 2000;

(e) apele de coastă, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 7 din Directiva 2000/60/CE;

([37]) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 22).

([38]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

([39]) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.1.2010, p. 7).

(f) apele de tranziție, în sensul definiției de la articolul 2 punctul 6 din Directiva 2000/60/CE;

(g) apele marine, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 1 din Directiva 2008/56/CE.

Evaluarea riscurilor menționată la al treilea paragraf se comunică Comisiei la cerere.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare de stabilire a formatului evaluării riscurilor menționate la alineatul (2) al treilea paragraf și a metodei care trebuie utilizată pentru această evaluare a riscurilor. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre se asigură că evacuările de ape uzate urbane provenite de la aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. îndeplinesc, înainte de a fi evacuate în zonele incluse în lista menționată la alineatul (2), cerințele relevante pentru epurarea cuaternară stabilite în partea B și tabelul 3 din anexa I în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în anexa I partea C până la:

(a) 31 decembrie 2033 pentru 10 % din respectivele aglomerări;

(b) 31 decembrie 2036 pentru 30 % din respectivele aglomerări;

(c) 31 decembrie 2039 pentru 60 % din respectivele aglomerări;

(d) 31 decembrie 2045 pentru 100 % din respectivele aglomerări.

Numărul maxim permis de probe neconforme cu valorile parametrilor din tabelul 3 din anexa I este stabilit în partea C și tabelul 4 din anexa I.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica anexa I partea C în vederea adaptării metodelor de monitorizare și evaluare a rezultatelor în ceea ce privește epurarea cuaternară la progresele științifice și tehnice.

(5) Statele membre se asigură că evacuările de ape uzate urbane de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane situate într-o zonă inclusă pe lista menționată la alineatul (2), în urma uneia dintre actualizările periodice ale respectivei liste, prevăzute la alineatul respectiv, îndeplinesc cerințele stabilite la alineatul (4) și în partea B și tabelul 3 din anexa I în termen de șapte ani de la includerea în lista respectivă, dar nu mai târziu decât termenele prevăzute la alineatul (4).

(6) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a stabili metodele de monitorizare și de prelevare de probe care urmează să fie utilizate de statele membre pentru a stabili prezența în apele uzate urbane a indicatorilor prevăzuți în tabelul 3 din anexa I și cantitățile acestora. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(7) În cazul în care numărul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care trebuie modernizate pentru a îndeplini obiectivele menționate la alineatul (1) primul paragraf literele (a) și (b) la nivel național nu este un număr întreg, numărul stațiilor de epurare a apelor uzate urbane se rotunjește la cel mai apropiat număr întreg. În cazul echidistanței dintre două numere întregi, numărul se rotunjește în jos.

(8) Fără a aduce atingere celorlalte dispoziții de la prezentul articol, pentru a se garanta că reutilizarea apelor uzate urbane epurate este sigură pentru mediu și pentru sănătatea umană, statele membre se asigură că, după caz, apele uzate urbane care sunt reutilizate sau se plănuiește să fie reutilizate sunt epurate în conformitate cu cerințele privind epurarea cuaternară prevăzute în partea B și tabelul 3 din anexa I. Statele membre se asigură că se ține seama de rezultatul evaluărilor riscurilor efectuate în temeiul Regulamentului (UE) 2020/741 atunci când apele uzate urbane epurate sunt reutilizate în scopuri agricole.

Articolul 9

Răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Statele membre iau măsuri pentru a se asigura că, până la 31 decembrie 2028, producătorii care introduc pe piață oricare dintre produsele enumerate în anexa III își asumă răspunderea extinsă a producătorilor.

Aceste măsuri oferă asigurarea că producătorii respectivi acoperă:

(a) cel puțin 80 % din costurile totale aferente îndeplinirii cerințelor prevăzute la articolul 8, inclusiv investițiile și costurile de funcționare pentru epurarea cuaternară a apelor uzate urbane în vederea îndepărtării micropoluanților rezultați din produsele pe care le introduc pe piață și din reziduurile produselor respective, și aferente monitorizării micropoluanților menționați la articolul 21 alineatul (1) litera (a);

(b) costurile pentru colectarea și verificarea datelor privind produsele introduse pe piață; și

(c) alte costuri necesare pentru exercitarea răspunderii extinse a producătorilor.

(2) Statele membre scutesc producătorii de răspunderea lor extinsă prevăzută la alineatul (1) în cazul în care producătorii pot demonstra oricare dintre următoarele:

(a) cantitatea de substanțe conținute de produsele pe care le introduc pe piața Uniunii este de sub 1 tonă pe an;

(b) substanțele conținute de produsele pe care le introduc pe piață sunt rapid biodegradabile în apele uzate sau nu generează micropoluanți în apele uzate la sfârșitul ciclului lor de viață.

(3) Statele membre se asigură că producătorii menționați la alineatul (1) își exercită răspunderea extinsă a producătorilor în mod colectiv, prin intermediul unei organizații care îndeplinește cerințele minime prevăzute la articolul 10.

Statele membre se asigură că:

(a) producătorii respectivi au obligația de a comunica anual organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor următoarele:

(i) cantitățile anuale ale substanțelor conținute de produsele enumerate în anexa III pe care le introduc pe piață în cadrul activității lor profesionale;

(ii) informații privind gradul de periculozitate al substanțelor conținute de produsele menționate la punctul (i) în apele uzate urbane și privind gradul lor de biodegradabilitate la sfârșitul ciclului lor de viață;

(iii) după caz, o listă a produselor scutite în conformitate cu alineatul (2);

(b) producătorii respectivi au obligația de a contribui din punct de vedere financiar la organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor pentru a acoperi costurile generate de răspunderea extinsă a producătorilor care le revine;

(c) contribuția fiecărui producător, astfel cum este menționată la litera (b), este stabilită pe baza cantităților și a gradului de periculozitate, din apele uzate urbane, ale substanțelor conținute de produsele care sunt introduse pe piață;

(d) organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor fac obiectul unor audituri anuale independente ale gestiunii lor financiare, care verifică inclusiv capacitatea lor de a acoperi costurile menționate la alineatul (1), calitatea și caracterul adecvat al informațiilor colectate în temeiul literei (a) și caracterul adecvat al contribuțiilor colectate în temeiul literei (b);

(e) sunt luate măsurile necesare pentru a informa consumatorii cu privire la măsurile de prevenire a generării de deșeuri, la sistemele de preluare și colectare și la impactul mijloacelor necorespunzătoare de eliminare a deșeurilor provenite de la produsele enumerate la anexa III, precum și al utilizării greșite sau suprautilizării acestora asupra colectării, epurării și evacuării apelor uzate urbane.

(4) Statele membre se asigură că:

(a) se definesc în termeni clari rolurile și responsabilitățile tuturor actorilor relevanți implicați, inclusiv ale producătorilor menționați la alineatul (1), ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, ale operatorilor privați sau publici ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale autorităților locale competente;

(b) se stabilesc obiective de management al apelor uzate urbane în vederea respectării cerințelor și termenelor stabilite la articolul 8 alineatele (1), (4) și (5), precum și în vederea îndeplinirii oricăror alte obiective cantitative sau calitative considerate relevante pentru implementarea răspunderii extinse a producătorilor;

(c) există un sistem de raportare pentru colectarea de date privind produsele menționate la alineatul (1) introduse pe piață de către producători și de date privind epurarea cuaternară a apelor uzate urbane, precum și pentru colectarea altor date relevante în sensul literei (b) de la prezentul alineat;

(d) autoritățile competente comunică și fac schimb de date necesare cu alte autorități competente relevante, în mod periodic, pentru a îndeplini cerințele prevăzute la prezentul articol și la articolul 10.

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili criterii detaliate privind aplicarea uniformă a condiției prevăzute la alineatul (2) litera (b) pentru anumite categorii de produse și gradul lor de biodegradabilitate sau de periculozitate. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2) cel târziu până la 31 decembrie 2027.

Articolul 10

Cerințe minime pentru organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că fiecare organizație care implementează răspunderea extinsă a producătorilor înființată în temeiul articolului 9 alineatul (3):

(a) are o acoperire geografică clar definită, care este coerentă cu cerințele prevăzute la articolul 8;

(b) dispune de mijloacele financiare și organizatorice necesare pentru îndeplinirea obligațiilor producătorilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor, inclusiv garanții financiare pentru a asigura continuitatea epurării cuaternare a apelor uzate urbane în conformitate cu articolul 8 în toate circumstanțele;

(c) pune la dispoziția publicului informații cu privire la:

(i) structura sa de proprietate și membrii săi;

(ii) contribuțiile financiare plătite de producători în concordanță cu cerințele menționate la articolul 9 alineatul (3) al doilea paragraf litera (c);

(iii) activitățile pe care le desfășoară în fiecare an, inclusiv informații clare cu privire la modul în care sunt utilizate mijloacele sale financiare.

Statele membre se asigură că astfel de măsuri includ o procedură națională de recunoaștere care certifică respectarea de către organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor a cerințelor prevăzute la prezentul alineat înainte de înființarea și funcționarea lor efectivă.

Punerea la dispoziția publicului a informațiilor în temeiul prezentului articol nu aduce atingere asigurării confidențialității informațiilor comerciale, în conformitate cu dreptul Uniunii relevant și cu dreptul intern relevant.

(2) Statele membre instituie un cadru adecvat de monitorizare și de asigurare a respectării normelor pentru a se asigura că organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor își îndeplinesc obligațiile în mod transparent, că mijloacele financiare ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor sunt utilizate în mod corespunzător și că toți actorii cărora le revine responsabilitatea extinsă a producătorilor raportează date fiabile autorităților competente și, la cerere, organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor.

(3) În cazul în care, pe teritoriul unui stat membru, există mai multe organizații care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, statul membru în cauză desemnează cel puțin un organism independent de interesele private care să supravegheze punerea în aplicare a articolului 9 sau încredințează această sarcină de supraveghere unei autorități publice.

(4) Un stat membru se asigură că producătorii stabiliți pe teritoriul unui alt stat membru sau într-o țară terță care introduc produse pe piața respectivului stat membru:

(a) desemnează o persoană juridică sau fizică stabilită pe teritoriul său în calitate de reprezentant autorizat în scopul îndeplinirii obligațiilor în materie de răspundere extinsă a producătorilor pe teritoriul său; sau

(b) iau măsuri echivalente cu cele de la litera (a).

(5) Pentru a garanta că sistemul de răspundere extinsă a producătorilor este pus în aplicare în cel mai bun mod posibil, în special din perspectiva raportului costuri-beneficii, statele membre organizează dialoguri periodice cu privire la punerea în aplicare a acestuia. Acest lucru poate include sprijin pentru identificarea măsurilor care trebuie luate de autoritățile competente, între altele, în scopul:

(a) reducerii presiunii micropoluanților la sursă; și

(b) determinării celor mai adecvate tehnologii pentru epurarea cuaternară.

Statele membre se asigură că respectivele dialoguri implică părțile interesate relevante și, după caz, asociațiile părților interesate implicate în punerea în aplicare a răspunderii extinse a producătorilor, inclusiv producătorii și distribuitorii, organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, operatorii privați sau publici ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, autoritățile locale și organizațiile societății civile.

(6) Până la 1 ianuarie 2025, Comisia prevede organizarea schimbului de informații, de experiență și de bune practici între statele membre cu privire la punerea în aplicare a articolului 9 și a prezentului articol și, în special, cu privire la:

(a) măsurile de control al înființării, recunoașterii și funcționării organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorilor;

(b) măsurile de control al respectării de către producători a obligațiilor lor definite în prezenta directivă;

(c) punerea în aplicare efectivă a:

(i) acoperirii costurilor menționate la articolul 9 alineatul (1); și

(ii) controalelor metodelor de calculare a contribuțiilor producătorilor de către organizația care implementează răspunderea extinsă a producătorilor, astfel cum se menționează la articolul 9 alineatul (3) litera (c);

(d) scutirile prevăzute la articolul 9 alineatul (2);

(e) orice alt aspect legat de punerea în aplicare efectivă a articolului 9 și a prezentului articol;

(f) impactul posibil al aplicării cerințelor menționate la articolul 9 asupra accesibilității, disponibilității și caracterului abordabil din punctul de vedere al prețului ale medicamentelor introduse pe piața Uniunii.

Comisia publică rezultatele schimbului de informații, de experiență și de bune practici cu privire la respectivele aspecte și la alte aspecte relevante și, după caz, oferă recomandări sau orientări sau ambele statelor membre.

(7) Pe baza informațiilor furnizate de statele membre, Comisia întocmește și actualizează periodic o listă a cererilor de scutire primite de statele membre de la producători în temeiul articolului 9 alineatul (2). Respectiva listă este pusă, la cerere, la dispoziția autorităților competente ale statelor membre.

Articolul 11

Neutralitatea energetică

(1) Statele membre se asigură că auditurile energetice, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 32 din Directiva (UE) 2023/1791, ale stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și ale sistemelor de colectare în funcțiune se efectuează la fiecare patru ani. Auditurile respective includ o identificare a potențialului măsurilor eficiente din punctul de vedere al costurilor de a reduce utilizarea energiei și de a extinde utilizarea și producerea energiei din surse regenerabile, punând un accent deosebit pe identificarea și utilizarea potențialului de producție de biogaz sau de recuperare și utilizare a căldurii reziduale, fie la fața locului, fie prin intermediul unui punct termic, concomitent cu reducerea emisiilor de GES. Primele audituri energetice se efectuează:

(a) până la 31 decembrie 2028 în ceea ce privește stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare de cel puțin 100 000 l.e. și în ceea ce privește sistemele de colectare conectate la aceste stații;

(b) până la 31 decembrie 2032 în ceea ce privește stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare cu cel puțin 10 000 și sub 100 000 l.e. și în ceea ce privește sistemele de colectare conectate la aceste stații.

(2) Statele membre se asigură că, la nivel național, totalul anual al energiei din surse regenerabile, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2018/2001, generată la fața locului sau în afara amplasamentului de către proprietarii sau operatorii stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare de cel puțin 10 000 l.e., sau în numele acestora, și indiferent dacă energia respectivă este utilizată la fața locului sau în afara amplasamentului de către proprietarii sau operatorii respectivelor stații, este echivalent cu cel puțin:

(a) 20 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste stații până la 31 decembrie 2030;

(b) 40 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste stații până la 31 decembrie 2035;

(c) 70 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste stații până la 31 decembrie 2040;

(d) 100 % din totalul anual al energiei utilizate de aceste stații până la 31 decembrie 2045.

Energia din surse regenerabile generată de către proprietarii sau operatorii stației de epurare a apelor uzate urbane sau în numele acestora nu poate să includă energie din surse regenerabile achiziționată.

(3) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care un stat membru nu atinge obiectivul menționat la alineatul (2) litera (d) în pofida faptului că a pus în aplicare toate măsurile de eficiență energetică și toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea producției de energie din surse regenerabile, în special cele identificate în auditurile energetice menționate la alineatul (1), statele membre pot permite în mod excepțional achiziționarea de energie din surse de combustibili nefosili. Respectivele achiziții se limitează la maximum 35 % din energia pe bază de combustibili nefosili în raport cu obiectivul menționat la alineatul (2) litera (d).

(4) Prin derogare de la alineatul (2), în cazul în care un stat membru nu atinge obiectivul menționat la alineatul (2) litera (c) în pofida faptului că a pus în aplicare toate măsurile de eficiență energetică și toate măsurile de îmbunătățire a producției de energie din surse regenerabile, în special cele identificate în auditurile energetice menționate la alineatul (1), statele membre pot permite în mod excepțional achiziționarea de energie din surse de combustibili nefosili. Respectivele achiziții se limitează la maximum 5 puncte procentuale din obiectivul menționat la alineatul (2) litera (c). Respectiva derogare se acordă numai statelor membre care pot demonstra, până la 31 decembrie 2040, că va trebui achiziționat un procent de 35 % din energia externă din combustibili nefosili, astfel cum se menționează la alineatul (3), pentru a se atinge obiectivul menționat la alineatul (2) litera (d), ținând seama de toate măsurile de eficiență energetică și de toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea producției de energie din surse regenerabile, în special cele identificate în auditurile energetice menționate la alineatul (1).

(5) Comisia poate adopta un act de punere în aplicare pentru a stabili metodele de evaluare a îndeplinirii obiectivelor de la alineatul (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 12

Cooperarea transfrontalieră

(1) Fără a aduce atingere înțelegerilor sau acordurilor internaționale existente relevante privind aspectele legate de mediu în domeniul apei, în cazul în care apele care țin de jurisdicția unui stat membru sunt alterate de evacuările de ape uzate urbane care provin de la un alt stat membru sau de la o țară terță, statul membru ale cărui ape sunt poluate notifică faptele relevante celuilalt stat membru sau țării terțe și Comisiei.

Respectiva notificare se transmite imediat în cazul poluării care ar putea afecta într-o măsură importantă corpurile de apă din aval. În cazul oricărei evacuări care afectează sănătatea sau mediul dintr-un alt stat membru, statul membru pe teritoriul căruia s-a produs evacuarea se asigură că autoritatea competentă a celuilalt stat membru și Comisia sunt informate fără întârziere în acest sens.

(2) Statele membre își răspund reciproc în timp util, în funcție de tipul de incident, de importanța acestuia și de posibilele sale consecințe, după notificarea primită de la alt stat membru în conformitate cu alineatul (1).

Statele membre în cauză cooperează pentru identificarea evacuărilor respective și a măsurilor care trebuie luate la sursă în vederea protejării apelor alterate pentru a asigura conformitatea cu prezenta directivă.

(3) Statele membre în cauză informează Comisia cu privire la orice cooperare menționată la alineatul (1). Comisia participă la această cooperare la cererea statelor membre în cauză.

Articolul 13

Condiții climatice locale

Statele membre se asigură că stațiile de epurare a apelor uzate urbane construite în conformitate cu cerințele prevăzute la articolele 6, 7 și 8 sunt proiectate, construite, exploatate și întreținute astfel încât să aibă un randament suficient în toate condițiile climatice normale ale locului în care sunt amplasate. Fără a aduce atingere măsurilor luate în temeiul articolului 13 alineatul (1) din Directiva (UE) 2022/2557, variațiile sezoniere ale încărcării și vulnerabilitatea la schimbările climatice sunt evaluate și luate în considerare la proiectarea, construirea și exploatarea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și a sistemelor de colectare.

Articolul 14

Evacuările de ape uzate nemenajere

(1) Statele membre se asigură că evacuarea de ape uzate nemenajere în sistemele de colectare și stațiile de epurare a apelor uzate urbane face obiectul unor reglementări prealabile sau al unor autorizații specifice, sau al ambelor, din partea autorităților competente sau a organismelor corespunzătoare.

În cazul unor autorizații specifice pentru evacuările în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor uzate urbane, statele membre se asigură că autoritatea competentă:

(a) înainte de a acorda respectivele autorizații specifice, consultă și informează operatorii sistemelor de colectare și pe cei ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane în care sunt evacuate apele uzate nemenajere;

(b) la cerere, permite operatorilor de sisteme de colectare și de stații de epurare a apelor uzate urbane care primesc evacuări de ape uzate nemenajere să consulte respectivele autorizații specifice în bazinele lor hidrografice, de preferință înainte de a fi acordate;

În cazul unor reglementări prealabile pentru evacuările în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor uzate urbane, statele membre se asigură că operatorii sistemelor de colectare și ai stațiilor de epurare a apelor uzate urbane în care sunt evacuate apele uzate nemenajere sunt consultați înainte de adoptarea respectivelor reglementări prealabile.

(2) Reglementările prealabile și autorizațiile specifice astfel cum sunt menționate la alineatul (1) asigură că:

(a) sunt îndeplinite cerințele de calitate a apei prevăzute în alte dispoziții ale dreptului Uniunii, inclusiv în Directivele 2000/60/CE și 2008/105/CE, și că, după caz, se monitorizează calitatea și cantitatea evacuărilor relevante de ape uzate nemenajere; în special, că încărcarea poluantă din evacuarea de la stația de epurare a apelor uzate urbane nu conduce la deteriorarea stării corpului de apă receptor și nu împiedică atingerea acestei stări de către corpul de apă respectiv, în conformitate cu obiectivele stabilite la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE;

(b) substanțele poluante emise nu împiedică funcționarea stației de epurare a apelor uzate urbane, nu deteriorează sistemele de colectare, stațiile de epurare a apelor uzate urbane sau echipamentele aferente și nu limitează vreo capacitate de a recupera resursele, inclusiv reutilizarea apei epurate și recuperarea nutrienților sau a altor materiale din apele uzate urbane sau din nămoluri;

(c) substanțele poluante emise nu dăunează sănătății personalului angajat la nivelul sistemelor de colectare și al stațiilor de epurare a apelor uzate urbane;

(d) stația de epurare a apelor uzate urbane este proiectată și echipată pentru a reduce substanțele poluante emise;

(e) în cazul în care o stație de epurare a apelor uzate urbane epurează evacuările unei instalații care deține o autorizație menționată la articolul 4 din Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([40]), încărcarea poluantă rezultată din evacuările stației respective nu depășește încărcarea poluantă care ar fi evacuată dacă evacuările ar fi eliberate direct din instalație și ar fi conforme cu valorile-limită de emisie aplicabile în conformitate cu prezenta directivă.

Statele membre se asigură că, pentru evacuarea apelor uzate nemenajere în sistemele de colectare și în stațiile de epurare a apelor uzate urbane care evacuează în bazinele hidrografice aferente punctelor de captare a apei destinate consumului uman, nu se acordă nicio autorizație specifică și nu se emit reglementări prealabile care să permită o astfel de evacuare a apelor uzate nemenajere fără a se ține seama de evaluarea riscurilor și de gestionarea riscurilor care vizează bazinele hidrografice aferente punctelor de captare a apei destinate consumului uman, astfel cum sunt menționate la articolul 8 din Directiva (UE) 2020/2184, și de măsurile de gestionare a riscurilor luate în temeiul respectivului articol.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile competente sau organismele corespunzătoare iau măsuri adecvate, inclusiv o revizuire și, acolo unde este necesar, o revocare a reglementărilor prealabile și a autorizațiilor specifice astfel cum sunt menționate la alineatul (1), pentru a identifica, a preveni și a reduce pe cât posibil sursele de poluare a apelor uzate nemenajere menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, în cazul în care apare oricare dintre următoarele situații:

([40]) Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale și emisiile generate de creșterea animalelor (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

(a) s-au identificat poluanți la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care fac obiectul monitorizării prevăzute la articolul 21 alineatul (3);

(b) nămolurile provenite din epurarea apelor uzate urbane urmează să fie utilizate în conformitate cu Directiva 86/278/CEE a Consiliului ([41]);

(c) apele uzate urbane epurate urmează să fie reutilizate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2020/741 sau să fie reutilizate în alte scopuri decât scopurile agricole;

(d) apele receptoare sunt utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2020/2184;

(e) poluarea apelor uzate nemenajere evacuate în sistemul de colectare sau în stația de epurare a apelor uzate urbane prezintă un risc pentru funcționarea acestui sistem sau a acestei stații.

(4) Reglementările prealabile și autorizațiile specifice astfel cum sunt menționate la alineatul (1) îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (2). Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a modifica cerințele menționate la alineatul (2) în vederea adaptării acestora la progresele tehnice și științifice din domeniul protecției mediului.

(5) Autorizațiile specifice menționate la alineatul (1) se reexaminează și, în cazul în care este necesar, se adaptează la fiecare 10 ani.

Reglementările prealabile menționate la alineatul (1) se reexaminează la intervale regulate și, dacă este necesar, se adaptează.

În cazul în care caracteristicile apelor uzate nemenajere, ale stației de epurare a apelor uzate urbane sau ale corpului de apă receptor înregistrează modificări importante, autorizațiile specifice se reexaminează și se adaptează potrivit modificărilor respective.

Articolul 15

Reutilizarea apei și evacuările de ape uzate urbane

(1) Statele membre promovează în mod sistematic reutilizarea apelor uzate epurate de la toate stațiile de epurare a apelor uzate urbane, ori de câte ori este cazul, în special în zonele cu stres hidric, și în toate scopurile adecvate. Potențialul de reutilizare a apelor uzate epurate se evaluează într-un mod care ține seama de planurile de management al bazinelor hidrografice stabilite în temeiul Directivei 2000/60/CE (denumite în continuare „planurile de management al bazinelor hidrografice”) și de deciziile statelor membre în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (UE) 2020/741. Statele membre se asigură că, în cazul în care apele uzate urbane epurate sunt reutilizate sau în care este planificată o reutilizare, astfel de situații nu pun în pericol debitul ecologic din apele receptoare și nu există niciun efect negativ asupra mediului sau a sănătății umane. În cazul în care apele uzate epurate sunt reutilizate pentru irigații în agricultură, acestea trebuie să îndeplinească cerințele Regulamentului (UE) 2020/741. Atunci când sunt disponibile strategii privind reziliența apei la nivelul statelor membre, în respectivele strategii se au în vedere măsuri de promovare a reutilizării apelor uzate epurate și de reutilizare efectivă.

În cazul în care apele uzate urbane epurate sunt reutilizate pentru irigații în agricultură, statele membre pot deroga de la cerințele privind epurarea terțiară din partea B și tabelul 2 din anexa I, pentru fracțiunea de ape uzate urbane epurate care este destinată exclusiv reutilizării pentru irigații în agricultură, în cazul în care se pot demonstra toate elementele următoare:

(a) conținutul de nutrienți din fracțiunea reutilizată nu depășește cererea de nutrienți a culturilor vizate;

(b) nu există riscuri pentru mediu, în special în ceea ce privește eutrofizarea apelor din același bazin hidrografic;

(c) nu există riscuri pentru sănătatea umană, în special în ceea ce privește organismele patogene;

(d) stația de epurare a apelor uzate urbane are o capacitate suficientă pentru a epura sau a stoca apele uzate urbane, astfel încât să se evite evacuările în apele receptoare ale apelor uzate urbane care nu respectă cerințele stabilite în partea B și tabelul 2 din anexa I, în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor prevăzute în anexa I partea C.

([41]) Directiva 86/278/CEE a Consiliului din 12 iunie 1986 privind protecția mediului, în special a solului, atunci când se utilizează nămoluri de epurare în agricultură (JO L 181, 4.7.1986, p. 6).

(2) Statele membre se asigură că, cel puțin, toate evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 1 000 l.e. fac obiectul unor reglementări prealabile sau al unor autorizații specifice, sau al ambelor. Astfel de reglementări și autorizații specifice oferă asigurarea că sunt îndeplinite cerințele prevăzute în anexa I partea B.

(3) Reglementările prealabile și autorizațiile specifice astfel cum sunt menționate la alineatul (2) se reexaminează cel puțin la fiecare 10 ani și, dacă este necesar, se adaptează. Dispozițiile autorizațiilor specifice se actualizează în cazurile în care caracteristicile apelor uzate urbane care intră sau ale evacuărilor care provin de la stația de epurare a apelor uzate urbane sau ale corpului de apă receptor înregistrează modificări importante, pentru a se garanta că cerințele prevăzute în anexa I partea B continuă să fie îndeplinite.

(4) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a-și adapta infrastructura de colectare și de epurare a apelor uzate urbane pentru a face față încărcărilor crescute ale apelor uzate menajere, inclusiv construirea de noi infrastructuri, dacă este necesar.

Atunci când iau măsurile menționate la primul paragraf, se consideră că statele membre respectă obiectivele de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) construirea sau extinderea unei stații de epurare a apelor uzate urbane pentru epurarea unor încărcări crescute sau neepurate în alt mod ale apelor uzate menajere face obiectul unei autorizări prealabile, în conformitate cu prezenta directivă;

(b) din motive de fezabilitate tehnică sau costuri disproporționate, beneficiile stației de epurare a apelor uzate urbane de la litera (a) nu pot fi obținute prin alte mijloace, inclusiv luând în considerare puncte alternative de evacuare a stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, care ar contribui la atingerea obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE;

(c) sunt luate toate măsurile de atenuare fezabile din punct de vedere tehnic pentru a reduce la minimum impactul negativ al stației de epurare a apelor uzate urbane asupra corpurilor de apă afectate, iar măsurile respective sunt prevăzute în autorizațiile specifice menționate la articolul 14 din prezenta directivă și la prezentul articol; măsurile respective includ, atunci când se impune, cerințe de epurare mai stricte decât cele aplicate înainte de creșterea încărcării apelor uzate menajere, pentru a îndeplini cerințele directivelor menționate în partea B punctul 6 din anexa I la prezenta directivă;

(d) toate măsurile de atenuare fezabile din punct de vedere tehnic sunt puse în aplicare pentru a reduce la minimum impactul negativ al altor activități care generează presiuni similare în aceleași corpuri de apă.

În cazul în care incapacitatea de a preveni deteriorarea sau neîndeplinirea obiectivelor de mediu prevăzute la articolul 4 din Directiva 2000/60/CE într-un corp de apă de suprafață este rezultatul unei autorizații prealabile menționate la litera (a), respectiva autorizație se indică în mod specific, iar condițiile menționate la al doilea paragraf sunt explicate în planurile de management al bazinelor hidrografice.

Articolul 16

Ape uzate nemenajere biodegradabile

(1) Statele membre stabilesc cerințe pentru evacuarea apelor uzate nemenajere biodegradabile, care să fie adecvate naturii sectorului industrial în cauză și care să asigure cel puțin același nivel de protecție a mediului ca cerințele stabilite în anexa I partea B.

(2) Cerințele menționate la alineatul (1) se aplică numai atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

(a) apele uzate provin de la stații care epurează o încărcare de cel puțin 4 000 l.e. care aparțin sectoarelor industriale enumerate în anexa IV și care nu desfășoară niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2010/75/UE; și

(b) apele uzate nu intră într-o stație de epurare a apelor uzate urbane înainte de a fi evacuate în apele receptoare (denumită în continuare „evacuare directă”).

Articolul 17

Supravegherea apelor uzate urbane

(1) Statele membre instituie un sistem național de cooperare și coordonare între autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și autoritățile competente responsabile cu epurarea apelor uzate urbane în ceea ce privește:

(a) identificarea unor parametri de sănătate publică relevanți, care trebuie monitorizați cel puțin la intrarea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, ținând seama de recomandările disponibile, printre altele, ale Centrului European de Prevenire și Control al Bolilor (ECDC), ale Autorității pentru Pregătire și Răspuns în caz de Urgență Sanitară (HERA) și ale Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), cum ar fi:

(i) virusul SARS-CoV-2 și variantele sale;

(ii) virusul poliomielitic;

(iii) virusul gripei;

(iv) agenții patogeni emergenți;

(v) orice alți parametri de sănătate publică pe care autoritățile competente îi consideră relevanți pentru monitorizare;

(b) distribuirea clară a rolurilor, responsabilităților și costurilor între operatori și autoritățile competente relevante, inclusiv atunci când este vorba de prelevare de probe și analiză;

(c) stabilirea locului și a frecvenței prelevării de probe și analizei apelor uzate urbane pentru fiecare parametru de sănătate publică identificat în conformitate cu litera (a), ținându-se seama de datele disponibile privind sănătatea și de necesarul de date privind sănătatea publică și, după caz, de situațiile epidemiologice locale;

(d) organizarea unei comunicări adecvate și în timp util a rezultatelor monitorizării către autoritățile competente responsabile cu sănătatea publică și, după caz, către autoritățile competente în domeniul apei potabile, pentru a facilita punerea în aplicare a articolului 8 din Directiva (UE) 2020/2184 și către platformele Uniunii, în cazul în care există astfel de platforme, și în conformitate cu legislația aplicabilă privind protecția datelor cu caracter personal.

(2) Atunci când autoritatea competentă responsabilă cu sănătatea publică dintr-un stat membru declară o urgență de sănătate publică, parametrii de sănătate publică relevanți se monitorizează în apele uzate urbane de la un eșantion reprezentativ din populația națională, în măsura în care parametrii de sănătate publică relevanți se regăsesc în apele uzate urbane. Respectiva monitorizare continuă până când autoritatea competentă declară că urgența de sănătate publică s-a încheiat sau continuă pentru o perioadă mai lungă dacă autoritatea competentă o consideră utilă în alte scopuri.

Pentru a stabili dacă există o urgență de sănătate publică, autoritatea competentă ia în considerare deciziile Comisiei adoptate în temeiul articolului 23 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2022/2371, evaluările ECDC și deciziile OMS adoptate în conformitate cu Regulamentul sanitar internațional.

(3) În ceea ce privește aglomerările cu cel puțin 100 000 l.e., statele membre se asigură, până în ultima zi a celui de al doilea an de la data adoptării actului de punere în aplicare de la al doilea paragraf, că rezistența la antimicrobiene este monitorizată în apele uzate urbane.

Până la 2 iulie 2026, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili o frecvență minimă de prelevare a probelor și o metodologie armonizată de măsurare a rezistenței la antimicrobiene în apele uzate urbane, ținând seama cel puțin de toate datele disponibile de la autoritățile naționale din domeniul sănătății publice și de la autoritățile naționale responsabile cu monitorizarea rezistenței la antimicrobiene. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(4) Rezultatele monitorizării menționate la prezentul articol se raportează în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (h).

Articolul 18

Evaluarea și managementul riscurilor

(1) Până la 31 decembrie 2027, statele membre identifică și evaluează riscurile cauzate mediului și sănătății umane de evacuările de ape uzate urbane, ținând seama de fluctuațiile sezoniere și de evenimentele extreme, și cel puțin riscurile legate de următoarele:

(a) calitatea unui corp de apă utilizat pentru captarea apei destinate consumului uman, astfel cum este definită la articolul 2 punctul 1 din Directiva (UE) 2020/2184;

(b) calitatea apei pentru scăldat care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2006/7/CE;

(c) calitatea unui corp de apă în care au loc activități de acvacultură, astfel cum sunt definite la articolul 4 punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013;

(d) starea corpului de apă subterană receptor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 19 din Directiva 2000/60/CE, precum și toate celelalte obiective de mediu astfel cum se prevede la articolul 4 din directiva respectivă pentru corpul de apă subterană receptor;

(e) starea mediului marin, astfel cum este definită la articolul 3 punctul 5 din Directiva 2008/56/CE;

(f) starea corpului de apă de suprafață receptor, astfel cum este definit la articolul 2 punctul 17 din Directiva 2000/60/CE, precum și toate celelalte obiective de mediu astfel cum sunt prevăzute la articolul 4 din directiva respectivă pentru corpul de apă de suprafață receptor.

(2) În cazul în care s-au identificat riscuri în conformitate cu alineatul (1), statele membre adoptă măsuri adecvate pentru a le aborda, inclusiv, după caz, următoarele măsuri:

(a) luarea de măsuri suplimentare pentru prevenirea și reducerea poluării de la apele uzate urbane la sursă, unde acest lucru se impune pentru a asigura calitatea corpului de apă receptor, în completarea măsurilor menționate la articolul 14 alineatul (3);

(b) construirea de sisteme de colectare în conformitate cu articolul 3 pentru aglomerările cu mai puțin de 1 000 l.e.;

(c) aplicarea unei epurări secundare în conformitate cu articolul 6 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 1 000 l.e.;

(d) aplicarea unei epurări terțiare în conformitate cu articolul 7 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 10 000 l.e.;

(e) aplicarea unei epurări cuaternare în conformitate cu articolul 8 evacuărilor de ape uzate urbane din aglomerări cu mai puțin de 10 000 l.e., în special în cazul în care apele uzate urbane sunt evacuate în corpurile de apă utilizate pentru captarea apei destinate consumului uman, în apele pentru scăldat, în corpurile de apă în care au loc activități de acvacultură și atunci când apele uzate urbane epurate sunt reutilizate în scopuri agricole;

(f) elaborarea unor planuri de management integrat al apelor uzate urbane în conformitate cu articolul 5 pentru aglomerările cu mai puțin de 10 000 l.e. și adoptarea măsurilor menționate în anexa V;

(g) aplicarea unor cerințe pentru epurarea apelor uzate urbane colectate mai stricte decât cerințele stabilite în anexa I partea B.

(3) Identificarea riscurilor efectuată în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol se revizuiește la fiecare șase ani, în conformitate cu calendarul actualizării planurilor de management al bazinelor hidrografice și începând cu 31 decembrie 2033. Un rezumat al riscurilor identificate, însoțit de o descriere a măsurilor adoptate în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, se include în planurile de management al bazinelor hidrografice adecvate și în programele naționale de punere în aplicare menționate la articolul 23 și se transmite Comisiei, la cerere. Acest rezumat este pus la dispoziția publicului.

Articolul 19

Accesul la sanitație

Fără a aduce atingere principiilor subsidiarității și proporționalității și ținând seama de perspectivele locale și regionale și de situația în materie de sanitație, statele membre iau toate măsurile necesare pentru a asigura accesul la sanitație pentru toți, în special pentru grupurile vulnerabile și marginalizate.

În acest scop, până la 12 ianuarie 2029, statele membre:

(a) identifică persoanele care nu au acces sau care au acces limitat la grupuri sanitare, acordând o atenție specială grupurilor vulnerabile și marginalizate, și stabilesc cauzele acestei lipse de acces;

(b) evaluează opțiunile pentru îmbunătățirea accesului la grupuri sanitare al acestor persoane;

(c) în ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., încurajează construirea unui număr suficient de grupuri sanitare în spațiile publice care să fie accesibile în mod liber și, în special pentru femei, în condiții de siguranță și asigură informarea corespunzătoare a publicului cu privire la grupurile sanitare respective;

(d) pentru toate aglomerările cu cel puțin 5 000 l.e., încurajează autoritățile competente să pună la dispoziție un număr suficient de grupuri sanitare gratuite în clădirile publice, în special în clădirile administrative;

(e) încurajează punerea la dispoziție a unor grupuri sanitare pentru toți, cu titlu gratuit sau contra unui tarif mic de utilizare, în restaurante, magazine și spații private similare accesibile publicului.

Articolul 20

Nămoluri și recuperarea resurselor

(1) Statele membre încurajează recuperarea resurselor valoroase și iau măsurile necesare pentru a se asigura că managementul nămolurilor respectă ierarhia deșeurilor prevăzută la articolul 4 din Directiva 2008/98/CE. Un astfel de management al nămolurilor:

(a) sporește la maximum prevenirea;

(b) asigură pregătirea pentru reutilizare, reciclare și alte tipuri de recuperare a resurselor, în special a fosforului și a azotului, luând în considerare opțiuni naționale sau locale de valorificare; și

(c) reduce la minimum efectele negative asupra mediului și a sănătății umane.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu procedura menționată la articolul 27 pentru a completa prezenta directivă prin specificarea unei rate minime combinate de reutilizare și reciclare a fosforului din nămoluri și din apele uzate urbane care nu sunt reutilizate în temeiul derogării de articolul 15 alineatul (1), ținând seama de tehnologiile disponibile, de resurse și de viabilitatea economică a recuperării fosforului, precum și de conținutul de fosfor al nămolurilor și de nivelul de saturare a pieței naționale cu fosfor organic provenit din alte surse, asigurând totodată că managementul nămolurilor se efectuează în condiții de siguranță și că nu există impacturi negative asupra mediului sau a sănătății umane. Comisia adoptă respectivele acte delegate până la 2 ianuarie 2028.

Articolul 21

Monitorizare

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente sau organismele corespunzătoare monitorizează:

(a) evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane, pentru a verifica respectarea cerințelor din anexa I partea B, în conformitate cu metodele de monitorizare și evaluare a rezultatelor stabilite în anexa I partea C; respectiva monitorizare include încărcările și concentrațiile parametrilor enumerați în anexa I partea B;

(b) cantitățile, compoziția și destinația nămolurilor, ținând seama de cerințele Directivei 86/278/CEE pentru nămolurile destinate utilizării în agricultură;

(c) cantitățile pe an și pe lună de ape uzate urbane reutilizate pentru irigații în agricultură care fac obiectul unei derogări menționate la articolul 15 alineatul (1); conținutul de nutrienți al fracțiunii de ape uzate urbane reutilizate pentru irigații în agricultură și perioada în care fracțiunea respectivă este reutilizată în comparație cu cererea lunară de apă și de nutrienți a culturilor vizate de respectivele ape uzate urbane reutilizate;

(d) GES, inclusiv cel puțin CO_2, N_2O, CH_4 emise din stațiile de epurare a apelor uzate urbane de cel puțin 10 000 l.e., prin analiză, calcule sau modelare, după caz;

(e) energia utilizată și produsă de proprietarii stațiilor de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare de cel puțin 10 000 l.e., sau de operatorii unor astfel de stații de epurare, indiferent dacă este utilizată sau generată la fața locului sau în afara amplasamentului, în concordanță cu cerințele menționate la articolul 11 alineatul (2), precum și energia achiziționată în temeiul derogărilor menționate la articolul 11 alineatele (3) și (4).

(2) În ceea ce privește toate aglomerările menționate la articolul 5 alineatele (1) și (3), statele membre se asigură că autoritățile competente, organismele corespunzătoare sau operatorii sistemului de colectare efectuează o monitorizare reprezentativă, la puncte relevante, a supraîncărcării cu apă ca urmare a furtunilor în corpurile de apă și a evacuărilor din scurgeri de apă urbane provenite din sisteme separative, pentru a estima concentrația și încărcările parametrilor enumerați în tabelul 1 din anexa I și, după caz, în tabelul 2, precum și conținutul de microplastice și de poluanți relevanți. Statele membre pot utiliza rezultatele respectivei monitorizări în scopul modelării, după caz.

(3) În ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., statele membre se asigură că autoritățile competente sau organismele corespunzătoare monitorizează, la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, concentrația și încărcările următoarelor elemente din apele uzate urbane:

(a) poluanții care s-ar putea găsi în apele uzate urbane enumerați în:

(i) anexele VIII și X la Directiva 2000/60/CE, anexa I la Directiva 2008/105/CE, anexa I la Directiva 2006/118/CE și partea B din anexa II la Directiva 2006/118/CE;

(ii) anexa la Decizia 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([42]);

(iii) anexa II la Regulamentul (CE) nr. 166/2006;

(iv) anexele I și II la Directiva 86/278/CEE;

(b) parametrii enumerați în partea B din anexa III la Directiva (UE) 2020/2184, în cazul în care apele uzate urbane sunt evacuate într-un bazin hidrografic menționat la articolul 8 din directiva respectivă, în temeiul căreia, în ceea ce privește substanțele perfluoroalchilate și polifluoroalchilate (PFAS), statele membre pot alege să utilizeze unul sau ambii parametri, „PFAS total” și „suma PFAS”, atunci când este disponibilă o metodologie în conformitate cu actul de punere în aplicare menționat la alineatul (5);

(c) parametrii enumerați în anexa I la Directiva 2006/7/CE, în cazul în care există evacuări directe din stațiile de epurare a apelor uzate urbane în apele pentru scăldat în timpul sezonului de scăldat, ceea ce ar putea împiedica respectarea Directivei 2006/7/CE;

(d) prezența microplasticelor;

Poluanții și parametrii menționați la literele (a) și (b) pot fi excluși de la monitorizarea menționată la prezentul alineat atât timp cât se poate demonstra, printre altele pe baza rezultatelor monitorizării, că aceștia sunt absenți în apele uzate urbane.

În ceea ce privește toate aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., statele membre se asigură că autoritățile competente sau organismele corespunzătoare monitorizează prezența microplasticelor în nămoluri, atunci când este cazul și, în special, atunci când acestea sunt reutilizate în agricultură.

Monitorizarea menționată la prezentul alineat se efectuează cu următoarea periodicitate:

(a) cel puțin două probe pe an, cu maximum șase luni între probe, pentru aglomerările cu cel puțin 150 000 l.e.;

(b) cel puțin o probă la fiecare doi ani pentru aglomerările cu între 10 000 și 150 000 l.e..

([42]) Decizia nr. 2455/2001/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2001 de stabilire a unei liste de substanțe prioritare în domeniul apei și de modificare a Directivei 2000/60/CE (JO L 331, 15.12.2001, p. 1).

Respectivele frecvențe de monitorizare pot fi reduse la jumătate în anii următori dacă rezultatele monitorizării pentru poluanții menționați la prezentul alineat sunt inferioare standardelor de calitate a mediului aplicabile în temeiul Directivei 2008/105/CE în trei probe consecutive. Frecvențele monitorizării ar trebui să fie revizuite cel puțin o dată pe an.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili metodologiile de măsurare, estimare și modelare a emisiilor directe și indirecte de GES provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane și a microplasticelor din apele uzate urbane și din nămoluri. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă până la 2 iulie 2027 în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili o metodologie de măsurare a „PFAS total" și a „sumei PFAS" în apele uzate urbane. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă până la 2 ianuarie 2027 în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

(6) Pe baza raportului statelor membre, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica o listă minimă a poluanților relevanți care s-ar putea găsi în apele uzate urbane și pentru a elabora o metodologie de identificare a poluanților relevanți care ar putea fi întâlniți în apele uzate urbane, ținând seama de condițiile locale și de evaluarea riscurilor efectuată în temeiul dreptului relevant al Uniunii, precum și de criteriile și frecvența de revizuire a excluderii anumitor poluanți, astfel cum se prevede la alineatul (3) al doilea paragraf de la prezentul articol. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 22

Informații privind monitorizarea punerii în aplicare

(1) Statele membre, asistate de Agenția Europeană de Mediu (AEM):

(a) până la 31 decembrie 2028, configurează un set de date care conține informații culese în conformitate cu articolul 21, inclusiv informații privind parametrii menționați la articolul 21 alineatul (1) litera (a), și rezultatele testelor cu privire la criteriile de acceptare/respingere stabilite în anexa I partea C și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(b) până la 31 decembrie 2028, configurează un set de date care indică procentul de ape uzate urbane care sunt colectate și epurate în conformitate cu articolul 3 și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(c) până la 31 decembrie 2028, configurează un set de date care conține informații cu privire la punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (5) și la procentul încărcării de ape uzate urbane din aglomerările cu peste 2 000 l.e. care sunt epurate în sisteme individuale și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(d) până la 31 decembrie 2028, configurează un set de date care conține informații privind numărul de probe recoltate și numărul de probe prelevate în conformitate cu anexa I partea C care nu sunt conforme și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(e) până la 12 ianuarie 2029, configurează un set de date care conține informații privind măsurile luate pentru îmbunătățirea accesului la sanitație în conformitate cu articolul 19 literele (a), (b) și (c), inclusiv informații privind procentul de populație care are acces la sanitație în aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. și, ulterior, actualizează respectivul set de date la fiecare șase ani;

(f) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține informații privind emisiile de GES, defalcate în diferitele tipuri de gaze, privind energia totală utilizată și energia din surse regenerabile produsă de fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane cu cel puțin 10 000 l.e., precum și un calcul al procentului de realizare a obiectivelor stabilite la articolul 11 alineatul (2) și al procentului de energie achiziționată din surse de combustibili nefosili, însoțit, dacă este disponibilă, de o defalcare a diferitelor tipuri de surse de energie pe bază de combustibili nefosili utilizate, în cazul în care se utilizează derogarea menționată la articolul 11 alineatul (3), și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(g) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține informații privind măsurile luate în conformitate cu anexa V punctul 3 și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(h) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține rezultatele monitorizării menționate la articolul 17 alineatele (1) și (3) și, ulterior, actualizează anual acest set de date;

(i) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține lista zonelor identificate ca zone sensibile la eutrofizare și actualizează acest set de date în conformitate cu articolul 7 alineatul (2);

(j) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține lista zonelor identificate ca zone în care concentrația sau acumularea de micropoluanți reprezintă un risc pentru mediu sau pentru sănătatea umană și actualizează acest set de date în conformitate cu articolul 8 alineatul (2);

(k) în cazul în care se utilizează biomedii, configurează, până la 31 decembrie 2030, un set de date care conține tipul de biomedii utilizate și o scurtă descriere a măsurilor luate la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care utilizează biomedii pentru a evita deversările în mediu și, ulterior, actualizează acest set de date la fiecare cinci ani;

(l) până la 31 decembrie 2030, configurează un set de date care conține rezultatele monitorizării menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (c) cu o comparație între cererea lunară de apă și de nutrienți a culturilor vizate de fracțiunea reutilizată de ape uzate urbane epurate menționată la articolul 15 alineatul (1) și, ulterior, actualizează anual respectivul set de date.

(2) Statele membre se asigură că Comisia și AEM au acces la seturile de date menționate la alineatul (1).

(3) Informațiile raportate de statele membre în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 166/2006 se iau în considerare pentru raportarea prevăzută la prezentul articol pentru acei poluanți aferenți apelor uzate urbane.

În ceea ce privește informațiile menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, AEM oferă publicului acces la datele relevante prin intermediul registrului european al emisiilor și transferurilor de poluanți, instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare care să precizeze formatul informațiilor care trebuie transmise în conformitate cu alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2) până la 31 decembrie 2028 pentru informațiile menționate la alineatul (1) literele (e), (f), (g), (h), (j), (k) și (l).

Comisia poate adopta acte de punere în aplicare pentru a specifica formatul informațiilor care trebuie să fie furnizate în conformitate cu alineatul (1) literele (a), (b), (c), (d) și (i). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 23

Programul național de punere în aplicare

(1) Până la 1 ianuarie 2028, statele membre stabilesc un program național de punere în aplicare a prezentei directive.

Aceste programe cuprind următoarele:

(a) o evaluare a nivelului de punere în aplicare a articolelor 3-8;

(b) identificarea și planificarea investițiilor necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive pentru fiecare aglomerare, inclusiv o estimare financiară orientativă și, dacă este disponibilă, o estimare a contribuției financiare din partea organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului instituite în conformitate cu articolul 10, și o prioritizare a investițiilor legate de dimensiunea aglomerării, de nivelul impactului asupra mediului al evacuărilor apelor uzate urbane neepurate și de riscurile aferente pentru mediu sau sănătatea umană;

(c) o estimare a investițiilor necesare pentru reînnoirea, modernizarea sau înlocuirea infrastructurii existente de epurare a apelor uzate urbane, inclusiv a sistemelor de colectare, în funcție de ratele de amortizare și de starea tehnică și operațională, cu scopul de a preveni eventualele scurgeri, infiltrări și erori de conectare a fluxului către sistemele de colectare și utilizând, după caz, instrumente digitale;

(d) identificarea sau cel puțin indicarea surselor potențiale de finanțare publică, atunci când aceasta este necesară pentru a completa taxele de utilizare;

(e) orice informație solicitată în temeiul articolului 6 alineatul (3) și al articolului 7 alineatul (4), după caz.

Statele membre pot continua să utilizeze finanțarea disponibilă din partea Uniunii pentru punerea în aplicare a prezentei directive, pentru a se asigura că toți cetățenii beneficiază în mod egal de colectarea și epurarea eficientă a apelor uzate urbane. Statele membre pot, de asemenea, să facă schimb de bune practici în legătură cu modalitățile de îmbunătățire a absorbției fondurilor Uniunii.

Atunci când un stat membru stabilește, în timpul punerii în aplicare a programului său național de punere în aplicare, că, din cauza necesității de a conserva patrimoniul cultural, nu este posibilă respectarea termenului menționat la articolul 3 alineatul (2) sau a termenului menționat la articolul 6 alineatul (3) sau a ambelor termene în anumite zone, respectivul stat membru își actualizează programul național de punere în aplicare. Respectiva actualizare conține o listă a aglomerărilor cu zonele în cauză, o justificare detaliată care demonstrează că realizarea infrastructurii necesare este deosebit de dificilă din cauza necesității de a conserva patrimoniul cultural, precum și un calendar ajustat pentru finalizarea infrastructurii necesare în zonele respective. Prelungirile termenelor menționate la articolul 3 alineatul (2) și la articolul 6 alineatul (3) se stabilesc în funcție de zona specifică și trebuie să fie cât mai scurte posibil, și nu pot depăși opt ani. Programul național de punere în aplicare actualizat este prezentat Comisiei până la data de 31 decembrie a anului respectivei actualizări.

(2) Până la 1 ianuarie 2028, statele membre prezintă Comisiei programele lor naționale de punere în aplicare, cu excepția cazului în care demonstrează, pe baza rezultatelor monitorizării menționate la articolul 21, că respectă articolele 3-8.

(3) Statele membre își actualizează programele naționale de punere în aplicare cel puțin la fiecare șase ani. Acestea le prezintă Comisiei până la data de 31 decembrie a anului actualizării, cu excepția cazului în care pot demonstra că respectă articolele 3-8.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare pentru a stabili metodele și formatele pentru transmiterea programelor naționale de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 24

Informarea publicului

(1) Statele membre se asigură că, pentru fiecare aglomerare cu peste 1 000 l.e. sau în fiecare zonă administrativă relevantă, se pun la dispoziția publicului, online, într-un mod ușor de utilizat și personalizat, informații adecvate, ușor accesibile și actualizate privind colectarea și epurarea apelor uzate urbane. Informațiile includ cel puțin datele enumerate în anexa VI.

Informațiile menționate la alineatul (1) se furnizează și prin alte mijloace, în urma unei cereri justificate.

(2) În plus, în cazul în care costurile sunt recuperate integral sau parțial printr-un sistem de tarifare a apei, statele membre se asigură că toate gospodăriile din aglomerări cu peste 10 000 l.e. și preferabil cu peste 1 000 l.e., conectate la sistemele de colectare, primesc, la intervale regulate și cel puțin o dată pe an, într-o formă cât mai potrivită și ușor de accesat, de exemplu pe factură, dacă este disponibilă, sau prin mijloace digitale cum ar fi aplicații inteligente sau site-uri web, fără să trebuiască să le solicite, următoarele informații:

(a) informații privind conformitatea colectării și epurării apelor uzate urbane cu articolele 3, 4, 6, 7 și 8, inclusiv o comparație între emisiile concrete de poluanți în apele receptoare și valorile-limită stabilite în partea B și tabelele 1, 2 și 3 din anexa I; respectivele informații sunt prezentate astfel încât să fie posibilă compararea cu ușurință, de exemplu sub forma unui procent de conformitate;

(b) volumul sau volumul estimat, exprimat în metri cubi, al apelor uzate urbane colectate și epurate, anual sau pentru fiecare perioadă de facturare, corespunzător gospodăriei sau entității conectate, împreună cu tendințele și prețul colectării și epurării apelor uzate urbane pentru gospodăria respectivă (cost pe litru și pe metru cub);

(c) o comparație a volumului anual de ape uzate urbane colectate și epurate corespunzător gospodăriei, pe an, și indicarea volumului mediu corespunzător unei gospodării din aglomerarea în cauză;

(d) un link către conținutul online menționat la alineatul (1).

În cazul în care nu sunt disponibile informații privind utilizarea individuală, informațiile menționate la literele (a)-(d) sunt furnizate la nivel de aglomerare într-un mod ușor de utilizat prin intermediul unui site web sau al unei aplicații inteligente.

(3) Comisia poate adopta acte delegate în conformitate cu articolul 27 pentru a modifica alineatul (2) de la prezentul articol și anexa VI prin actualizarea informațiilor care trebuie să fie puse online la dispoziția publicului și a gospodăriilor conectate la sistemele de colectare, în vederea adaptării respectivelor cerințe la progresele tehnice și la disponibilitatea datelor din domeniu.

(4) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare în care să specifice formatul și metodele de prezentare a informațiilor care trebuie să fie furnizate în conformitate cu alineatele (1) și (2). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 28 alineatul (2).

Articolul 25

Accesul la justiție

(1) Statele membre se asigură că, în conformitate cu sistemul juridic național aplicabil, membrii publicului interesat au acces la o cale de atac în fața unei instanțe sau a unui alt organism independent și imparțial stabilit prin lege, pentru a putea contesta legalitatea de fond sau de procedură a deciziilor, a actelor sau a omisiunilor care intră sub incidența articolului 6, 7 sau 8, atunci când este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

(a) aceștia au un interes suficient;

(b) aceștia susțin că li s-a încălcat un drept, atunci când dispozițiile de procedură administrativă ale unui stat membru impun această condiție preliminară.

Calea de atac este corectă, echitabilă, rapidă și cu un cost neprohibitiv și prevede mecanisme adecvate și eficace în materie de măsuri reparatorii, inclusiv prin măsuri provizorii, după caz.

(2) Calitatea procesuală în exercitarea căii de atac nu este condiționată de rolul pe care membrul publicului în cauză l-a jucat în cursul unei etape participative a procedurilor decizionale în temeiul prezentei directive.

(3) Statele membre hotărăsc în ce etapă a procedurii pot fi atacate deciziile, actele sau omisiunile menționate la alineatul (1).

(4) Statele membre se asigură că informațiile practice privind accesul la căile de atac administrative și judiciare menționate la prezentul articol sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 26

Despăgubiri

(1) Statele membre se asigură că, în situația în care se produce un prejudiciu pentru sănătatea umană ca urmare a încălcării măsurilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive, persoanele afectate au dreptul de a solicita și de a obține despăgubiri pentru prejudiciul respectiv de la persoanele fizice sau juridice relevante în conformitate cu normele naționale.

(2) Statele membre se asigură că, în calitate de parte a publicului interesat, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului sau a sănătății umane și care îndeplinesc condițiile prevăzute de dreptul intern sunt autorizate să reprezinte persoanele afectate. Statele membre se asigură că o acțiune în despăgubire pentru o încălcare ce generează un prejudiciu nu poate fi introdusă de două ori de către persoanele afectate și de către organizațiile neguvernamentale menționate la prezentul alineat.

(3) Statele membre se asigură că normele și procedurile naționale referitoare la acțiunile în despăgubire sunt concepute și aplicate astfel încât să nu facă imposibilă sau excesiv de dificilă exercitarea dreptului la despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de o încălcare a dispozițiilor de la alineatul (1).

(4) Statele membre pot stabili termene de prescripție pentru introducerea acțiunilor în despăgubire menționate la alineatul (1). Aceste termene nu încep să curgă decât după încetarea încălcării și după ce persoana care solicită despăgubirea știe sau se poate aștepta în mod rezonabil să știe că a suferit un prejudiciu ca urmare a unei încălcări a dispozițiilor de la alineatul (1).

(5) Statele membre se asigură că informațiile privind dreptul de a solicita despăgubiri pentru prejudicii sunt puse la dispoziția publicului.

Articolul 27

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (7), articolul 8 alineatul (4), articolul 14 alineatul (4), articolul 20 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 ianuarie 2025. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatul (7), articolul 8 alineatul (4), articolul 14 alineatul (4), articolul 20 alineatul (2) și articolul 24 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 7 alineatul (7), al articolului 8 alineatul (4), al articolului 14 alineatul (4), al articolului 20 alineatul (2) sau al articolului 24 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 28

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul pentru adaptarea la progresele științifice și tehnice și punerea în aplicare a Directivei privind epurarea apelor uzate urbane înființat prin Directiva 91/271/CEE. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 29

Sancțiuni

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor ce revin statelor membre în temeiul Directivei (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului ([43]), statele membre adoptă normele privind sancțiunile care se aplică în cazul încălcării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul prezentei directive și iau toate măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestora. Sancțiunile trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

(2) Statele membre se asigură că sancțiunile stabilite în temeiul prezentului articol țin seama în mod corespunzător de următoarele, după caz:

(a) natura, gravitatea și amploarea încălcării;

([43]) Directiva (UE) 2024/1203 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 aprilie 2024 privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal și de înlocuire a Directivelor 2008/99/CE și 2009/123/CE (JO L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

(b) după caz, dacă încălcarea a fost săvârșită cu intenție sau din culpă;

(c) populația sau mediul afectat de încălcare, ținând seama de impactul încălcării asupra obiectivului de a atinge un nivel ridicat de protecție a mediului și a sănătății umane;

(d) caracterul repetitiv sau singular al încălcării;

(e) situația financiară a persoanei fizice sau juridice declarate responsabilă.

(3) Statele membre notifică Comisiei normele și măsurile menționate la alineatul (1) fără întârzieri nejustificate și îi comunică acesteia orice modificare ulterioară a acestora.

Articolul 30

Evaluare

(1) Până la 31 decembrie 2033 și până la 31 decembrie 2040, Comisia efectuează evaluări ale prezentei directive, în special pe baza următoarelor elemente:

(a) experiența dobândită în cursul punerii în aplicare a prezentei directive;

(b) seturile de date menționate la articolul 22 alineatul (1);

(c) datele științifice, analitice și epidemiologice relevante, inclusiv rezultatele proiectelor de cercetare finanțate de Uniune;

(d) recomandările OMS, dacă există.

Respectiva evaluare conține cel puțin o analiză a:

(a) caracterului adecvat al parametrilor de sănătate publică menționați la articolul 17 alineatul (1) care trebuie să fie monitorizați de statele membre;

(b) valorii adăugate a monitorizării obligatorii a anumitor parametri de sănătate publică;

(c) posibilei necesități de a adapta lista de produse care urmează să facă obiectul răspunderii extinse a producătorilor în funcție de evoluția gamei de produse introduse pe piață, de îmbunătățirea cunoștințelor cu privire la prezența micropoluanților în apele uzate urbane, de impactul acestora asupra mediului și a sănătății publice și de datele provenite din noile obligații de monitorizare a micropoluanților la intrarea și ieșirea stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, precum și o analiză a necesității de a revizui condiția scutirii de la răspunderea extinsă a producătorului menționată la articolul 9 alineatul (2) litera (a);

(d) valorii adăugate și a oportunității impunerii unor planuri naționale obligatorii de reutilizare a apei, inclusiv a unor obiective și măsuri naționale, ținând seama de evoluția politicilor și a dreptului Uniunii în materie de management al apei;

(e) obiectivului neutralității energetice pentru a analiza fezabilitatea tehnică și economică și beneficiile pentru climă și mediu în vederea obținerii unui nivel al autonomiei energetice sporit pentru sector;

(f) posibilităților de măsurare a emisiilor directe și indirecte de GES emise de sectorul apelor uzate urbane, inclusiv a emisiilor de alte GES decât cele menționate la articolul 21 alineatul (1) litera (d), precum și de stabilire a cerințelor pentru măsurătorile efective în legătură cu monitorizarea, ținând seama de cele mai recente metodologii pentru măsurarea emisiilor de GES din sectorul apelor uzate urbane stabilite de Grupul interguvernamental privind schimbările climatice;

(g) posibilelor efecte asupra funcționării pieței interne ale ratelor de contribuție potențial diferite pentru producători stabilite de statele membre și care sunt menționate la articolul 9 alineatul (1);

(h) fezabilității și oportunității dezvoltării unui sistem de răspundere extinsă a producătorilor pentru produsele care generează PFAS și microplastice în apele uzate urbane, în special pe baza datelor de monitorizare prevăzute la articolul 21 privind PFAS și microplasticele de la intrările și ieșirile stațiilor de epurare a apelor uzate urbane;

(i) posibilității ca sectorul epurării apelor uzate urbane să atingă neutralitatea climatică, precum și a timpului necesar pentru aceasta;

(j) fezabilității și oportunității stabilirii unor rate minime de reutilizare și reciclare la nivelul Uniunii pentru azotul provenit din nămoluri sau din apele uzate urbane sau din ambele.

Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului, Comitetului Economic și Social European și Comitetului Regiunilor un raport care cuprinde principalele constatări ale evaluării menționate la primul paragraf însoțit, atunci când Comisia consideră oportun, de propuneri legislative relevante.

(2) Statele membre furnizează Comisiei informațiile necesare pentru întocmirea raportului menționat la alineatul (1) al doilea paragraf.

Articolul 31

Revizuire

La fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. Pe baza respectivului raport, Comisia poate trimite alerte timpurii statelor membre care nu îndeplinesc sau riscă să nu îndeplinească obiectivele și termenele prevăzute la articolele 3, 5, 6, 7, 8 și 11.

Articolul 32

Abrogare și dispoziții tranzitorii

(1) Directiva 91/271/CEE, modificată prin actele menționate în partea A din anexa VII la prezenta directivă, se abrogă de la 1 august 2027, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre legate de termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în partea B din anexa VII la prezenta directivă.

(2) În ceea ce privește Mayotte, articolul 3 alineatul (1) și articolul 6 alineatul (1) din prezenta directivă se aplică de la 31 decembrie 2030, iar articolul 3 alineatul (2) și articolul 6 alineatul (3) din prezenta directivă se aplică de la 31 decembrie 2040.

Articolul 3 alineatul (1a) prima liniuță și articolul 4 alineatul (1a) prima liniuță din Directiva 91/271/CEE continuă să se aplice până la 30 decembrie 2030.

(3) În ceea ce privește evacuările de ape uzate urbane care sunt epurate la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care epurează o încărcare de cel puțin 150 000 l.e., articolul 5 din Directiva 91/271/CEE continuă să se aplice:

(a) până la 31 decembrie 2033 pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din prezenta directivă până la 1 ianuarie 2025;

(b) până la 31 decembrie 2036 pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2033;

(c) până la 31 decembrie 2039 pentru stațiile de epurare a apelor uzate urbane care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (1) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2036.

Fără a se aduce atingere primului paragraf, în ceea ce privește evacuările de ape uzate urbane de la aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e., articolul 5 din Directiva 91/271/CEE continuă să se aplice:

(a) până la 31 decembrie 2033 pentru aglomerările care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă până la 1 ianuarie 2025;

(b) până la 31 decembrie 2036 pentru aglomerările care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2033;

(c) până la 31 decembrie 2039 pentru aglomerările care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2036;

(d) până la 31 decembrie 2045 pentru aglomerările care nu au obligația de a respecta cerințele prevăzute la articolul 7 alineatul (3) din prezenta directivă până la 31 decembrie 2039;

(e) până la 31 decembrie 2053 pentru aglomerările cărora li se aplică derogarea menționată la articolul 7 alineatul (4) din prezenta directivă.

(4) Articolul 7 din Directiva 91/271/CEE continuă să se aplice până la 30 decembrie 2037 aglomerărilor cu între 2 000 și 10 000 l.e. care evacuează în apele de coastă și aplică o epurare adecvată în conformitate cu articolul 7 din directiva menționată la 1 ianuarie 2025.

(5) Articolul 6 din Directiva 91/271/CEE continuă să se aplice până la 30 decembrie 2037 aglomerărilor care evacuează în zone mai puțin sensibile și aplică o epurare mai puțin riguroasă în conformitate cu articolul 6 din directiva menționată la 1 ianuarie 2025.

(6) Articolul 15 alineatul (4) din Directiva 91/271/CEE se aplică statelor membre până la 31 decembrie 2028.

(7) Articolul 17 din Directiva 91/271/CEE și Decizia de punere în aplicare 2014/431/UE a Comisiei ([44]) se aplică statelor membre până la 1 ianuarie 2028.

(8) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa VIII.

Articolul 33

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma articolelor 2-11 și 14-26 și anexelor I, III, V și VI până la 31 iulie 2027. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.

Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea conțin, de asemenea, o mențiune care precizează că trimiterile, în acte cu putere de lege și acte administrative în vigoare, la directiva abrogată prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri și de formulare a acestei mențiuni.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 34

Intrarea în vigoare și aplicarea

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolele 12 și 13 și anexele II și IV se aplică de la 1 august 2027.

Articolul 35

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 27 noiembrie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	BÓKA J.

([44]) Decizia de punere în aplicare 2014/431/UE a Comisiei din 26 iunie 2014 privind modelele de raportare referitoare la programele naționale de punere în aplicare a Directivei 91/271/CEE a Consiliului (JO L 197, 4.7.2014, p. 77).

ANEXA I

CERINȚE PRIVIND APELE UZATE URBANE

Partea A

Sisteme de colectare

Sistemele de colectare țin seama de cerințele din domeniul epurării apelor uzate urbane.

Proiectarea, construirea și întreținerea sistemelor de colectare se întreprind pe baza celor mai avansate cunoștințe tehnice, fără a atrage costuri excesive, în special în ceea ce privește:

— volumul și caracteristicile apelor uzate urbane;

— prevenirea scurgerilor de ape uzate urbane, a infiltrării și a erorilor de conectare a fluxului către sistemele de colectare;

— limitarea poluării apelor receptoare care rezultă din supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor, având în vedere cerințele relevante de la articolul 5 și din anexa V.

Partea B

Evacuările provenind de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane în apele receptoare

1. Stațiile de epurare a apelor uzate urbane sunt proiectate sau modificate astfel încât probele reprezentative din influenți și din efluenții epurați să se poată obține înaintea evacuării în apele receptoare.

2. Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane și evacuările de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care deservesc aglomerări menționate la articolele 6, 7 și 8 îndeplinesc cerințele din tabelul 1 din prezenta anexă.

3. Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane menționate la articolul 7 alineatul (1) sau evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care deservesc aglomerări menționate la articolul 7 alineatul (3) îndeplinesc, în plus față de cerințele menționate la punctul 2, cerințele indicate în tabelul 2 din prezenta anexă, cu excepția cazurilor în care se aplică articolul 7 alineatul (8).

4. Evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane menționate la articolul 8 alineatul (1) sau evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care deservesc aglomerări menționate la articolul 8 alineatul (4) îndeplinesc cerințele stabilite în tabelul 3 din prezenta anexă.

5. Reglementările prealabile și autorizațiile specifice pentru evacuările de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane care utilizează biomedii includ:

   — o descriere a tehnologiilor care încorporează biomediile utilizate în epurarea efectuată în stația de epurare a apelor uzate urbane, inclusiv tipul și volumul biomediilor utilizate în stație, precum și o descriere a măsurilor luate pentru a evita eliberările de biomedii în mediu;

   — obligația de a monitoriza în permanență și de a preveni toate eliberările de biomedii în mediu;

   — obligația de a raporta fără întârziere autorităților competente orice eliberare semnificativă de biomedii în apele receptoare.

6. Dacă este necesar, pentru a garanta că apele receptoare respectă cerințele prevăzute în Directivele 2000/60/CE, 2008/56/CE, 2008/105/CE și 2006/7/CE, se aplică cerințe mai riguroase decât cele prevăzute în tabelele 1, 2 și 3.

7. Punctele de evacuare a apelor uzate urbane se aleg, în măsura posibilului, astfel încât să reducă la minimum efectele dăunătoare asupra apelor receptoare.

Partea C

Metode pentru monitorizarea și evaluarea rezultatelor

1. Statele membre asigură aplicarea unei metode de monitorizare care să respecte cerințele prevăzute la punctele 2-5. După caz, toate metodele de analiză respectă aceleași criterii minime de performanță precum cele definite în Directiva 2009/90/CE și în alte norme relevante.

   Se pot folosi alte metode decât cele prevăzute la punctele 2, 3 și 4, cu condiția să se poată dovedi că acestea permit obținerea unor rezultate echivalente.

   Statele membre transmit Comisiei toate informațiile corespunzătoare privind metodele de monitorizare aplicate.

2. Probele se prelevă proporțional cu debitul sau la anumite intervale pe o perioadă de 24 de ore, din același punct bine stabilit la ieșirea din și, dacă este necesar, la intrarea în stația de epurare a apelor uzate urbane. Cu toate acestea, toate probele prelevate la anumite intervale utilizate pentru monitorizarea micropoluanților sunt eșantioane prelevate pe o perioadă de 48 de ore.

   Se aplică bune practici internaționale de laborator, pentru a reduce la minimum degradarea probelor între momentul colectării și cel al analizei.

3. Numărul minim de probe care trebuie prelevate la intervale regulate într-un an se fixează în funcție de mărimea stației de epurare:

între 1 000 și 9 999 l.e.:	O probă pe lună (a se vedea nota 1)
între 10 000 și 49 999 l.e.:	Două probe pe lună Pentru micropoluanți, o probă pe lună
între 50 000 și 149 999 l.e.:	O probă pe săptămână. Pentru micropoluanți, două probe pe lună
cel puțin 150 000 l.e.:	Două probe pe săptămână Pentru micropoluanți, două probe pe lună

   Nota 1: Pentru aglomerările afectate de activitatea sezonieră, se acceptă intervale de maximum două luni fără prelevare de probe, cu condiția să se preleve probe suplimentare în cursul lunilor de activitate sezonieră. Se prelevă în total 12 probe pe tot parcursul anului.

4. Se consideră că apele uzate urbane epurate respectă valorile stabilite pentru parametri relevanți dacă, pentru fiecare parametru relevant în parte, eșantioanele de apă prelevate arată că acesta respectă valorile corespunzătoare, după cum urmează:

   (a) pentru parametrii care figurează în tabelele 1 și 3, numărul maxim de probe care pot să nu corespundă cerințelor, exprimate în valori de concentrație sau procente de reducere sau ambele, este precizat în tabelul 4;

   (b) pentru parametrii specificați în tabelul 1 și care sunt exprimați în valori de concentrație, numărul de probe neconforme prelevate în condiții de exploatare normale nu trebuie să se abată cu mai mult de 100 % de la valorile parametrilor, cu excepția parametrului materiilor totale în suspensie, pentru care abaterile de la valorile parametrilor pot merge până la 150 %;

   (c) pentru parametrii specificați în tabelul 2, media anuală a probelor pentru fiecare parametru respectă valorile relevante ale parametrului prevăzute în tabelul respectiv; se aplică valorile concentrației sau procentajul minim de reducere;

   (d) pentru parametrii specificați în tabelul 3, frecvența prelevării de probe menționată în partea C punctul 3 înseamnă că se prelevă o probă la punctul de intrare, iar o probă este prelevată la ieșirea din stația de epurare a apelor uzate urbane pentru a verifica respectarea procentului minim de îndepărtare din tabelul 3; procentul mediu de îndepărtare a tuturor substanțelor utilizat în calcul se utilizează pentru a evalua dacă s-a atins procentul minim necesar de îndepărtare de 80 %.

5. Probele se prelevă astfel încât să reflecte poluarea debitului pe timp uscat. Pentru calitatea apei avută în vedere, nu se ține seama de valorile extreme, dacă acestea se datorează unor circumstanțe excepționale provocate de ploi extrem de intense.

6. Analizele privind evacuările care provin din lagune se efectuează pe probe filtrate; cu toate acestea, concentrația materiilor totale în suspensie în probele de apă nefiltrată din astfel de evacuări nu depășește 150 mg/l.

Tabelul 1: Cerințe privind evacuările provenind de la stații de epurare a apelor uzate urbane care fac obiectul articolului 6 din prezenta directivă. Se aplică valorile concentrației sau procentul de reducere.

Parametri	Concentrație	Procent minim de reducere (a se vedea nota 4)	Metodă de măsurare de referință
Consum biochimic de oxigen (CBO_5 la 20 °C) fără nitrificare (a se vedea nota 1)	25 mg/l O_2	70-90 40 conform articolului 6 alineatul (4)	Probă omogenizată, nefiltrată, nedecantată. Oxigenul dizolvat se determină înainte și după 5 zile de incubație la 20 °C ± 1 °C, în întuneric complet. Se adaugă un inhibator de nitrificare.
Consum chimic de oxigen (CCO) (a se vedea nota 2)	125 mg/l O_2	75	Probă omogenă, nefiltrată, nedecantată. Se utilizează metoda cu dicromat de potasiu.
Carbon organic total (a se vedea nota 2)	37 mg/l	75	EN 1484
Materii totale în suspensie	35 mg/l (a se vedea nota 3)	90 (a se vedea nota 3)	— Filtrarea unei probe reprezentative printr-o membrană de 0,45 µm, uscare la 105 °C și cântărire — Centrifugarea unei probe reprezentative (timp de cel puțin 5 minute, cu accelerație medie de 2 800-3 200 g), uscare la 105 °C și cântărire.

Nota 1: Acest parametru se poate înlocui cu un altul: carbon organic total (COT) sau consum total de oxigen (CTO), dacă se poate stabili o relație între CBO_5 și parametrul înlocuitor.

Nota 2: Statele membre măsoară fie consumul chimic de oxigen (CCO), fie carbonul organic total.

Nota 3: Această cerință este facultativă.

Nota 4: Reducere în raport cu încărcarea influentului.

Tabelul 2: Cerințe pentru epurarea terțiară a evacuărilor din stațiile de epurare a apelor uzate urbane menționate la articolul 7 alineatul (1) sau a evacuărilor din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care deservesc aglomerări menționate la articolul 7 alineatul (3). Pentru evacuările care provin de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane menționate la articolul 7 alineatul (1), se aplică ambii parametri. Pentru aglomerările menționate la articolul 7 alineatul (3), în funcție de condițiile locale, se aplică unul sau doi parametri. Se aplică valorile concentrației sau procentul de reducere.

Parametri	Concentrație	Procent minim de reducere (a se vedea notele 1 și 2)	Metodă de măsurare de referință
Fosfor total (a se vedea nota 4)	0,7 mg/l (cel puțin 10 000 și sub 150 000 l.e.) 0,5 mg/l (peste 150 000 l. e.)	87,5 (cel puțin 10 000 și sub 150 000 l.e.) 90 (mai mult de 150 000 l.e.)	Spectrofotometrie prin absorbție moleculară

Parametri	Concentrație	Procent minim de reducere (a se vedea notele 1 și 2)	Metodă de măsurare de referință
Azot total (a se vedea nota 4)	10 mg/l (cel puțin 10 000 și sub 150 000 l.e.) 8 mg/l (peste 150 000 l.e.) (a se vedea nota 5)	80 (a se vedea nota 3)	Spectrofotometrie prin absorbție moleculară

Nota 1: Reducere în raport cu încărcarea influentului sau cu încărcarea generată într-o aglomerare dacă se poate asigura același nivel de protecție a mediului.

Nota 2: În cazul în care o fracțiune de ape uzate urbane epurate este utilizată pentru irigații în agricultură, nutrienții din fracțiunea respectivă pot fi incluși în calculul încărcării influentului și pot fi excluși din încărcarea evacuată.

Nota 3: În situații excepționale cauzate de circumstanțe locale specifice, retenția naturală de azot poate fi luată în considerare la calcularea procentului minim de reducere în statele membre în care retenția naturală de azot a fost luată în considerare la calcularea procentului minim de reducere a azotului menționat în tabelul 2 din anexa I la Directiva 91/271/CEE și în cazul în care se demonstrează că o parte din azotul provenit din apele uzate urbane poate fi eliminat în apele receptoare până la 31 decembrie 2037 pentru calcularea procentului minim de reducere a azotului menționat în tabelul 2 din prezenta anexă, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

1. timpul mediu de retenție hidraulică a efluentului evacuat este de cel puțin 1,5 ani înainte ca acesta să ajungă în zona sensibilă la azot desemnată în temeiul articolului 7 alineatul (2);

2. un program de monitorizare și evaluare continuă a parametrului azot total este asigurat:

   (a) la ieșirile tuturor stațiilor de epurare a apelor uzate urbane și, după caz, în scurgerile de apă urbane din aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. situate în bazinul hidrografic al zonei sensibile la azot desemnate în temeiul articolului 7 alineatul (2);

   (b) în punctele de intrare relevante din zona desemnată în temeiul articolului 7 alineatul (2);

   (c) la locurile de prelevare de probe reprezentative din apele receptoare și din corpurile de apă relevante din bazinul hidrografic al zonei desemnate în temeiul articolului 7 alineatul (2);

3. procentul minim de reducere a azotului din tabelul 2 este respectat; respectivul procent se calculează pe baza datelor colectate din programul de monitorizare și evaluare continuă menționat la punctul 2;

4. poate fi demonstrat faptul că emisiile de azot provenite de la stațiile de epurare a apelor uzate urbane din bazinul hidrografic nu sunt dăunătoare pentru mediu, inclusiv pentru biodiversitate, și pentru sănătatea umană și nu modifică ecosistemul;

5. concentrația de nutrienți în zonele menționate la litera (c) de la condiția 2 respectă condiția stabilită la punctul 1.2.1 din anexa V la Directiva 2000/60/CE pentru a defini starea ecologică bună a zonelor respective;

6. utilizarea retenției naturale de azot este raportată Comisiei în conformitate cu articolul 22 alineatul (1) litera (a), precum și statelor membre învecinate potențial afectate, împreună cu toate elementele necesare pentru verificarea îndeplinirii condițiilor 1, 2, 3, 4 și 5.

Nota 4: Această cerință se aplică de la 1 ianuarie 2025 stațiilor de epurare a apelor uzate urbane existente care au obligația de a respecta termenele stabilite la articolul 7 alineatul (1) și aglomerărilor în temeiul articolului 7 alineatul (3). Până la respectarea acestor termene, obligațiile prevăzute la articolul 32 alineatul (3) se aplică respectivelor stații de epurare a apelor uzate urbane.

Nota 5: În cazul în care temperatura efluentului reactorului biologic este sub 12 °C, rezultatele probelor prelevate pot fi excluse din calculul mediei anuale a azotului, astfel cum se menționează la punctul 4 litera (c) din partea C a prezentei anexe, în cazul în care se pot demonstra toate elementele următoare:

1. se asigură lipsa de efecte negative asupra mediului;

2. costurile excesive sau consumul excesiv de energie ar fi necesare pentru a atinge valorile pentru azot din tabelul 2.

În cazul în care temperatura în efluentul reactorului biologic este sub 5 °C, rezultatele probelor prelevate pot fi excluse din calculul mediei anuale a azotului, astfel cum se menționează la punctul 4 litera (c) din partea C a prezentei anexe.

Tabelul 3: Cerințe pentru epurarea cuaternară a evacuărilor din stațiile de epurare a apelor uzate urbane menționate la articolul 8 alineatul (1) sau a evacuărilor din stațiile de epurare a apelor uzate urbane care deservesc aglomerări menționate la articolul 8 alineatul (4).

Indicatori	Procent minim de îndepărtare în raport cu încărcarea influentului
Substanțe care pot polua apa chiar și în concentrații scăzute (a se vedea nota 1)	80 % (a se vedea nota 2)

Nota 1: Se măsoară concentrația substanțelor organice menționate la literele (a) și (b).

(a) Categoria 1 (substanțe care pot fi epurate foarte ușor):

(i) Amisulprid (nr. CAS 71675-85-9),

(ii) Carbamazepin (nr. CAS 298-46-4),

(iii) Citalopram (nr. CAS 59729-33-8),

(iv) Claritromicină (nr. CAS 81103-11-9),

(v) Diclofenac (nr. CAS 15307-86-5),

(vi) Hidroclorotiazidă (nr. CAS 58-93-5),

(vii) Metoprolol (nr. CAS 37350-58-6),

(viii) Venlafaxină (nr. CAS 93413-69-5);

(b) Categoria 2 (substanțe care pot fi eliminate ușor):

(i) Benzotriazol (nr. CAS 95-14-7),

(ii) Candesartan (nr. CAS 139481-59-7),

(iii) Irbesartan (nr. CAS 138402-11-6),

(iv) amestec de 4-Metilbenzotriazol (nr. CAS 29878-31-7) și 5-metil-benzotriazol (nr. CAS 136-85-6).

Nota 2: Procentul de îndepărtare se calculează la debitul pe timp uscat pentru cel puțin șase substanțe. Numărul substanțelor din categoria 1 este de două ori mai mare decât numărul substanțelor din categoria 2. În cazul în care se pot măsura mai puțin de șase substanțe într-o concentrație suficientă, autoritatea competentă desemnează alte substanțe pentru a calcula procentul minim de îndepărtare, atunci când este necesar. Pentru a evalua dacă s-a atins procentul minim de îndepărtare necesar, de 80 %, se utilizează media procentelor specifice de îndepărtare a tuturor substanțelor individuale utilizate în calcul.

Tabelul 4: Cerințe privind probele

Număr de probe prelevate într-un an	Număr maxim admis de probe neconforme
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

ANEXA II

ZONE SENSIBILE LA EUTROFIZARE

1. Zonele situate în bazinele hidrografice ale Mării Baltice, ale Mării Negre, ale Mării Nordului și ale Mării Adriatice identificate ca fiind sensibile la eutrofizare în temeiul Directivei 2008/56/CE sau 2000/60/CE.

2. Lacuri naturale cu apă dulce, alte corpuri de apă dulce, estuare și ape de coastă, despre care s-a stabilit că sunt eutrofe sau ar putea deveni în curând eutrofe, dacă nu se iau măsuri de protecție.

   Se poate ține seama de următoarele aspecte atunci când se ia în considerare care nutrient trebuie să fie redus printr-o epurare complementară:

   (a) lacuri și cursuri de apă care se varsă în lacuri/bazine de acumulare/golfuri închise unde s-a constatat că schimbul de apă este slab, ceea ce poate genera un fenomen de acumulare. Este necesar să se prevadă o îndepărtare a fosforului din respectivele zone, cu excepția cazului în care se poate demonstra că îndepărtarea nu va avea efecte asupra eutrofizării. Se poate, de asemenea, preconiza îndepărtarea azotului în cazul evacuărilor care provin de la aglomerările mari;

   (b) estuare, golfuri și alte ape de coastă unde s-a constatat că schimbul de apă este slab sau care primesc cantități mari de elemente nutritive. Evacuările care provin de la aglomerări mici prezintă, în general, puțină importanță în aceste zone, dar, în ceea ce privește aglomerările mari, trebuie prevăzută îndepărtarea fosforului sau a azotului sau a ambelor, cu excepția cazului în care se demonstrează că îndepărtarea nu are efecte asupra nivelului de eutrofizare.

3. Ape dulci de suprafață destinate captării apei potabile și care ar putea conține o concentrație de nitrați superioară celei prevăzute de dispozițiile corespunzătoare ale Directivei (UE) 2020/2184, dacă nu se iau măsuri de protecție în acest sens.

4. Zone pentru care este necesară o epurare complementară celei prevăzute la articolul 7 din prezenta directivă pentru a respecta alte acte legislative ale Uniunii din domeniul mediului, incluzând în special corpurile de apă reglementate de Directiva 2000/60/CE care sunt expuse riscului de a nu își menține sau de a nu atinge o stare ecologică bună sau un potențial ecologic bun.

5. Orice alte zone identificate de statele membre ca fiind sensibile la eutrofizare.

ANEXA III

LISTA PRODUSELOR CARE FAC OBIECTUL RĂSPUNDERII EXTINSE A PRODUCĂTORILOR

1. Medicamentele de uz uman care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

2. Produsele cosmetice care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ([2]).

([1]) Directiva 2001/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 noiembrie 2001 de instituire a unui cod comunitar cu privire la medicamentele de uz uman (JO L 311, 28.11.2001, p. 67).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind produsele cosmetice (JO L 342, 22.12.2009, p. 59).

ANEXA IV

SECTOARE INDUSTRIALE

1. Prelucrarea laptelui
2. Fabricarea de produse pe bază de fructe și legume
3. Fabricarea și îmbutelierea băuturilor nealcoolice
4. Prelucrarea cartofilor
5. Industria cărnii
6. Fabricarea berii
7. Producerea alcoolului și a băuturilor alcoolice
8. Fabricarea hranei pentru animale din produse vegetale
9. Fabricarea gelatinei și a cleiului din piele și oase
10. Fabricarea malțului
11. Industria de prelucrare a peștelui

ANEXA V

CONȚINUTUL PLANURILOR DE MANAGEMENT INTEGRAT AL APELOR UZATE URBANE

1. O analiză a situației inițiale a zonei de drenare a aglomerării în cauză, incluzând cel puțin următoarele elemente:

   (a) o descriere detaliată a rețelei de sisteme de colectare, a capacităților de stocare și de transport a apelor uzate urbane și a scurgerilor de apă urbane din rețeaua respectivă și a capacităților existente de epurare a apelor uzate urbane în caz de precipitații;

   (b) pentru sistemele de canalizare combinată, o analiză dinamică a fluxurilor de ape uzate urbane în cazul precipitațiilor, bazată pe date de monitorizare sau utilizarea unor modele hidrologice, hidraulice și de calitate a apei care să țină seama de proiecțiile climatice de ultimă generație și care să includă o estimare a încărcărilor de poluare ale parametrilor menționați în tabelul 1 și, după caz, în tabelul 2 din anexa I, precum și a microplasticelor și a poluanților relevanți eliberați în apele receptoare în caz de precipitații;

   (c) pentru sistemele de canalizare separativă, o descriere detaliată a cerințelor de monitorizare în punctele relevante ale sistemelor separative în care se preconizează că evacuările de scurgeri de apă urbane vor fi poluate, astfel cum sunt identificate în temeiul articolului 5 alineatul (2) litera (d), pentru a identifica măsurile relevante și fezabile, astfel cum se prevede la punctul 3 din prezenta anexă.

2. Obiective pentru reducerea poluării cauzate de supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor, incluzând următoarele elemente:

   (a) un obiectiv orientativ fără caracter obligatoriu ca supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor să reprezinte un procent scăzut care nu poate depăși 2 % din încărcarea anuală de ape uzate urbane colectate calculată în condiții de vreme uscată; acest obiectiv orientativ fără caracter obligatoriu se îndeplinește până la:

      (i) 31 decembrie 2039 pentru toate aglomerările cu cel puțin 100 000 l.e.;

      (ii) 31 decembrie 2045 pentru aglomerările cu cel puțin 10 000 l.e. menționate la articolul 5;

   (b) reducerea progresivă a macroplasticelor.

3. Măsurile care trebuie luate pentru atingerea obiectivelor menționate la punctul 2, în conformitate cu termenele stabilite la punctul respectiv, însoțite de un calendar pentru punerea în aplicare a măsurilor și de o distincție între măsurile deja în vigoare și cele care urmează să fie luate. Acesta conține, de asemenea, o identificare clară a actorilor implicați și a responsabilităților acestora în implementarea planului de management integrat al apelor uzate urbane.

4. Atunci când evaluează măsurile care trebuie luate în temeiul punctului 3, statele membre se asigură că autoritățile lor competente iau în considerare cel puțin următoarele elemente:

   (a) măsuri preventive care au ca scop evitarea pătrunderii apelor pluviale nepoluate în sistemele de colectare, inclusiv măsuri de promovare a reținerii naturale a apei sau a colectării apei pluviale, precum și măsuri care vizează extinderea spațiilor verzi și albastre în zonele urbane pentru reducerea supraîncărcării cu apă ca urmare a furtunilor sau de limitare a suprafețelor impermeabile din aglomerări;

   (b) măsuri pentru o mai bună gestionare și optimizare a utilizării infrastructurii existente, inclusiv a sistemelor de colectare, a volumelor de stocare și a stațiilor de epurare a apelor uzate urbane, cu scopul de a asigura minimizarea evacuărilor de ape uzate urbane neepurate sau de scurgeri de apă urbane poluate în apele receptoare;

   (c) în cazul în care sunt necesare pentru atingerea obiectivelor menționate la punctul 2, măsuri suplimentare de atenuare, inclusiv adaptarea infrastructurii pentru colectarea, stocarea și epurarea apelor uzate urbane, cum ar fi conectarea zonelor urbane nou construite la sisteme de canalizare separativă, după caz, sau crearea de noi infrastructuri acordându-se prioritate pentru infrastructura verde și albastră, cum ar fi șanțurile cu vegetație, zonele umede de epurare și iazurile de stocare concepute pentru a sprijini biodiversitatea. După caz, reutilizarea apei este luată în considerare în contextul elaborării planurilor de management integrat al apelor uzate urbane menționate la articolul 5.

ANEXA VI

INFORMAREA PUBLICULUI

1. autoritatea competentă și operatorul (operatorii) responsabil(i) cu serviciile de colectare și epurare a apelor uzate urbane, inclusiv informații privind structura de proprietate a operatorilor și datele de contact ale acestora;
2. încărcarea totală de ape uzate urbane exprimată în locuitori echivalenți (l.e.) generată în aglomerare, cu detalii privind proporția acestei încărcări (în %) care este:
   (a) colectată și epurată în stațiile de epurare a apelor uzate urbane;
   (b) epurată de sisteme individuale înregistrate;
   (c) necolectată sau neepurată;
3. dacă este cazul, o justificare a motivului pentru care o anumită încărcare de ape uzate urbane nu este colectată sau epurată;
4. informații privind calitatea apelor uzate urbane evacuate din aglomerare în fiecare corp de apă receptor, inclusiv următoarele elemente:
   (a) concentrațiile medii anuale și încărcarea poluanților menționați la articolul 21 emiși de fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane;
   (b) o estimare a încărcării evacuărilor din sisteme individuale din punctul de vedere al parametrilor menționați în anexa I tabelele 1 și 2;
   (c) pentru aglomerările cu peste 10 000 l.e., o estimare, din punctul de vedere al parametrilor menționați în anexa I tabelele 1 și 2, a încărcării evacuărilor provenite de la sistemele de canalizare combinată și de la supraîncărcarea cu apă ca urmare a furtunilor;
5. costurile de investiții anuale totale și costurile de funcționare anuale totale, cu o distincție între costurile de colectare și epurare, costurile anuale totale legate de personal, energie, consumabile, administrare și alte costuri, precum și costurile anuale medii de investiție și costurile de funcționare medii pe metru cub de ape uzate urbane colectate și epurate și per gospodărie medie în cazul în care costurile sunt recuperate integral sau parțial printr-un sistem tarifar pentru apă sau per aglomerare în alte cazuri;
6. informații privind modul în care sunt acoperite costurile menționate la punctul 5 și, în cazul în care costurile sunt recuperate printr-un sistem tarifar, informații privind structura tarifului pe metru cub de ape uzate urbane colectate și epurate, informații privind structura tarifului fie pe metru cub de ape uzate urbane colectate și epurate, fie pe metru cub de apă furnizată, inclusiv costurile fixe și variabile și o defalcare pe costuri de colectare, epurare, administrare și alte costuri;
7. planuri de investiții pentru infrastructura de colectare și epurare a apelor uzate urbane la nivel de aglomerare, incluzând impacturile preconizate asupra tarifelor pentru serviciile de epurare a apelor uzate urbane și beneficiile financiare și societale preconizate;
8. pentru fiecare stație de epurare a apelor uzate urbane de cel puțin 10 000 l.e.:
   (a) încărcarea totală (în l.e.) epurată și energia necesară pentru epurarea apelor uzate urbane (în kWh, în total și pe metru cub);
   (b) energia totală din surse regenerabile produsă (GWh/an) în fiecare an, inclusiv o defalcare pe surse de energie;
9. emisiile totale directe de GES (în tone de CO_2 echivalent) produse sau evitate pe an prin exploatarea unei infrastructuri de colectare și epurare a apelor uzate urbane de cel puțin 10 000 l.e. în fiecare aglomerare și, când sunt disponibile, emisiile totale indirecte de GES (în tone de echivalent CO_2) produse în special în timpul construirii infrastructurii respective;
10. un rezumat al naturii plângerilor și al răspunsurilor furnizate de operatorii stațiilor de epurare a apelor uzate urbane cu privire la aspecte care intră în domeniul de aplicare al prezentei directive, precum și un rezumat al statisticilor referitoare la aceste plângeri și răspunsuri;
11. în urma unei cereri justificate, consumatorilor li se acordă acces la datele istorice pentru informațiile de la punctele 2, 4, 8 și 9, care au o vechime de 10 ani și care nu sunt anterioare datei de 1 ianuarie 2025.

ANEXA VII

Partea A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale ulterioare (menționată la articolul 32)

Directiva 91/271/CEE a Consiliului (JO L 135, 30.5.1991, p. 40)	
Directiva 98/15/CE a Comisiei (JO L 67, 7.3.1998, p. 29)	
Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 284, 31.10.2003, p. 1)	Numai anexa III punctul 21
Regulamentul (CE) nr. 1137/2008 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 311, 21.11.2008, p. 1)	Numai anexa, punctul 4.2.
Directiva 2013/64/UE a Consiliului (JO L 353, 28.12.2013, p. 8)	Numai articolul 1

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern (menționate la articolul 32)

Directiva	Termen de transpunere
91/271/CEE	30 iunie 1993
98/15/CE	30 septembrie 1998
2013/64/UE	31 decembrie 2018 în ceea ce privește articolul 1 alineatele (1), (2) și (3) 30 iunie 2014 în ceea ce privește articolul 1 alineatul (5) litera (a) 31 decembrie 2014 în ceea ce privește articolul 1 alineatul (5) litera (b)

ANEXA VIII

Tabel de corespondență

Directiva 91/271/CEE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 formula introductivă	Articolul 2 formula introductivă
Articolul 2 punctele 1-4	Articolul 2 punctele 1-4
—	Articolul 2 punctele 5 și 6
Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 punctul 7
—	Articolul 2 punctele 8 și 9
Articolul 2 punctul 6	Articolul 2 punctul 10
Articolul 2 punctul 7	Articolul 2 punctul 11
Articolul 2 punctul 8	Articolul 2 punctul 12
—	Articolul 2 punctele 13 și 14
Articolul 2 punctul 10	Articolul 2 punctul 15
Articolul 2 punctul 11	Articolul 2 punctul 16
—	Articolul 2 punctele 17-28
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)
—	Articolul 3 alineatele (2) și (3)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (4)
Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 4 alineatul (1)
—	Articolul 4 alineatul (2)
—	Articolul 4 alineatul (3)
—	Articolul 4 alineatul (4)
—	Articolul 4 alineatul (5)
—	Articolul 4 alineatul (6)
—	Articolul 5
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)
—	Articolul 6 alineatul (2)
—	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (5)
—	Articolul 7 alineatul (1)
—	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (3)
—	Articolul 7 alineatul (4)

Directiva 91/271/CEE	Prezenta directivă
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (5)
—	Articolul 7 alineatele (6) și (7)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 7 alineatul (8)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 7 alineatul (9)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 7 alineatul (10)
—	Articolul 7 alineatul (11)
—	Articolul 8
—	Articolul 9
—	Articolul 10
—	Articolul 11
Articolul 9	Articolul 12 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 10	Articolul 13
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
—	Articolul 14 alineatul (2)
—	Articolul 14 alineatul (3)
—	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 15 alineatul (3)
—	Articolul 15 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 16 alineatele (1) și (2)
—	Articolul 17
—	Articolul 18
—	Articolul 19
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
—	Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
—	Articolul 21 alineatul (2)
—	Articolul 21 alineatele (3)-(6)
—	Articolul 22
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)
—	Articolul 23 alineatul (2)

Directiva 91/271/CEE	Prezenta directivă
Articolul 17 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (3)
—	Articolul 23 alineatul (4)
—	Articolul 24
—	Articolul 25
—	Articolul 26
—	Articolul 27
Articolul 18	Articolul 28
—	Articolul 29
—	Articolul 30
—	Articolul 31
—	Articolul 32
Articolul 19	Articolul 33
—	Articolul 34
Articolul 20	Articolul 35
Anexa I partea A	Anexa I partea A
Anexa I partea B	Anexa I partea B
Anexa I partea C	—
Anexa I partea D	Anexa I partea C
Anexa II	Anexa II
—	Anexa III
Anexa III	Anexa IV
—	Anexa V
—	Anexa VI
—	Anexa VII
—	Anexa VIII